

วิภา

สัปดาห

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๐ กันยายน ๑๓๒๕
 “วิวัฒน์” เขียนสารคดีการเมือง....

ขบถกับขี้ขี้แดง

จากบทสนทนาของผู้ประพันธ์: วิวัฒน์

ขบถกับขี้ขี้แดง

เพชรบุรี ตอนเพชรบุรี - สภา - สัปดาห

นักเขียนประจำครอบครัว

จากหนังสือพิมพ์การเมืองรายวัน

1000 (1000)
1000 1000 1000
1000 1000 1000

1000 1000 1000
1000 1000 1000
1000 1000 1000
1000 1000 1000
1000 1000 1000

3. ไท-สี่ปดาบท

จัดทำโดยคณะบรรณารักษณ์หนังสือพิมพ์ไท-รายวัน เป็นพิเศษประจำวันจันทร์

สถานที่แทนราษฎรปดสมัยประชุมไปแล้ว

เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายนแห่ง สมัยที่ค้างงี้จัดคือ "ลาจาก" กันไปชั่วคราวจนกว่าจะถึงเดือนพฤศจิกายน เสียงเพลง "ยังจำได้ไหม" โดยกัธร้อยสาวสวยซึ้งมีเสียงกังวาลถึงใจ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ขึ้นมา ยังคนแฉ้วไว้ออกยืนขึ้น "ยังจำได้ไหม ถึงใครคนหนึ่ง ซึ่งคุณเคยบอกว่ารัก-รัก-รัก-----" ก็ยังทำให้งการระเือยใจมีความหนักแน่นไปอีก แต่การปดสมัยประชุม เช่นนี้ ได้มีการจัดการจับแบบหาของใครบางคนเมืองไปด้วย กลับชักกลืนแซนออกด้วยซ้ำไป เพราะว่า.....

การให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ของนายกรัฐมนตรี
ถือว่าเป็นฝ่ายรัฐบาลฝ่ายหนึ่ง ก็มีการให้สัมภาษณ์ของนายควง อยุ-
ยวัฒน์ หัวหน้าฝ่ายค้านของสภา คือผู้แทนหนังสือพิมพ์ถือว่าเป็นฝ่าย
ค้านด้วยเช่นกันไปอีกฝ่ายหนึ่ง และเดี๋ยวนี้กำลังจะมีการให้สัมภาษณ์
หนังสือพิมพ์ทำนองเดียวกันนี้ขึ้นอีกแห่งหนึ่ง นั่นคือ พรรคเสรีประชา-
ธิปไตย พรรคการเมืองฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรกำลังทำเช่นนั้นอยู่ โดย
นายประทีป เวียงรุ่งเรือง เลขาธิการพรรคเป็นต้นได้ไปแจ้ง

เราควรที่จะเปรียบเทียบ
มิได้ว่า การยึดถือทางให้
หนึ่งสี่สิบพัพพัตติ ให้มีภพชาติ
ของแต่ละคนนั้น เสมือนวง
ปาทีโฆชะธาตุภาวชาตัก
ปวงหนึ่งนั้น, บารมีเมื่อ
เกิด และขาดจากกันแล้ว
หนึ่งอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วใคร
ระจำแสงสว่างภายใน ในการ
โฆชะธาตุที่ภักถักกัน. แต่
อย่างไรก็ตาม วงปาทีโฆชะ
วงให้ถึงความบริสุทธิ์ในที่อยู่
อยู่อย่าง ๆ ให้ได้ไม่โดย
แต่ผู้ครอบงำ วงเหล่านี้ก็ให้

นอกจากนี้ พวกกันอย่างง่าย ๆ ว่า คือท่าน
ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ตนเอง.

เชื่อว่าพรพการเมืองทุก ๆ พรรคกำลังกึกกั่นอยู่อย่างนี้ โดยเฉพาอย่างยิ่งพรรคเสรีมนักคิด อันเป็นพรรคที่เคยมี "คำขวัญ" รบพล ก. พลุปลงความ นอนอยู่ใน และหัวหน้าพรรคเสรีมนักคิดอีกฐานะ นักสัณยธรรมลงไปแล้ว เราอีกาจะได้อีกเกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์บ้าง เป็นแน่แท้

[illegible]

มีหลายท่านที่ป็นห่วงว่า ภายหลังที่สภากันธนากรวุฒิสภามี ประชุมแล้ว “เปรสส์คอนเฟอร์เรนซ์” ของ “โท-สัปดาห์” ก็ยัง มีดังไปด้วย เพราะมีการเผด็จการออกไปทำลายโดยเฉพาอย่างยิ่ง “วงป๋า” ของทางจอมพล ป. ก็ต้องสกรม เราขอแจ้งให้ทราบว่า “เปรสส์คอนเฟอร์เรนซ์” จะไม่มีการกดขี่ไปด้วยแล้ว แต่จำง่าย ต่อไปตามเวลา ไปด้วยก็คือขอมัน “สภา-สัปดาห์” นั่นเอง

แต่เพื่อไม่ให้ท่านผู้อ่านขาดไปเสียซึ่งสีสันการเมืองท่ามกลางศึกกันนี้ “ไท-สัพท” ได้เลือกฉบับนี้ “ระบบพรรคการเมือง” ขึ้น โดยผู้เขียนเองได้ยกมา ท่านจะได้ทราบความเคลื่อนไหวและทรรศนะในวงการเมืองของแต่ละบุคคลและแต่ละพรรคการเมืองว่า ได้เตรียมพร้อมขบวนกลุ่ม อาวุธ แต่ไปรบด้วยตัว “ระบบพรรคการเมือง” ไม่ใช่ว่าพรรคใดพรรคหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เพื่อประชาชนเท่านั้น.

อีกลักษณะบ่งบอกนัยข้างหนึ่งเราจะมี “อะไร” เข้าใจให้ท่าน
ผู้อ่านดูอย่างหนึ่งทางข้อความเห็นชอบ แต่ “อะไร” เป็น “อะไร”
นั้น โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ดูหน่อย ท่านก็จะพบว่าท่านเองแหละ
ที่มีส่วนช่วยในการจัดทำหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ในเครือไทย คือ “ไท-
สัพคานท์” นี้แหละ. Δ

นายกวง อภัยวงศ์

หัวหน้า 'วงป่าที่' แห่งสนามกีฬา

บัญชี วิจารณ์มา ..

ต่างจิตต่างใจ.

เรียนท่านนายพล. ที่นับถือ.

ผมได้ศึกษาผลงานในหนังสือพิมพ์ ๓ ฉบับของท่าน คือ สารเสรี ไทรวรรณ ไทรายสัปดาห์ มากตลอด ในฐานะที่ผมยังมีนัดท่านและในสิ่งที่ผู้อ่านจึงขอเสนอความคึกคักเห็นมายัง...

... ไทรายสัปดาห์ ที่ผมต้องการพูดถึง ผมขอชมเชยเป็นพิเศษที่ไม่เอานิสัยของข้อ ๑. นั้นมาประปนกับฉบับนี้ มีฉบับ ไทรายสัปดาห์จะเสียค่าลงมากเรื่องที่น่าอ่านก็มี ของท่านนายพลเอง, เจ้าคุณศรารักษ์, และสรุปข่าวต่างๆ, ภาพล้อการเมือง.

ส่วนเรื่องของคุณสกลัน ผมเสียใจขอเรียนท่านนายพลว่าไม่ได้ เพราะผมติดตามเรื่องของคุณมานาน ค่อยๆ มาซักถามๆ คือเสียเงินไป ก็ในขั้นนี้มีการรู้พออำนาจในสยามรัฐแล้ว ก็มาเขียนแหย่เกี่ยวกับไทรายสัปดาห์ ลึกลับ ใครจะเรื่องเหมือนกัน คุณๆ ก็อาจจะเหมาะแก่คนขวัญอ่อน หรือผู้เกลียดแก่หน้าก้นท่านๆ เข้าอีกเมื่อๆ ทีวี.

ผมขอรับรองท่าน สัก ๒ ข้อ คือ

๑. พิมพ์เรื่องเพิ่มเติม จากเรื่องที่เขียนในไทรายสัปดาห์ เพราะการกู้ชาตินี้ ควรบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ที่เรื่องลามาก ยิ่งทั้ง เขาพิมพ์เพิ่มเติมได้ ยิ่งกว่าผู้ร้ายนั้นมันเก่งเต็มที่ ก็ยังใช้ตำรวจ ยิงกล ไฟฉาย วิจัย เกือบร้อยๆ เป็นงานของชาติแก่ๆ.

๒. ทูลเกล้าฯ เสนอเรื่อง การส่งกรมในต่างประเทศซึ่งมีการเมืองปั่นทวาท หรือวิจารณ์ผลได้เสีย เช่น สุโขทัย เป็นต้น ผมเชื่อว่า (อ่านต่อหน้า ๔๒)

ใบ สัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๐ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๔

หน้า	
สรุปและวิจารณ์	๕
โดย วิษณุ แก้ว โคมาร, บัณฑิต, เทวรินทร์	
บทวิจารณ์การเมือง	๕
โดย "ศราภ" (๕)	
เลือกตั้งสมาชิก	๑๐
โดย สด ธรรมะโรหิต	
พรรคการเมืองชาว	๑๒
โดย ทวี นันทะวารี	
อักษรเสรี	๑๓
โดย นรท นโรดม	
วิทยการ	๑๓
โดย "คาบแก้ว"	
ชีวิต	๑๔
โดย เริง รณชัย	
งานที่ดินของพี่น้องไทย	๑๔
โดย เชน ธรรมะโรหิต	
คลื่นดินนา	๑๖
โดย เวธม	
อโยธยาใต้	๑๘
โดย "โร-นาคา"	
พม่ากับจีนแดง	๒๐
"วีรวิ"	
ในสนาม	๒๑
โดย "นายเช"	
แปรสัคคอนเฟอร์เรนซ์	๒๐
โดย บรรพต สิมพินธุ์	
สภา-สัปดาห์	๒๓
โดย แก้ว นิพนธ์	
เรื่องหนึ่งๆ	๒๖
โดย มงคล พัทธธรรม	
ตะไกร	๒๗
โดย คด วรรณโร	
ออกอากาศ	๒๘
โดย คมกช ทัพพินธุ์	
สังคมการเมือง	๒๖

ภาพล้อการเมืองและสังคมฉบับนี้.

โดย ปัทมทิน, กอติ, อากา, สุทัศน์, ใบพยับ, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓.

2

รู้จักองค์การโฆษณาแบบอีกเลี้ยว
ขึ้นองค์การหนึ่ง แต่ให้ชื่อเสียใหม่ว่า
เป็นองค์การชั่วร้าย แผนการเดิมจะ
เพื่อยกย่องหนังสือพิมพ์แล้ว กระจาย
คนมาคืน ตัวผู้เสนอแผนการเอง
เป็นผู้อำนวยการ ประกอบด้วยบรรณา
ธิการฝ่ายไทย ฝ่ายจีน และอีกกลุ่ม เมื่อ
ข่าวนี้แพร่ออกไปตามมักคนจนเห็นว่า
นักเขียนใหญ่ของชนที่อยู่ในข่าวเล่าคือ
ว่า ลูกอาณาเงินยกไปเสียแล้วนับปฏี
เสธออกมาว่าไม่เป็นความจริงกล่าว
ว่าเงินซื้อเขาไม่ได้เลยเพราะตัวของ
เขาจะเป็นคนของประชาชน และก
นั้นเขาก็เป็นอยู่กับผู้ประชาชนต่อไป

ในพรตส์คอนเฟอเรนซ์ นา
यरรัมพร กล่าวออกมาด้วยความ
ลึกซึ้งว่าจริงใจของท่านว่า ไม่เห็น
แปลกอะไรที่พรรคเสรีมันักคิสลา ระก
เลาท์ก็เขียนขึ้นว่าได้ มาวันเมื่อ
ซึ่งการ การเมืองของรัฐบาล อันที่จริง
นายรัฐมนตรีของสภาเข้าร่วมการ
คนหนึ่งซึ่งมีทัศนคติใหม่ ในภาค
หนึ่งคือพิมพ์ ถือว่าการเข้าร่วมการ
คนหนึ่งคือพิมพ์ “การขาดตัว”
แต่ถกการขาดตัวนั้น ไม่ทำอะไร
โสภณ วิจารณ์สังคมศาสตร์สมัยใหม่
ถือว่า โสภณเป็นสิ่งที่ลือเลื่องมี
แต่เมื่อเราอยู่ในทางคิดตรงว่า โสภ
ณเป็นสิ่งที่น่าประหลาดใจ เมื่อเราก
ไม่ก็ คิดเห็นว่าเป็นที่ถูกต้องซึ่งเร
ไม่เชื่อวิสัยคนในทางลือเลื่องที่เพ
ชวาทคนในแบบคน บอมาทกคเป็น
“โสภณ” ก็เท่ากับกำลังเขียน
มายอมรับสิ่งที่ถูกยกย่อง ทั้งความ
เป็นฝ่ายค้านนั้นแล้ว เท่ากับว่าเร
ช่วยกันยกย่องเขาเหล่านั้น ในส
เมื่อไม่มีใครว่า ถูกยกย่องเขา
เอาเมืองไปลงพวกกันอย่างนี้ถึงสงสัย

เมื่อปีแล้ว สมาชิกสภาหลาย
นาย ได้ร้องขอต่อรัฐบาลที่จะนำปัญหา
ของ “นักสืบ” เพื่อทำหน้าที่เป็น
หมิ่นชาติในรัฐบาล หนังสือพิมพ์
หลายฉบับได้พากันตีพิมพ์สมาชิกสภา
เป็นการกระทำนอกหน้าที่ เพราะส
ไม่ควรจะเข้ามาในชั้น ในสิ่งที่เรียกว่า

ใจของท่านจะไม่เหลือไว้เลย!

“การบริวาร” อันเป็นหน้าที่โดยเฉพาะ
ของรัฐบาล หลังจากการตีพิมพ์ของ
หนังสือพิมพ์ ตัดการเอาเข้าเรื่อง
ได้กระทำกันทั่วไป ในที่สุดสมาชิก
เหล่านี้ก็ถอนตัวกันออกไปเมื่อผู้เขียนมา
คำนี้ถึง การอ่านของสมาชิกสภาเหล่า
นี้กับเรื่องของหนังสือพิมพ์ ๒-๓ คน
ที่จะโคกเข้าไปเป็นลูกจ้างของรัฐ ใน
การปราชญ์รับแล้ว รู้จักว่า เรื่อง
มันคล้ายคลึงกันทีเดียว ถ้ายังสาว
ข้อประจักษ์ ของผู้ที่เขาโคกเข้าไปปร
คองรับนั้นด้วยแล้ว ผู้เขียนก็หมดความ
เอือมระอาไปเสียจนแล้ว เพราะเขาคน
เป็นพยานปากเอกของตำรวจ ได้เบ
เลียงของตำรวจ ในกาเขียน ๑๐
พฤศจิกายน จำเอาเหล่านี้เข้าป
ติดถูกเป็นระบาว ก็เพราะพยานปาก
เอกคนนั้นแท้ ๆ

V.2

ชีวิตของเขา

เขาว่าผู้ที่บริหารงานกอลลา
เป็นผู้สืบลืออเมริกา

ถ้าวิชาตินนิยมที่กลัด คิน
ตัวผู้ตั้งในทวีปออกกลาง และเอเชีย

ตัวนอกเมืองคืออยู่ในขณะนั้น เป็นส
เหตุอันหนึ่งทำให้ ประเทศเล็กประเทศ
น้อยที่เพิ่งได้เป็นเอกราชใหม่ ๆ มีความ
รู้สึกขิงขิง ในลัทธิจักรวรรดินิยมของ
กลุ่มประเทศตะวันตก ซึ่งมีอิทธิพล
เศษและอเมริกาเป็นตัวแทน แต่ในบาง
ครั้ง คนของกลุ่มประเทศตะวันตกนั้น
เอง ที่เป็นตัวการสำคัญ มาเพ
ความจงใจตรงจึงทำให้เกิดขึ้นในความ
รู้สึกของคนเอเชีย ดังจะเห็นได้จาก
เมื่อต้นเดือนกรกฎาคมเมื่อคนอเมริกัน
ขนาดรองประธานาธิบดีคน วิชา
นิกิตัน คุสซันท์ออกมายาวกล่าว
สอน ประเทศเอเชียทั่วทั้งเป็นกลาง
และยอมรับในความช่วยเหลือจาก กลุ่ม
ประเทศคอมมิวนิสต์ว่า ใจตนในข้อ
คอเอาความเปล่าโดยไม่รู้ตัว, เด่น
ประเทศที่เป็นกลางไม่ยอมทอดตัวให้ก
กลุ่มใด โดยจะพยายามอย่างยิ่งยด พ
กันทุก และ ชาติต่างแสดงความไม่
พอใจในกรพูดอย่างรุนแรง ของนิกล
ไปหมด ๆ กัน

แต่ที่ว่า การมาว่ากล่าวประเทศ
เป็นกลางในเอเชียของนิกลัน ก็กล่าว

ข้างต้นนี้ก็เป็นเรื่องเล็กน้อยเกิดขึ้น, เม
มาเปรียบเทียบกับของกันเรื่องของคนเ
วีนิดอีกผู้หนึ่ง ซึ่งมาพบหน้าว่า
บรรดาประเทศต่างๆในเอเชียตะวันออก
เลยได้ทวีปประเทศกอลลาห์ของเม
วีนิดเขาไปแล้วเต็มพุงอย่างเสียทุก
เมื่อไม่กี่วันมานี้เอง คนอเมริกันผู้
ใช้คนบ่อย ๆ อีกเหมือนกัน “นี่
สมาชิกวุฒิสภาของอเมริกัน มีมา
กว่า ๑๐๐ คน เ. แอลเลนเคอร์” แก
ที่ว่านี้สมาชิกพรรค ก็ไม่แคร์จาก
รัฐหลายรัฐเข้ามา เนื่องจากว่าเป็น
เจ้าหน้าที่คนหนึ่งในคณะ กรรมการ
พิจารณาประมาณของอเมริกัน, ว
สมาชิก “ปากกระโกร” ผู้ซึ่งได้ถูก
สั่งให้มาสำรวจภาวะการ ความ
กลัวว่า อัลเลน เ. แอลเลนเคอร์” แก
ประเทศต่าง ๆ ในภาคเอเชียตะวันออก
เกิดขึ้นนั้น ยังเกิดผลประโยชน์อย่าง
ไรเลยบ้าง, และสมควรที่จะให้ความ
ช่วยเหลือกันต่อไปหรือไม่, แล
เคอร์ได้กินทางมาถึงมากของกอล
เมื่อนั้นเกิดขึ้น และจากการที่ได้ไป
สำรวจภาวะการในเกาหลีใต้และญี่ปุ่น

มาแล้วนั่นเอง... ให้ทำให้แอลเลนเกอร์
ลงความเห็นออกมา อย่างไม่มีวันประ-
เทกในทุครั้งว่า ชาวทวีปอเมริกา
ช่วยชีวิตของอเมริกันแล้ว แต่ใน
“ผู้ชนะคือผู้ชนะ” อเมริกาแพ้แล้ว

เท่านี้ยังไม่พอ ชื่นเคอีย์ปากตะ
โลกผู้ช่วยจากประเทศที่มีความช่วย
เหลือต่ออเมริกันอย่างไม่มีความเกรง
อกเกรงใจต่อไป ด้วยการกล่าวหาว่า
กระทำความผิดร้ายแรง ชาวทวีปอเมริกา
ช่วยเหลือจากอเมริกัน เป็นที่น่าอับอาย
เกิดขึ้นแล้ว และแอลเลนเกอร์กล่าว
ว่า คนพวกนี้เกลียดรักกับพวก
อเมริกัน ที่ไว้ใจความช่วยเหลือเหลือ
ทุน ระหว่างที่ศึกษาจากพวก
แฟลนซ์หรืออเมริกา “ถ้าหากคน
พวกนี้ใคร่อะไร ๆ ข้างแล้ว ก็ขอเ
อียนานไปนาน ๆ กัน ยิ่งให้มากเท่าไร
ก็ยิ่งไม่ชอบอีก ทั้งข้างนี้ข้างนั้น”
นอกจากนี้ แอลเลนเกอร์ยังได้
มีอีกกล่าวเตือน บรรดาชาวทวีป
อเมริกาว่าอย่าช่วยเหลือ ให้มีความสำ
นึกว่า อย่าให้ความช่วยเหลือกับอเมริ
กาให้มากนักเลย เพราะว่าอเมริกา
ไม่อาจที่จะช่วยเหลือผู้เช่นได้ตลอด
กาลหรอก. คงอาจเป็นเพราะว่า แอล
เลนเกอร์ได้เห็นชาติต่างๆ ที่มีความ
ช่วยเหลือจากอเมริกัน เป็นพวกที่
เล็ดลอดหนีขึ้นเองจึงคิดเช่นนี้ให้รู้
ชาวอเมริกาพิจารณาแก้ไข การให้ความ
ช่วยเหลือทางทหารและการเศรษฐกิจ
เสียใหม่ หรือถ้าหากว่าคิดเล็ดลอด
ก็อย่าคิดที่จะไม่เป็นการช่วยเหลือ
เงินทองของชาติไปโดยใช่เหตุ.

ในบรรดาประเทศที่ได้รับความ
ช่วยเหลือจากอเมริกาคับกัน ดูเหมือน
ว่า เกาหลีใต้จะถูกค่าอย่างรุนแรง
กว่าเพื่อน “ความโดดเดี่ยวโดด
ทองไร” ก็จะเย็บปากขอให้มากขึ้น
อีกเท่านั้น. คนพวกนี้คือพวกที่คอย
แต่จะสูบล้อดูดเงินเท่านั้นเอง.”
แอลเลนเกอร์ไปเล่นงานเกาหลีใต้ด้วย
ถ้อยคำที่กล่าวข้างต้น ที่การกระทำ
นครหลวงของอินโดนีเซีย เพราะครั้ง

ที่วอชิงตันไปพูดอย่างนี้ที่เชลล์แล้ว คง
ระเข้หัวนั้น. นอกจากนั้น แอลเลนเกอร์
ผู้ปากดกก็เตือนเกาหลีใต้ครั้ง ๆ ให้
ไปขอความช่วยเหลือจากคนอื่น ๆ ใน
สหประชาชาติเสียยังดี ทำไมถึง
คิดจะมากราบจีน อยู่แค่สหรัฐอเมริกา
ก็อยู่เคียงเท่านั้นละ. แอลเลนเกอร์
บอกว่า โครงการนี้ให้ความช่วยเหลือ
และงาน ๆ กัน ที่ทำไปแล้วทั้งหมดนั้น
เรียกกันว่า โครงการเงินของสหประชา
ชาติ แต่ที่แก้แล้วสหรัฐอเมริกา
แหละ ที่เป็นผู้ควรที่จะเข้ามาเกี่ยวข้อง
นั้น “ทำไม่จึงไม่ไปขอปากขอความ
ช่วยเหลือจากอังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี
หรือประเทศอื่นๆ ข้างแล้ว—อย่าได้
หวั่นเกรงว่า เราจะเป็นผู้ขายชาติ
ตลอดไป” แอลเลนเกอร์ตะโกนบอก
ชาวเกาหลีใต้ มาหากินกันเสีย.

โดยเพราะอย่างนี้ ก็ยังขึ้น แอล
เลนเกอร์ไม่กล้าทำเหมือนอย่างเกาหลี
ทางใต้เสนอความเห็น ว่า อเมริกา
ควรที่จะเลิกให้ความช่วยเหลือทางการ
เศรษฐกิจได้แล้ว และกล่าวเตือนว่า
หน้าที่ในคณะกรรมการ ให้ความช่วย
เหลือ

เหลือทางเศรษฐกิจของอเมริกัน ที่ประ-
จักษ์อยู่ในกรณีนี้ก็คือว่า คณะกรรมการ
อะไร ๆ ได้คิดว่าคนอื่น ๆ ว่า คณะกรรมการ
การอยู่ป็นอย่างไรต่อไป และคณะ
การเงินนี้ทำอย่างไร. “เวลานี้ผู้
สามารถทำอะไร ๆ ได้ก็หมดหมดแล้ว
การเศรษฐกิจของประเทศที่เรียกว่า
ไปเกิดจากความคาดหวังของชาวผู้
มีเงินเหลืออีก” แอลเลนเกอร์แสดง
ความเห็น. ด้วยเหตุนี้เอง แอลเลนเกอร์
จึงคิดเห็นว่า ผู้ที่มีไม่มีความเป็น
ระบอบใจ เท่าที่ผู้ช่วยเหลือชาวอเมริ
กัน และต้องการเงินกองสำหรับช่วย
เหลือต่อไปอีกแล้ว.

เมื่อขึ้นเดอรัปาร์กขึ้น เคน
ทางไปลงฟลัดบีนส์ มีผู้สนับสนุน
ของอเมริกาซึ่งกล่าวประเทศนี้ในมาก
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก็ไปพูดการ
ว่าให้เขียนที่เคื่องสารไว้ พวกหนึ่ง
สือพิมพ์ และคนในหมู่ ๆ โคของฟลัด
บีนส์เข้าให้อีก ทั้ง ๆ ที่ไปเคยอยู่ใน

ถึง ๒๘ ชั่วโมง. เรื่องที่แอลเลนเกอร์
ไปเผยให้คนฟลัดบีนส์ในเกือบกาล ไป
ความ ๆ กัน ก็คือการแสดงความเค
เห็นอย่างขงหัว ๆ ฐานทัพของอเมริ
กาในฟลัดบีนส์ ไม่ควรยอมให้ทหาร
อเมริกัน อยู่ถาวรในศาลของฟลัดบีน
นั้น เพราะระบอบการปกครองของท
อเมริกันเหล่านี้ ย่อมไม่ประสงค์ให้ลูก
ชายของตน อยู่ใกล้กฎหมายของทาง
ชาติ นอกจากนั้นก็ยังแนะนำฟลัดบีนส์
ว่า ควรเปิดโอกาสให้ชาวผู้ไปเข้า
ไปลงมรดานในฟลัดบีนส์ เพื่อช่วย
ฟื้นฟูการเศรษฐกิจของประเทศชาติ.

ถ้อยแถลงอย่างนี้ของแอล
เลนเกอร์ครั้งนี้ ทำให้เห็นระบอบ
และนสำคัญของฟลัดบีนส์ เริ่มกัน
มาก เพราะเห็นว่าเป็นการคุกคามประ-
มาทกันอย่างชัด ๆ. อร์เนย์เว ลิตของ
นาบเทศมนตรีนครนิวยอร์ก เรียกร้อง
บรรดาผู้ร่วมตัวทั้งหลาย ให้ประวั
ถ้อยแถลงอย่างสละทาง ของแอลเลน

“เออ—เฮอ!!”

ໄທ-ສັປຕາທໍ

เพื่อเป็นกาวตัว. ในขณะเดียวกัน
บรรดาชนสี่พันทั้งปวงกลับ ก็ตกใน
นครเมลา คำก็กรรมแต่จนทวาร้วย
แห่งรัฐสภาอเมริกัน อย่างไรก็ตาม
การที่ทักษิณมีนักคิดในภาคเอกชน
มีผลกระทบบ้าง เจินเจียงมีหน่วยข่าว
ว่า "สหรัฐอเมริกาทิโรภัยความอับยั้ง
ฮกตุงเป็นอย่างไร จากผลกระทบของ
แต่เครือข่ายผู้ เป็นในนครว่า ฮกตุง
เร. แลฮกตุงคือ นักการเมืองที่
สนับสนุน การที่ทักษิณมีบทบาทในสหรัฐ
คือการขึ้นเสียง" ฮกตุงนั้น มี
ลักษณะที่คล้ายคลึงกับนางว่า
สิน ในเอเชียที่มักมีความเห็นกันว่า
สหรัฐอเมริกาน่า เป็นประเทศที่มี
นักการเมืองที่ซื่อสัตย์พวกโลก แต่ไม่
เต็มใจ. แลฮกตุงก็อาจเป็นเหตุ
ทำให้เห็นว่า ความเห็นที่กล่าวมานี้ถูก
อ้างถึงบ่อย เพราะบุคคลผู้มีเพียงแต่
จะไม่ประสงค์จะปะทะไรเท่านั้น หาก
นี่คือข้อได้เปรียบ

[illegible]

เช็กข้อสุดท้าย ที่ระบุทุกความจริงไว้เสมอ.
คนที่ไม่ระบุไว้ และไม่ต้องการระบุไว้
นั้นแหละมักจะทำให้ออนอยู่เสมอ” แอล
เลนเกียร์คือกกลัยเฮาบรรดาบุคคล ที่
เล่นงานคนเข้าให้บ้าง. ▲

นายชูเจ้าอยู่ในบ้านพลันก็มีเสียงเรียกดังมาจากหน้า
บ้านว่า

“อ้ายขลุ่ยลงมาข้างล่างหน่อย ทำไม
มึงปล่อยให้ลูกมึงมาข่มเหงลูกก”

นายชู เกิดขึ้นจากบ้านไปหา
นายแทนเพื่อนบ้าน รวบรวมประจักษ์
หลักฐานต่างๆ อันเป็นความเสียร
มหากัน นายแทนพูดใส่หน้านายชู
กล่าวหาว่า ปอขี้ให้ลูกชายไปถูกลูก
นายแทนหมดหัวแตก แล้วให้ภรรยา
ให้นายชูว่ากระทำการกระเป็นเพราะ
ความเมาสติความไม่ทราบ หลังก
ได้ขานไปไม่ถึงถิ่นบ้านไปนาน นาย
แทนชวยนายชู ๖๐ ปี ก็สังเกตเห็น
เห็นแก่ที่ รุณลายความซนมหากัน เขา
กระซำกับลูกชายหมดออกจากใจโ
หยาบคายนายชูทันที ชำนาญชู้
ผิดเพื่อหลอกบิดาสาคร คว่ำไว้รัก
ปลอบปลอบไว้ใจ

“อย่าเข้ามา”
แต่เสียงนายชู ไม่เห็นที่สำคัญพอ
ที่จะบังคับนายแท่นอดระโทระบรรดาลได้
เขาคงเห็นโทษเข้าหาพระมัทรีว่ามีดี หาก
นั้นชั่วพระบิดาเสียกว่ามีเสียง

“โอบ”

กษัตริย์พร้อมกันนั้นขีรวางนาม
ข้าศึกเป็นรู เลือกละทิ้งกรังธอกมาเป็น
ลัทธิ ๆ ล้มลงนอนคว่ำหน้า ๆ ญาติ
เจ้าพระครองอยู่ไม่ทันดี นายแทนก็
ขาดใจตาย รวบรวมไพร่พล ไม่ไ้
เสียม้วยลายของนายชุนเอง.

ทางฝ่ายบ้านเมือง เจ้าหน่อกี้ที่ควรจวบคัว
นายสุทธานรอสสวนคันสาปปลายเหตุ แล้วทาง
ค้ำช้อกการเป็นใจที่อื่นพึ่งมาช้อคต่อมาในข้อหา
“ฆ่าคนตาย” โดยเจตนาต่อศาลอาญา หลัง
จากได้ทำการสืบพยานและประกอบพยานหลักฐานของ
นายสุทัยเป็นจำเลยแล้ว ศาลพิพากษาจำคุกนาย
สุทัยโดยกระทำฉ้อโกง ฐานฉ้อโกงโดยเจตนา
ทุจริต

จึงพร้อมกันพิจารณา ให้จำคุกนาย
ชูไว้มีกำหนด ๒ ปีตามกฎหมายลักษณะ
อาญามาตรา ๒๕๑ เพิ่มโทษตามมาตรา
๗๒ อีก ๑ ใน ๓ แต่คำสั่งราชอง
เจ้าเลี่ยมมีประโยชน์ ต่อการพิจารณาจึง
ปรานีลดให้ ตามมาตรา ๕๕ ลง ๑ ใน
๓ โทษเพิ่มและลด (อ่านต่อหน้า ๔๓)

‘มหามิตร’ รายใหม่—แถมไปบนหลายแห่ง!!

บทความวิชาการเกี่ยวกับการเคปเคอ

โดย "สราภิม"

ภายในประเทศ

พระดำริรัฐมนตรีต่างประเทศ: ท่านจอมพล ป.พิบูล นาคกรวิ
รมนคร ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์เมื่อวันที่ ๑๔ เดือน ในปัญหาเรื่อง
ครองเขตแล้ว ก่อนที่รัฐบาลจะตัดสินใจอย่างไร รัฐบาลจะพึงเสียด
ของมีค่ามหาศาลจากหนังสือพิมพ์และสถานีแพร่ภาพก่อน แต่
งานนี้จะได้รับความสนใจจากนักข่าวต่างประเทศ เพื่อความในการก่อ
ไปความเสียดของมหาชน ในขณะนั้นเสด็จในกรมพระนครสวรรค์วรพต
ระทรงถูกพระทัยขึ้นมาหรืออย่างไรไม่ทราบ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีไม่
ได้กล่าวถึงของการสหประชาชาติเลยเลย ก็เลยรับสั่งออกมาว่า "เชื่
ว่ามติขององค์การสหประชาชาติคงจะพอถึงตอกกับ มติของมหา
ชนชาวไทยอย่างแน่นอน"

จะเป็นตัวอย่างแก่เขาซึ่งถูกวัดจิตใจอยู่เพื่อหรืออย่างไรไม่ทราบ ไม่รู้ใจ
การในพระดำริที่รับสั่งนั้นเป็นเจตนา จะเห็นว่า องค์การสหประชาชาติคงจะตาม
ความที่เขาคงสนใจ หรือเป็นข้อสงสัยต่อความดีขององค์การสหประชาชาติ ถ้าหากบุคคล
การนี้จะเป็นเช่นนี้ ด้วยเหตุนี้คนไทยก็คงต้องตามมติขององค์การสหประชาชาติ
ทางไทยไปรับที่เกาหลีเป็นต้น และเข้าใจว่า องค์การสหประชาชาติจะไม่ถือตามมติ
ของมหาชนคนไทยละ เช่นคนไทยมีมติเห็นชอบกับองค์การสหประชาชาติ ๓๖ ประเทศก็ควรนับ
สนับสนุนให้ถือเป็นมติการ สรรพคดีเห็นว่าในกรณีของเกาหลี พอมีการประชุม
ที่กรุงเจนีวาเพื่อตกลงไปทางประชุม สมมติว่าผู้รับสั่งนั้นก็เห็นด้วยกับมติขององค์การสหประชา
ชาติโดยองค์การสหประชาชาติต้องเลือกการประชุมไป จนถึงตอนนั้นพอเข้าใจเรื่อง
อยู่แล้ว

พูดถึงมติมหาชน ว่าตามทฤษฎีที่ท่านนายกรัฐมนตรีว่าก็ถูก
ต้องไม่ผิด แต่ถ้อยแถลงที่รับสั่งว่าไม่เป็นมติมหาชนที่ถูกตาม
ธรรมเนียม ประเทศที่มีรัฐธรรมนูญแล้ว ก็เป็นเสียงข้างมากใน
สภาผู้แทนราษฎร เมื่อต้นปีแล้วมติของมหาชนไทยในปัจจุบันนี้
ไม่ใช่เสียงของประชาชนอันถูกต้องทีเดียว ด้วยว่าสมาชิก
ประเทศไปเป็นทุนเดิมของรัฐบาล ดังนั้นรัฐบาลจะเอาอย่างไร
ก็ได้ทั้งสิ้น

เศรษฐกิจเราจะแย่: หมุนตั้งเกิดเหตุเห็นว่า สินค้าข้าวของเราจะชะ
ระกักก็อยู่อยู่ไม่ขาย บรรดาพ่อค้าโรงสีพากันร้องว่าข้าวเปลือกความ
ชนะแต่ให้ถูกมาถึงโรงสีเท่านั้นเอง จึงจำเป็นต้องหยุดกิจการสีว่า
ที่มีส่วนมาก และกรมโรงสีได้ไม่มางาที่หลายพันคน ตามสถิติ
กรมศุลกากรก็ปรากฏว่า จำนวนข้าวที่ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศนั้น
มีปริมาณน้อยออกนอกอื่น ๆ หลายหมื่นตัน ทางญี่ปุ่นซึ่งเป็นผู้ถือลิขสิทธิ์
เราประเทศหนึ่ง ก็คิดว่าค่าชานเมาว่า คุณภาพข้าวของเราไม่ดีเท่าที่

ไม่ยี่สิบหรือเกือบยี่สิบมาก เป็นเหตุให้ผู้บริโภคไม่พอใจ ความประสงค์
หรือข้าวไทยนี้ใหม่จึงออกไป ซึ่งก็ถูกสถานเอกอัครราชทูต
ญี่ปุ่นโดยอ้อมจะไม่ซื้อข้าวไทยออกไป เพราะญี่ปุ่นเลิกข้าวไว้
มากในขั้นและขั้นนี้ด้วย นอกจากนั้นญี่ปุ่นยังได้ซื้อข้าวจากเรา ๒๒๐,๐๐๐
๐๐๐ตัน และจากที่แรก ๕๐,๐๐๐ ตัน ซึ่งกล่าวไว้ว่าถูกกว่า
ข้าวไทย ทางฝ่ายประเทศอื่นก็ในระหว่างนี้ไม่ซื้อข้าวไทยไปยี่สิบโลก
เลย แต่หันไปทำสัญญาซื้อข้าวพม่าขึ้นจำนวนนับหลายแสนตัน
ส่วนสหรัฐอเมริกาก็เอาข้าวสาลีและข้าวสาลีที่เหลือเพื่อมาแทนที่ให้
แก่ชาวเอเชีย ซึ่งองค์การสหประชาชาติอเมริกาก็บอกกล่าวไว้ ไม่กระทบ
กระเทือนประเทศไทย และโดยถูกหาหรือข้อเสียโดยแล้วด้วย ฟังดู
เหมือนว่าไทยนั้นยอมแล้ว

อุปสรรคต่าง ๆ ในเรื่องค้าข้าวตามที่กล่าวมานี้ คงจะเป็น
ที่ถูกต้องในองค์การข้าวทั่วไป ถ้ามีผู้กล่าวถึงกระทรวงการคลัง
เศรษฐกิจของชาติในแง่อื่น ๆ ด้วย เช่นสินค้าข้าวและถั่ว แต่
กระทรวงเศรษฐกิจได้ออกแถลงการณ์ ในความหนักใจและ
การใด และไม่มีความจริงเป็นของต้องคลั่งก็เพียงมีด้วย ถ้าเรา
ไม่เลิกผลิตก็แค่ละ ๕๔๕ บาท หรือการขุด ๕๓ บาท ๕๐ สดาก
ส่วนค่าภาษีอีกห้าบาท ยกมีข้าวใหม่ทำสามไปจากนั้น คือ เมื่อ
ส่งส่งก็สามมาแล้ว ผู้เขียนก็ให้สัญญาจะยกเลิกได้ข้าวว่า รัฐบาล
อินเดียตกลงทำสัญญาซื้อข้าวจากเราเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐ ตัน และ
หนังสือพิมพ์ของกอลิฟต์ก็ยืนยันที่ ๑๒ กันยายนลงข่าวว่า ประเทศจีน
ยอมมีมติยกเลิกการขายข้าวให้แก่อังกฤษ และสหพันธ์หลายเป็นจำนวน
๒๐,๐๐๐ ตัน ในเวลาทางละ ๒๒ เหวียตลงไปถึงรวมก็ต่าง
เร็ว ถ้าทหารส่งข่าวนี้ในเวลานี้ของเรา เราไม่ทราบว่าจะ
กินแกงขงขึ้นเป็นข้าวชนิดก็เปรียบว่า สงครามที่ ๑๕ เปรียบชัด
เป็นมากรฐาน ก็จะถูกกว่าข้าวไทยถึงห้าละ ๕ เหวียต หรือ
ประมาณ ๓๓ บาท ข้าวนี้ถ้าได้ก็ค้าข้าวไทยถึงหัวแรกไปคาม
กัน เพราะฉะนั้นจึงไปและสหพันธ์หลายเป็นลูกที่ปะจ่าที่ลาคณนี้
สุดของประเทศไทย ถ้าข้าของประเทศนี้ไปแพร่หลายในประเทศ
เหล่านี้ในเวลาที่ค้าข้าวไทยถึงห้าละ ๓๓ บาทแล้วแน่นอน
ทีเดียว ตลาดข้าวในประเทศไทยจะต้องประสบกับวิกฤตกล
อย่างไม่มีปัญหา

นอกจากนี้ยังมีข่าวที่พ่อค้าสิ่งไปรับ มาตรวจภาวะ การค้าของประ
เทศไทยกลับไม่ได้รับมาจนหมดเหลือพันหัว พ่อค้าไทยก็ถึงถึงใจใน
การที่จะมีเงินมาลงทุนปลูกข้าวในออสเตรเลียเหนือ อย่างมหาศาล
ซึ่งเขาใช้วิทยาศาสตร์และเครื่องจักรทุนแรงงานเข้าประกอบด้วย คง
ทำให้ราคาถูกกว่าข้าวไทย ทั้ง ๆ ที่เขาทำใช้สิทธิการค้าเสรีมีการครอง
ข้าสูงกว่าชาวคนไทยด้วย. (อ่านต่อหน้า๓๕)

“แน่สิ, มันรู้ ไหม?” เจ้าเง็กก็อยู่ประเคียวหนึ่งแล้วก็หันไปทางชายหนวกที่เพิ่งพลางถามด้วยเสียงขี้กึกว่า “คุณว่าเห็นไอ้คนขายกระแผลดขี้หรือว, รของมันเป็นสีอะไร?”

ชายหนวกก็เพ่งจ้องแล้วก็ตอบว่า

“โอ ผมว่าไม่แน่, แต่เป็นเง็กขนาดใหญ่มาก, ไหมเอี่ยมมากมากกว่านั่น, ทั่วขาว.”

ส.ค.อ. แม้หันมาทางเจ้าเง็กแล้ว,

“ผมทราบดีว่าเจ้าเง็กนี่ เมื่อเจ้าเง็กคิดว่า มันเง็กขนาดใหญ่มากก็อยู่กันหนึ่ง, อาจเป็นรถพวกไอ้เหวาก็ได้, มันเง็กเห็นมันด้นตา, มันจ้องไปออกไอ้เหว, หรือไอ้เหวอาจเห็นเองก็ได้, เมื่อมันรู้ว่ามันเง็กถึงสามแสน, มันก็กระด้างเงินของกูในรถที่คิดว่ากูในน้ำ, พอเอาศพไปแล้ว ปล่อยคนก็มันก็วิ่งกลับมายาแล้วมันเอาเงินไป, ผมสงสัยฐานอย่างนี้เจ้าเง็กว่าอย่างไร?”

“นั่นสิ, เจ้าเง็กแล้วอ้นไปขาว

“ว่าเจ้าเง็กแล้วอ้นไปขาวหรือว่า เป็นไอ้เหว?”

“แน่, ไซ้, ไอ้ชาเป็นพวกหมอนก็มีมันแหละ, ผมว่ามันมันไปนอนนอกถึงสี่สายแล้ว, มันมาที่นี้ก็เพราะเงิน, ถ้าไอ้หนวกมันเห็นเห็นมันให้คนลงมาวิ่ง, มันก็ต้องโดนแน่ เพราะเวลาผ่านไปจนเอาเงินขึ้นมา เงินมันอยู่ในรถเลย, ไอ้เหวแน่ ๆ, ไอ้เหวมันเง็กไม่รู้อะไรหรอก, ปล่อยมันไปเถอะ, ถ้ามันไอ้เง็กถึงค่อยว่ากันดีกว่า.”

“ถ้าเจ้าเง็กปล่อยผมก็ปล่อย, แล้วแต่เจ้าเง็กแต่เจ้าเง็กไม่กลัวว่าผมจะทำผิดหรือ?”

เจ้าเง็กแล้ว แซ่แต้สัตรีชะ ๆ

“ผมว่าไอ้เง็กคนนี้คงไม่กล้าหรอก, หน้าตาไม่ดีไม่เห็นน่าอะไรเรื่องอะไร, ไอ้เง็กเล็ก ๆ พวกเง็ก, ผมไม่กลัวมันหรอก.”

“ถ้าเง็กผมปล่อย” ส.ค.อ. ผมพูดแล้วก็หันไปก็หาชายหนวกเพิ่ม “ขอโทษ, คุณชื่ออะไร?”

“ผมอยู่แถวพวกท่าน” ชายหนวกก็ตอบ “ผมมาเปลี่ยนหน้าท้าวหนวกกับกระดานขาว, ผมชื่อสนั่น”

“อ้อ, คุณสนั่น, ขอโทษผมยังไม่รู้, ผม ส.ค.อ. ผมมีธุระอะไรอยู่ที่นี่พักสักพัก, ไม่ค่อยถนัด.”

“ผมก็ไม่รู้ไร, ยังอยู่ที่นี่คุณปล่อยผมอยู่นั่น, ผมก็เลยต้องพัก, ไม่อยากให้คุณรำคาญ.”

“ขอบคุณ ผมจะปล่อยตัวท่าน” เจ้าเง็กก็พาไปทาง

“ให้หนวกเสียชีวะ ถ้าไม่ให้ผมมันมันเง็กก็แล้ว.”

เจ้าเง็กก็พาไปทางชายหนวกเพิ่มก็อ้างว่าของเจ้าเง็กสนั่น แล้วก็ยกมือไหว้พลางพูดอย่างโล่งใจว่า

“ผมไหว้คุณ, ผมขอขอบคุณคุณ, ผมไม่รู้อะไร”

(อ่านต่อหน้า ๓๖)

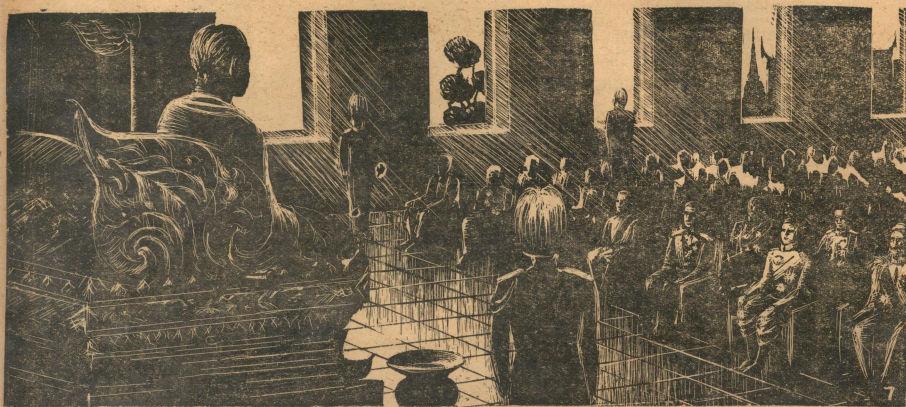

กับหมอนสามใบ แต่ได้ไปด้วยความจริง
จึงว่า “พี่เอาเงินของเจ้าเง็กไปใช้ไหม?”

ภาพประกอบโดยนิต “พนม”

ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยร.ศ. ๑๑๒ 11 ตรี นิยทกวัจ...ภาพ • บรรณต สิงคณัฐ...พาทย์

พระยศตาเฒ่าของชาว

๗. ณ งานเฉลิมพระชนม์พรรษาในวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๒๘ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกาศว่า "ก่อนอื่นเราต้องจัดการมณฑลพวน หัวพันห้าทั้งหก และสิบสองจุไทยให้เรียบร้อย" จึงเป็นที่สนใจของทูตฝรั่งเศส.

๘. จากพระราชดำรินั้น ม. ปาวี จึงเกิดสนใจ ให้ ม. มาสซีย์ อยู่ทำหน้าที่ทั้งศาลเมืองหลวงพระบาง ด้วย ปาวี ออกทำการสำรวจ อุดมสำห้สอส่วนประวัติศาสตร์ของชาวม้งพื้นถิ่น เหล็กด้อมเพทญายให้เลื่อมใสจงรักภักดีฝรั่งเศส.

มนุษย์อาศัยสัญญาเป็นความมั่นคง
ขาดสัญญาบั้นยังบ่มพังกิน
แต่สัญญาที่ผองต้องปีผลึก
ผลประโยชน์เท่ากันสัมพันธ์ทั่ว

ได้ผูกพันกันอยู่ไม่ฉุน
จะทอดทิ้งแย่งชิงเป็นลึงคด
ทุกฝ่ายสละใจหนึ่งเป็นสักขี
ถ้านั้นจ้องค้น, ไร้สัญญา!

สยามถูกบีบปากมามากแล้ว
สัญญาบน, ราษฎรช้อนดูรา

ต้องชมแนวข้าชอกเผ้ากลอกหน้า
สัญญาค้าถูกบังคับเสียขยนิณ.

นั้นสัญญายุติธรรมต้องทำทันที
สัญญาใดคบคอกขอให้เมิน
ไร้สับปลับกับลือคำอำพราง
มีเคยเป็นอนธชาพลทวยวามรุก

มาช่วยกันคิดซัดที่ขัดเขิน
ข้าเพื่อเกินแล้วสยาม พยายามลุก!
เรยขัดทางยุติธรรมเพื่อนำสุข
เพิงเปลืองทุกชิ้นในแผ่นดินจัตนรณ.

นเรศ นโรปนทร์.

วิทยนาการ

วิวัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ก่อ
ให้เกิดโรคประสาทมากมายขึ้น.

เมื่อเดือนก่อน นักการแพทย์ชั้นนำในวงการแพทย์ของสหรัฐอเมริกา ได้เคยรวบรวมสถิติผู้ป่วยด้วยโรคจิต และโรคประสาทนานาชนิดและแสดงว่า ผู้ป่วยอันนี้ในขณะจิตวิทยาศาสตร์กำหนดว่า คำครองจิต ที่กลืนยณต์ลงจนความการครองชีพสมัยใหม่ ปรากฏว่าประชาชนชาวโลก ก็พากันเป็นโรคจิต โรคประสาท ทำให้สมองเสื่อมมากขึ้นเป็นลำดับ และโรคนี้มากมามีขึ้นแก่ผู้ชรา มากกว่าผู้หนุ่ม สหศาสตร์ส่วนมาก มาจากอาการการครองชีพอันนี้ ประสบยุคที่ทุกปี ภาประสาทส่วนสมองพิการ, หรือป่วยด้วยโรคในอวัยวะในสมอง, ฯลฯ. นั้น.

นั่นคือว่า... จิตแพทย์ชั้นนำของสหรัฐอเมริกาได้ค้นพบวิธีใหม่คือใช้หนึ่ง ชื่อของฟิลลาตอสที่หนึ่ง เว็คโคโลนี่ว่า "telephone

anxiety" หรือโรคประสาทหวาดกลัวโทรศัพท์ ส่วนมากมักเป็นแก่ผู้ชาย ดร. เว็คโคโลนี่ อธิบายว่า เหตุการณ์การที่โทรศัพท์เกิดมีผลเสีย เพราะผู้รับฟังและแสดงว่า อาการของโรคจิตตามนี้ก็คือ คนป่วยรู้สึกแสร้งเหมือนเห็นภาพหรือความรู้สึกที่ถูกต้อง คล้ายกับเรื่องราว ชะตาบทสุดโหดร้ายที่อยู่นั้น อาจจะมีความผิดถายให้เขาตระหนักออกจากรักใน เกิดคิดต่อกับวิธีทางปล่อยถ่ายไม่ได้สติใจนึก ความรู้สึกในวิธีรุนแรงและผิดปกติมาก ถึงขั้นที่ว่า ทำให้คนไข้รู้สึกกลัวกลัวกันว่า ตัวเขาถูกคิดหรือว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากร่างกายไปแล้ว จะสติเกิดได้ส่วนหนึ่งที่ถูกคิดออกไปตามสาย จึงแสดงถึงอาการของโรคประสาทหวาดกลัวโทรศัพท์.

ว่ากันตามเหตุผลแล้วการที่โรคนี้มักขึ้นแก่ชาวอเมริกันนั้น ก็เพราะในอเมริกา ความเจริญในด้านการศึกษาค้นคว้าและกระบวนการของชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่นั้นไม่ต่างไปจากทาง รบ เว็ค อากาการ วิทยุ-โทรทัศน์-โทรเลข และโทรศัพท์ ชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ ของอเมริกาขึ้นอยู่กับวิธีการเหล่านี้ เป็นประจำวัน โดยเฉพาะการโทรศัพท์ของเขาก็นับว่ารู้ทั่วทุกบ้าน ว่าเขารู้ทั่วทุกบ้านอย่างน่าใจ เป็นที่จำเป็นแก่ชีวิตอเมริกันเช่นเดียวกับคนที่มีของของเขาเอง สถิติที่บ่งชี้คืออเมริกัน เทเลโฟนแอนก

เทเลกราฟได้สำรวจเฉพาะชั้นชาวอเมริกัน มีเครื่องโทรศัพท์ใช้ในประเทศเป็นจำนวนถึง ๔๗,๗๘๓,๐๐๐ เครื่อง ทำรายได้ถึง ๑๕, ๖๘๑, ๖๘๕, ๐๐๐ ดอลลาร์ เกือบแล้ว ประชาชนสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีอยู่ ๖% ของประชาชนชาวโลกนี้ ในจำนวนนี้ มีโทรศัพท์ใช้ส่วนครึ่งถึง ๖๐ ราย (เฉพาะในปี ค.ศ. ๑๙๐๐ การโทรศัพท์ในอเมริกามีเพียง ๔๓,๕๐๐ เครื่อง ทำเงินได้ ๒๓๐,๒๒๖,๐๐๐ ดอลลาร์ แล้วนักก็เครื่องโทรศัพท์ ก็ทำจำนวนขึ้นเรื่อยๆ กระทั่งในปี ค.ศ. ๑๙๕๐ นั้น มีโทรศัพท์ใช้กันถึง ๓๕,๔๓๑,๐๐๐ เครื่อง ๖ ปีต่อมาการรับใช้กัน ก็เพิ่มขึ้นอยู่มามาก โทรศัพท์ใช้เพิ่มขึ้นอีกถึง ๑๒, ๕๓๐,๐๐๐ เครื่อง) เฉพาะในสำนักงานโทรศัพท์กลางของรัฐบาลเทเลโฟนและเทเลกราฟ ซึ่งคงมีการมานานร่วมศตวรรษ (เริ่มมีมาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๗๒) มีกิจการแพร่หลายที่สุดนั้น มีพนักงานทำงานอยู่ถึง ๕๘๕,๐๐๐ คน มีรายได้ประมาณ ๑๕ พันล้านดอลลาร์

ศูนย์การโทรศัพท์ที่นครนิวยอร์ก ที่ทำให้ประชาชนคิด ต่อ ทาง โทรศัพท์ ถึงขั้นที่ประเทศต้องรับภาระและดูแลรักษา

จากหุ้นส่วนทั้งหมด ๑,๕๐๔,๐๐๐ ดอลลาร์ ถ้า มีการแยกออกได้ถึง ๖๒ ดอลลาร์ทั่วประเทศ ชะเนนกิจการโทรศัพท์ของบริษัทยังถนัดกับความสัมพันธ์อื่นๆ เช่น เนื่องจากวัฒนธรรมการของบ้านเมือง (อ่านต่อหน้า ๓๑)

ชีวิต

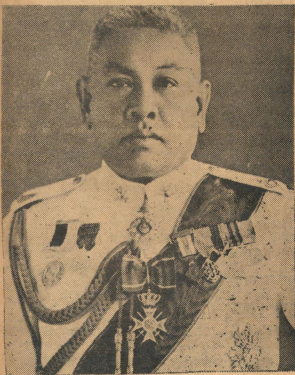
พระยาพลพลพยุหเสนา,

นายกรัฐมนตรีคนที่สองของไทย.

เหตุผลในการลาออกจากราชการของนายกรัฐมนตรีวงแรกของพระยาพลฯ นั้น ไม่มีอะไรมาเกี่ยวข้องกับการลาออกตามมารยาทเนื่องจากสภาซึ่งถูกปิดโดยพระยาอินฯ ได้เปิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง และในการเปิดสภาครั้งใหม่พระยาพลฯ ก็ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คืนเป็นนายกรัฐมนตรีสืบต่อไป โดยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ มีรับสั่งมาในลายพระหัตถ์ว่า "ทรงวางพระราชหฤทัย" อีกทั้งเป็นบุคคลซึ่งได้รับความยกย่องนับถือจากข้าราชการ, ทหาร, พลเรือนและประชาชนทั่วๆ ไปมากกว่าใครๆ ในขณะนั้น พระยาพลฯ จึงต้องรับตำแหน่งหัวหน้ารัฐบาลเป็นวาระที่สอง ในวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๖

ราววันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๖ จนถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ พระยาพลฯ ได้รั้งตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่สองสืบเนื่องมารมือถือสามครั้งด้วยกัน ซึ่งงานที่โยกวิธการงานของประเทศชาติอย่างเต็มความสามารถมาสู่เสรีรัฐ พร้อมกันนั้นก็แย่งชิงเอาหน้าที่ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างๆ ของท่าน ให้ผู้มีความสามารถและเหมาะสมมาใช้แทนที่คนเดิม อาทิเช่นลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ. เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๖. โยให้พระสวาสารสืบพระทัยรับหน้าที่แทน. ลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้หลวงประดิษฐมนูธรรม ว่าราชการแทน. และครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๗ (ในการเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีครั้งที่ ๓) ก็ได้แต่งตั้งให้หลวงเพ็ญสงคราม เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมต่อไป.

ในสมัยของพระยาพลพลพยุหเสนา เป็นนายกรัฐมนตรี เป็น

พลเอก พระยาพลพลพยุหเสนา
"บิดาแห่งประชาธิปไตย ของประเทศไทย"

สมัย ของ การต่อสู้
และยังขึ้นเฝ้า ทรง
ไว้ซึ่งระบอบการ-
ปกครอง รัฐบาล
ของประชาชน-
โดยประชาชน-
และเพื่อประชา-
ชน โดยแท้จริง.
การแตกแยกความ
เห็นระหว่างกลุ่ม
คณะราษฎร ซึ่ง
เป็นพวกกษัตริย์-
เปลี่ยน แปลงการ-
ปกครอง ๑๔ กับ
(อ่านต่อหน้า ๓๐)

บาปใต้ดิน

โปรดอ่านที่ก่อน

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้
เขียนสารคดีเรื่องหนึ่งพิมพ์ใน "ไท-
สัพดาห์" มราว ๘ เดือนแล้ว ปรากฏ
ว่าได้รับการต้อนรับด้วยดีจากท่านผู้อ่าน
เป็นจำนวนมาก และบางท่านก็ได้ส่ง
คำวิพากษ์วิจารณ์มาซึ่งก่อพระบรมหารักร
บาทท่านผู้รักมักคุ้นกับข้าพเจ้า ก็

ได้กรุณาให้คำพิพากษาแก่ข้าพเจ้าโดยตรง ซึ่งข้าพเจ้าขอรับชมรับและขอ
ขอบพระคุณแก่ทุกๆ ท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาแก่ข้าพเจ้าเช่นนี้ด้วยดี.

คำวิพากษ์วิจารณ์ คำพิพากษานี้มีอยู่สองประการสำคัญด้วยกัน.

๑) งานใต้ดินหรือที่เรียกกัน "เสรีไทย" นั้น เป็นงานของส่วนรวม
จึงมีบุคคลกลุ่มใหญ่ร่วมมกในเหตุอันนี้ให้ชื่อแล้วว่า "งานใต้ดินของเพน
เอกไชย" คุรุประพจน์ว่า "เพนเอกไชย" ทำงานใต้ดินนี้แต่ผู้เดียวหรือ?

๒) ย่อมเป็นที่ทราบกันว่า งานใต้ดิน หรือ ขบวนการเสรีไทย ในระ
หวางสงครามโลกครั้งที่ ๒ นั้น มีบุคคลต่างๆ ได้เข้าร่วมปฏิบัติงานเป็นจำนวนมาก
และแบ่งออกเป็นสายงานต่างๆ ตามที่ทราบกันอยู่ แต่ท่านผู้อ่านบางคนกลับไป
ว่า การเขียนข้อข้าพเจ้าจะครอบคลุมไปไม่ทั่วถึง และไม่ได้ออกมาเป็นธรรมดาแก่
ผู้เกี่ยวข้องทุกคน.

เพราะฉะนั้น เพื่อขจัดข้อสงสัยและวัดกัลยาณจิตอันนี้ ข้าพเจ้าจึง
เห็นควรว่าควรมองเข้าไปดูที่ท่านผู้อ่านอีกครั้งหนึ่ง ทั้งที่ข้าพเจ้าได้เคยบอกกล่าว
ไว้ใน "ไท-สัพดาห์" ฉบับที่ ๑ ซึ่งเริ่มออกพิมพ์เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม (โปรด
ค้นหาคำว่า)

ประการแรกทีเดียว ข้าพเจ้าขอชี้แจงในการเขียนสารคดีเรื่องนี้ว่า
ข้าพเจ้ามิได้เจตนาจะโฆษณาตนเอง หรือ เขียนขึ้นเพื่อปกป้อง หรือ
เหยียดหยามผู้ใดก็ตาม หากแต่มีความปรารถนาจะบันทึกเหตุการณ์ในชี
วิตก่อนหน้าซึ่งข้าพเจ้าซึ่งได้ผ่านมาแล้ว ประการนี้ประจักษ์ชัด
ของเมืองไทยยุคหนึ่งสมัยหนึ่งเท่านั้น. และในส่วนที่เกี่ยวกับตัวข้าพเจ้านั้น
ก็โดยพยายามเขียนอย่างตรงไปตรงมา เฉพาะที่เป็นสาระประโยชน์. ปราศจาก
การปรุงแต่งคิดเติมจน กลายเป็นการโฆษณาตนเอง ซึ่งมิใช่เป็นข้อของข้า
พเจ้านะ ข้าพเจ้ารู้จักตัวของตัวเองว่า ข้าพเจ้าคือใคร และอยู่ในฐานะ
อย่างไร แม้ว่าประสบการณ์ยาวนานร่วม ๔๔ ปีในชีวิตของข้าพเจ้านั้น ข้าพ
เจ้าได้ผ่านพ้นความทุกข์ยากและสวาทและความไม่ราบรื่นอันมีเกียรติ แต่ถึง
เท่าไรมิได้มีอำนาจผลักดันให้ข้าพเจ้า มีความอาชวาทนียบเท่าของระวี ใดผู้หนึ่ง
หรือกลายเป็นผู้เห็นแก่ตัวอย่างใดเลย ข้าพเจ้าสำนึกตัวอยู่เสมอว่า สิ่งซึ่ง
หลายชนเป็นอันจริง คือไม่เพียงแต่เห็นคุณค่าของชีวิต ความจริง คือสิ่งซึ่งเห็น
ที่ไม่ตาย.

ปอบ..ปอบเฮกโบฮี

เพราะฉะนั้น, การให้ชื่อ
เรื่องราว “งานใต้ดินของพัน
เอกโบฮี” นั้น จึงไม่ใช่หมาย

ความว่า งานใต้ดิน หรือ งาน
เสรีไทยนั้น “พันเอกโบฮี” คือ
ข้าพเจ้าเป็นผู้กระทำคนเดียว หรือเป็นผู้
ที่มีความสำคัญอย่างขบถต่อหากไม่ หาก
แล้วนั้น เรื่องราวก่อนหน้านั้นชีวิตของ
ชั้นนี้ ที่เข้าไปทั่วทั้งกับงานกับชีวิต
อันเป็น “เรื่องราวในตำนาน” ย่อมเป็น
ที่รับกันว่า “โคนา” ครั้งนั้นถ่วงขวาง
ใหญ่โตมาก แต่สุดท้ายแล้วในศาลไป
ทั่วประเทศตลอดไปโดยที่รักชาติ
ในต่างประเทศด้วย ถ้าเป็นเพียงตัวละคร
เรื่องใหญ่ๆจนทำให้เป็นเพียงตัวละคร
เล็กๆ คนหนึ่งเท่านั้น ด้วยประการฉะ
นั้นข้าพเจ้าให้ชื่อเรื่องว่า “งานใต้
ดินของพันเอกโบฮี” แทนที่จะให้ชื่อ
ว่า “งานเสรีไทยแบบสงคราม” หรือ
ชื่ออื่นๆซึ่งมีความหมายกว้างขวางกว่านี้

ประการที่สอง ซึ่งมีผู้เกรงไปว่า
ข้าพเจ้าจะเขียนครอบคลุม ไม่ทั่วถึงทุก
สายงานของขบวนการเสรีไทย และ
กล่าวถึงบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในหมด
ทุกคนซึ่งข้าพเจ้าชอบโดยซึ้งมาก ดังที่ข้าพ
เจ้าได้เคยกล่าวไว้ ในคำนำเมื่อเริ่มแรก
ว่าข้าพเจ้ามีโอกาสน้อย ที่จะเขียน
เขียนประวัติศาสตร์ของชาวไทย ใน
ยุคสมัยนั้นโดยสมบูรณ์เพราะการ
กระทำเช่นนั้นต้องใช้เวลา ศึกษาและค้น
คว้าหลักฐานต่างๆมากมายข้าพเจ้าไม่
อยู่ในฐานะและมีความสามารถ ที่จะกระทำ
เช่นนั้นได้ ยิ่งกว่านั้นนอกจากเรื่องนี้จะ
เป็นเรื่องใหญ่ที่กว้างขวางมากแล้ว บาง
เรื่องยังเป็นความลับที่ข้าพเจ้าไม่สามารถ
จะทราบได้ก็ด้วย เพราะฉะนั้นเรื่อง
ข้าพเจ้าเขียนจึงเป็นเพียงส่วนหนึ่งซึ่ง
หาเป็นเช่นน้อยด้วยข้าพเจ้าไป สำนึกกับ
การเสรีไทยสมัยนั้น สิ่งซึ่งข้าพเจ้าเขียน

โตนิ เขตร เขตรโบฮี

เป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าและเห็นด้วย คน
เองทั้งสิ้น ซึ่งแน่นอนเหลือเกินว่าจะสม
บูรณ์ทุกคนทุกหมู่มีได้ ข้าพเจ้าทราบ
ด้วย ยึดจากคณภพหรืออีกเป็นอันมาก
และหวังว่าท่านผู้อ่านคงจะเห็นใจและให้อภัย
อย่างใดก็ถ้าท่านผู้ใดที่พบเห็นข้อ
บกพร่องหรือจะกรุณาหักท้วงหรือติ
ต่อให้ข้าพเจ้าทราบก็จะขอบคุณมากจึง
ข้าพเจ้ายินดีที่จะปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่ม
เติมสารคดีที่ข้าพเจ้ากำลัง เขียนนี้ ให้สม
บูรณ์ยิ่งขึ้น อันจะได้ประโยชน์ไม่เฉพาะ
ตัวข้าพเจ้า แต่ย่อมจะได้ประโยชน์สำ
ให้ ต่อบุคคลผู้อ่านทั้งหลายท่านทั้งหลายคน
ที่จะ จำเรื่องนั้น ที่จะได้ทราบข้อเท็จ
จริงของขบวนการนี้ ซึ่งเป็นความปรารถ
นาของข้าพเจ้าเองที่จะให้มีความเป็นธรรมแก่
ทุกคนและทุกฝ่าย

เนตวาระเบโบฮี

๒๔. ๘. ๕๕

พล.ร.อ. หลอดหลุมเมตต์แมคเคน

แม่ทัพใหญ่ฝ่ายสัมพันธมิตรจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้.

อย่างไม่คาดฝันณ.โคน.เนปข้าพเจ้าพบพ.อ.ทีโลกสิมแล้ว..หลวงสุรนรงค์!

- ๑๐ -

มุ่งแคนดี้

ข้าพเจ้าพักอยู่บ้าน

พ.ท. ปอบตัน ณ คิงส์ครอท เมือง
แคลคัตตา ด้วยความสวดศรัทธา
เป็นอย่างยิ่ง เพราะเจ้าของบ้านทั้ง
สาม และภรรยาเองได้สนใจในการ
อยู่บ้านคน ตลอดจนความศรัทธา
อย่างอื่น ดร.ปอบ อังกาณัน ซึ่ง
เคยอยู่ที่นี่มาก่อน ที่จะไปกระ

โด้ตอนมาอินเดียแคนไทย ก็เป็น
เพื่อนที่คบหาได้แก่ข้าพเจ้าไปเที่ยวดู
สถานที่และนี่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็น
เคยมาเห็นเป็นครั้งคราวมาไว้เพื่อ
คนไทยอีกคนหนึ่ง มา พักกับเรา
ด้วย คือ ดร. กานแห่ง พาลัง ๑๖ ซึ่ง
เพิ่งกลับจากเกาะไปปฏิบัติงานใน
ในประเทศพม่า ดร. กานแห่ง เป็น
น้องชายของคุณกานัด พาลังกูร ซึ่ง
นายปรีดี “ธีร” พนมยงค์ ส่งออก
ไปติดต่อกับจีนที่กรุง (ซึ่งภายหลัง

ได้ถึงแก่กรรมที่นั่น ด้วยสาเหตุที่
ไม่กระจำแจ้งกัน) เราจึงเป็นคน
ไทย ๓ คนที่พำนักเดียวกันและไป
ไหนมาไหนด้วยกันเสมอ.

ดร. ปอบ เป็นผู้ที่ใกล้ชิด
ยิ่งกว่าใครๆ พอลกลับมามีมือ
แคลคัตตา ทางกองทัพอังกฤษ
ก็ไปบ้านแห่งนี้อันยศชั้นเป็น
พันตรี เนื่องจากได้ไปปฏิบัติ
ในประเทศไทย โดยการแต่งตั้ง
อันต. (อ่านต่อหน้า ๓๕)

กรรมกรสองคนถึงแก่ความตาย ส่วนคน
ที่สาม.... กำลังรออยู่บนโต๊ะผ่าตัด
ภาพประกอบโดยมีชื่อ "แทน"

บทที่ ๗

ข้าพเจ้าประสงค์จะเตือนฉาย วณดิลก ให้เลิกขึ้นจากท่ารถ
เข้าของหลอนอย่างเข้มข้ม สันนิษฐานของหลอนบอกความอดโรย ท่วงท่าที่รักก็เต็มไปด้วย
ความเห็นผิดเห็นชอบ เมื่อเต็ม ตามที่ไป ขึ้นเขาน้ำให้ ก็เอื้อมมือไปเกาะอย่างปราศจากชีวิตจิตใจ
ใจ ต่อจากนั้นก็เดินตามเขาไปโดยมิได้เอื้ออะไรจากเงาคนเดียว.

ข้าพเจ้ารู้สึกเลื่อมใสว่าข้าพเจ้ารักอย่างบอกไม่ถูก ขณะนั้นคิดว่าอันระหกระหายของ
หลอนหายไปไหนความหวังที่จ้องคิดก็ไม่ได้ว่า ครึ่งหนึ่งเป็นผู้หญิง จะคิดเป็นผู้หญิงเสมอไป ไม่ว่า
บางเวลาจะดูเหมือนนางสาวกล้าเหมือนผู้ชายออกสามสอง หรือคนใจเพชร ท่ามกลางเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ขึ้นและผ่านไปตามมือพาเรานั้น เป็นกระแสบกคณเราจะไม่หวังดำรงชีวิตภาพของคนที่อยู่ได้
แต่ทว่าในหนึ่งวันของข้าพเจ้าก็คิดถึงวอชิงตันมากขึ้น แต่ก็ภายหลังที่ตามหาอยู่ก็เห็นกับเขาด้วยซ้ำว่า
หญิงของเรากำลังประคองที่ระหัด ทรชนอยู่ ไม่มีใครไม่กระหน่ำเจ้าตัวเองว่า ที่ระชนนั้นโดนกันฮู
หรือพลองใครเป็นลูกมะกรูดไป แต่นอกจากจะยังเหมือนหมักหมมที่เพิ่งได้จากถูกนักสืบใหม่แล้ว
ยอดชายในกองบรรณาธิการของเรายูโนสลาฟและภาวะเรียบร้อยทุกประการ. เขาจะเห็นข้าพเจ้าที่
เข้มข้มขบขันและเห็นข้าพเจ้า พอลกริดโดลูกจัน้อย่างกระปรี้กระเปร่า.

"ถ้าจะไปโรงพยาบาล สอดถามว่าวันคนเข้านคนตายแล้วโทรศัพท์บอกนายจ้อให้ลือ
รู้ทันที" เขามอง.

ข้าพเจ้าได้แก้ปัญหานี้โดยอะไร
ไม่ถูก เมื่อใดก็ตามที่ฉันอย่างกระหน่ำขึ้น
ว่า ข้าพเจ้าเองก็ทำงานระหัดเท่าเทียม
กัน.

วลัยพร โสภากย์ หันมามอง
ข้าพเจ้าอย่างเห็นพ้อง ขณะก็เอ่ยขึ้นว่า
"คุณตาไม่มีอะไรไว้ละ? เขียนโทร
หรือเปล่า."

ข้าพเจ้าหัวเราะ "มีเขียนแล้ว
ยังไม่ทันได้อ่าน..."

เรากลับไปที่รถของข้าพเจ้า ขับ
ตรงไปก็ดูท่าการไปรถยนต์โทรเลขซึ่ง
วางอย่างน่าประหลาด มีคนอาจเขียน
เพราะใคร ๆ เขาสนใจว่าไปส่งสำนักงาน
ของเขาเรียบร้อยแล้ว และอย่างนั้นก็
อาจเขียนเพราะเขาเห็นว่า กลับไป
เขียนที่นั่นจะเร็วกว่ากัน อย่างไรก็ดี
"ชีวิตใหม่" ของเราขึ้นหนังสือย้าย
เรามันเวลาเหลือเฟือเกินไป สำหรับวัย
งานเขาวุ่นวาย ข้าพเจ้าเห็นถึงที่โบ
พร้อมด้วยกระดาษและปากกา. เริ่ม
ด้วยประโยคที่ว่า, "ปะทะกันถึงตาย
ระหว่างจิตตวิญญูกับกรรมกร..." ข้า
ขณะหนึ่ง ข้าพเจ้าหกล้มคาน้ำร้อนขึ้น
แต่ก็ปล่อยให้เหตุการณ์อื่นชวนเศร้า
ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นและได้ฟังด้วยความ
ของตนเอง หลังโศกถึมมีผู้กล่าว
ทรงว่า...

เรา ๓ คน, วลัยพร

โสภากย์, ขลิท ทรงขบ, และข้าพ
เจ้า ทำงานกันอยู่อย่างไม่ได้หลับได้
นอนตลอดคืน. สอดแล้วถามเล่า
คือยังงานเขาวุ่นวาย ที่ให้ข้าพ
กระแสรื่นขึ้น เพื่อประกอบกับเรื่อง
ราว ที่เราจะได้อ่านเป็นเบื้อง
ราวที่ข้าพเจ้าต่อไปจนกระทั่งจบ.

ราว ๕.๐๐ นาฬิกาเศษ ข้าพเจ้า
ไปที่โรงพยาบาลพิบ เคียนฮวน ที่นั่น
หลอนเดินกลบไป กลืนมาอยู่ ที่เตียง
ด้านหลัง กรมกร ๒ คนถึงแก่ความ
ตาย...และยัง, คนหนึ่งในจำนวนนั้นคือ
แบบ ซอลตัน ทหารผ่านศึกเกาหลี
ซึ่งลืมหายใจไป ภายในห้องเมฆของ
ข้าพเจ้าเองก็บอกถึงทั้ง ส่วนคนที่

"เรีนสเอง" เขียนชีวประวัติการเมือง เรื่อง

ดาตัง เปี๊ยะเต๊า

กำลังการร่อน อยู่บนโต๊ะผ้าดำ
กรรมกร ๘ คนมาดริสลาห์ เจ้า
หน้าดำตัวขาว ๘ คนกำลังรับการศึกษา
พยาบาลอยู่บนหมอนที่ผู้ว่าราชการ
การจังหวัดและบริษัทหน้าศาล ราช
งานเข้าไปหา กรรมกรมหาไทยโดย
ทวน และรอรับคำสั่งสำหรับปฏิบัติ
การขึ้นต่อไป เดือนฉาย วัฒนธรรม
เต็ม ตามทวีป และเลขานุการของสห
พันธ์กรรมกร จะถูกจับในวันรุ่งขึ้น
ขณะเดียวกัน ทางสหพันธ์เตรียม
รายงานย้อนเข้าไปยังรัฐบาล กล่าวหา
ว่า ผู้ว่าราชการใช้กำลังตำรวจเข้า
ทำร้ายกรรมกร ระหว่างที่ตำรวจ
ต้องกรับวิธีปฏิบัติการณ์อยู่.

ข้าพเจ้าเกรงเข้าไปหา เกือนนาย
ทันที ที่ล่องเรือขึ้นและหันหน้าทักด้วย
เสียงเบาว่า "สวัสดิ์ค่ะ"
นั้นของล่องนทมิไปทักในครัว
มีรูปภาพ แค้มหนึ่งเล่ม ที่บนนั้นเอง
แสดงลายกติกามิสันชุมชน เหมือนจะ
ต้องการให้เรีนสเองมีออก. "ว่าขยา
เหลือเกินสิวัตรค่ะ, คิณไม่เลิกก็ ไม่
ไค้หากพยาม ะต้องไม่มีการลดนคาย
กันอีกพอ...พอ..."

"ไค้จ้ ใจ เกือนฉาย" ข้าพเจ้า
บอก "ทุกคนจะต้องหวังสิ่งคุณทำไป
ไว้ก็ไว้ เพราะต่อแต่ไป ที่สุดที่ถูก
อย่างระแวงแล้วถึงทุกที คุณควรระวัง
ตั้งแต่คุณออกมวันนั้นแล้ว ว่าเมื่อ
การต่อสู้ ซึ่งมาจากของกรรมกรแต่ละ
คนเป็นเกิพห็น"

ความอ่อนแอและทางเกรงใจ ๆ
ที่ปรากฏอยู่ในหน้านั้น อันควรนำไป
เหมือนไปขึ้นเสียง แกร่งสัญญาออก

ตั้งแต่วันแรกโลก ล่องนทมิของข้าพเจ้า
ก็วนเวียนมาเป็นประกาย เลืองที่พืชม
ออกมาเป็นโพธิ์ที่ขยักกันแน่น ทั้ง แด
ซึ่ง "ล่องอย่างไรๆว่าก็จะต้องเป็นฝ่าย
ชนะค่ะ ลัทธิ คุณพวกนี้จะไม่เอาชีวิต
และเหลือเหลือทั้งเสียไปต่างๆ กระ
ถูกของเขารบเรียดกรัง ขอความเมื
ธรรมมาต่อไป คุณเข้าไปไม่ใช้หรือค
ว่านี่เป็นการขบถกรรมกรจ้ ๆ? ไม่
เห็นหรือว่า ค้าขายกับนักปกครอง
ชาวฮอลันดา กับพม่า? เดิมทีลัทธิ
โทรเลขนี้ รัฐมนตรีว่าการมหาไทย
แล้วค่ะ ขอให้ความคุ้มครองถึงกัน
สวัสดิภาพของพวกกรรมกร เป็นการ
คว่น ก่อนที่ชีวิตและเลือดเนื้อจะเสีย
กันต่อไป. ล่องอย่างไร รัฐมนตรีมหา
ไทยก็ไม่ต้องการเห็น พวกกรรมกร
ถูกฆ่าอย่างทารุณเช่นนั้น."

"ข้าพเจ้า ท่านก็ยังไม่ต้องการเห็น
เราเห็นที่การขบถกรรมกร อย่างเกี่ยว
กัน" ข้าพเจ้าว่า.
"แต่คุณไม่เห็นหรือคะ ลัทธิ ว่า
เศษเดนจากในเครื่องแบบเหล่านี้ มา
คนที่ปวราคาราวอย่างลึกเป็นข้า
คนที่ไม่มีเกียรติ..."

ความพยามใดๆ ที่ระสกลก
ถัน ชนดิโค ๆ ที่พยามจะยึดถือ
อันควรนำไปหาข้าพเจ้า โกลันเซ
ลิมความโกรก ความกลัว ความทน
ทนกับขบวนการที่ข้าพเจ้าได้เห็นล่อง
ผ่านมาแล้ว.

"คุณควรคิดมันไว้ เพราะคุณคิดคือ
ความเพี้ยนที่ล่องคุณคิดเพี้ยนก็คิดว่าคือ
นอย" ข้าพเจ้าขึ้นหน้าเข้าไปหาล่อง "คุณไม่
เข้าใจว่า คุณพวกพวกนี้ไปยึดถือไป คือ
เรียกกันเป็นโรงงานแล้วโรงงานโรส" เหมือน

ไม่ไปกระโดดหัว มันเป็นกรรมธาด คุณเข้าไป
ครอบครองทรัพย์สินของกรรมกรเขา แล้วก็ถือ
คำล่อ เอ็นบีบี และใช้กรรมกรน้อย คุณก็
ดูอย่างเมื่อกรรมกรเดินกับลูกก็ พาไปเค
สา คุณไม่เข้าใจว่า คุณเป็นการต่อสู้ด้วย
เพราะฉะนั้นถ้าจะชนะหรือพ่าย สำหรับเมื่อ
เมืองของมิม คุณเองก็ถูกจับหรือไปต่างๆ ใน
กรณีเช่นนี้ บริษัทนี้เข้าข้างของโรงงานเขาจะก
อย่างไร? พอไปในการกระทำของ และ
น้อยหรือพ่ายที่กรรมกรน้อย กระทั่งดูในควา
เป็นวิธีชดเชยคุณสิจ้ ๆ"

ข้าพเจ้าคิดว่าล่องโทรเลข และ
ควรระโกธ แต่ก็มีคำถามมากมาย
ถาม เมื่อเกือนฉายกับล่องมีมติ "ยัง
ข้อควรต่อสู้วิชาชีพ และควรขบถขบถ
ของคุณอยู่นั่นเอง ลัทธิ!" ล่องว่า
"เกียบริย และความมีไปเย็นนัก
กีฬา ขาจะเป็นหัวใจไปใช้วิชาชีพของ
หนังสือพิมพ์ แต่ไปใช้ไปเร็นนี้ มัน
ไม่มีเกียบริย ไม่มีควาเขียนนักกีฬา
อะไรทั้งนั้น นอกจากการต่อสู้เพื่อข
ชนะ ไม่่ว่าทำไมไทยเล่หรือกัย
กล."

ล่องเปลี่ยนไปเป็นบุคคล ที่ถือ
เป็น ปวราคาราวการรัฐ ปวราคารา
เทศ โทรเลข และอยู่ในโลกของ
ล่องแต่ก็ลัทธิพจน์ก็เคยถือไป ที่ของ
เกียบริยก็เคยหลายคน... เกือนฉายก็
ข้าพเจ้าพบเร็นในสำนักงานสหพันธ
กรรมกร ทั้งลัทธิ และลัทธิเสียงของ
ล่อง ก็เป็นไม่มีความรู้ที่ของสหพันธ
เหลือที่ก็อยู่.

"ผมเลียบโรย เกือนฉาย" ข้าพ
เจ้าว่า

"คุณ ก็เหมือนกันค่ะ ลัทธิ"

ล่องนทมิ "แต่ลิมเลียบก็ว่า กรรมกร
ของเราไม่รักกัน."

ล่องนทมิ "แต่ลิมเลียบก็ว่า กรรมกร
ของเราไม่รักกัน."

ข้าพเจ้าทบทวนทั้งหนังสือ "ส
ไทย" มีลิมเลียบ ล่องกับล่องแล้ว
ซึ่งลิมเลียบให้ข้าพเจ้า ทาม
กลางหน้าก็เกร และนัยก็ว่าเป็นระ
ดาศไป้วยความกระตือรือร้น หน้า
เก่า ๆ ของเพลงมหาไทยหายไป
แต่หน้าใหม่ ๆ ก็เพิ่มจำนวนขึ้น.

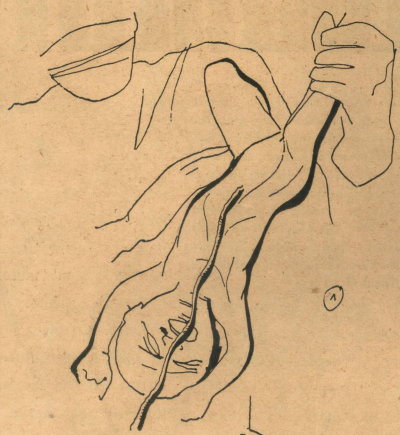
ข้าพเจ้าทบทวน "อย่าเขียน
ไปท่นอยเลียบๆ คุณควรทำอย่างเกีย
กัน ถ้าคุณอยู่ในฐานะของลิมเลียบ."

โครกนทมิ ซึ่งอยู่เบื้องหลังขยา
ออกไปอย่างช้าๆ

"อย่าไปยุ่งกับเขาดีกว่า ลัทธิ ไม่
ใช่เรื่องของเรา ข้าพเจ้าหากที่เรากำลัง
การ ไปใช้เห็นในลิมเลียบนั้น. หรือ
เอาไปช่วยลิมเลียบ." (อ่านต่อหน้า ๓๒)

การดีโรส นิตยน์แต่ระคล้ายปรายโรบ้านกลไม่เข้าไปทุก
บ้านนพรรคนาวิกหญิงกองพน จะเดินทางมาท.

เพลงระบำ

“ถั่วเน่าเกิด”

หมายเหตุ ห้ามแสดงออกเหล่านี้คือ (โดยเฉพาะชุดที่ ๔) กับชุดที่ ๑

ชุดที่ ๑ ลำหรับวัยเพิ่งเกิด—ไม่ต้องการประณีต นอนป้อนให้จนหัวขาดหลุด แล้วคอยร้องให้ให้ตัว

ชุดที่ ๒ ลำหรับวัยกระเบา ๖ ปี—กางเกงสั้นเป็นตะเอ็ดตัวจากคอซึ่งผูกสักรัดที่ขาของปัดอ้อมของ มีจวนเป็นของจริงจากที่เฝ้า

ชุดที่ ๓ ลำหรับวัยกระเบา ๘ ปี—เสื้อคลุมปกคลุมปกปิดให้ตัวติดกับกระโปรงรอบที่ขาของกระเบาขึ้น ทั้งหมัดด้วยอันเก๋ๆไว้ให้ คางเขนขัดด้วยเชือกกัน หมัดกับเชือกผูกผูกไว้ที่คออัน กุญแจขาว. รองเท้าขาว. มีตุ้มหูตุ้มเป็นของจริงจากตุ้ม.

จริยธยา โศลกโคย์

ที่แก่สัปดาห์โน้น, อากิคุนโน, อากิคุนโน, มา

จนอากิคุนโน. คนในกรุงรัตนโกสินทร์พากันเดินทางไปกรุงอโยธยากันอยู่ไม่ขาด อโยธยาซึ่งเจียงเหมาปลาได้ยาวนานมากกับกลายเป็นคึกคักและครึกครื้นขึ้นอย่างประหลาด ประดานักท่องเที่ยวทุกรุ่นทุกวัยและทุกเพศต่างก็พากันไปอโยธยา ปรวพาคนกรุงออกไปและกลับเข้ามาขวกไขว่ พ่อค้าแม่ค้าหน้าตาสดชื่นเข้มแข็งผิปกิด กรุงอโยธยากลายเป็นเมืองของนักท่องเที่ยวไปแล้วอย่างน่าปลาบปลื้ม.

ทั้งนี้เนื่องมาจากกรณีการเป็นกลุ่มหาสมบัติ ของอากิคุนโนโย-
รเวแต่ครั้งกรุงอโยธยาเป็นราชธานี

“นี่แหละเอก อากิคุนโนไปเที่ยวอโยธยากันใหม่”
“ไปทำไมกัน...อโยธยาเมืองไรวาค?”
“ข้าว่า ก็ออกแล้วว้าไม่เที่ยว ยังระถามอีกว่าไปทำไม”
“เปล่า ที่ถามก็เพราะอยากกระซู่ว้าไปเที่ยวทำไม?”
“ว้า! แล้วกันซี หุคยังจวนไม่เหิ เมื่อเขาชวนไปเที่ยวแล้ว มาถามว่าเที่ยวทำไมอีก ก็...เที่ยวกันให้สนุกสนานเพลิดเพลินนั่นซี รู้ไหมละว่าเดี๋ยวนี้ะ ไม่ว้าไรเขาาก็ไปเที่ยวอโยธยาคับกันทั้งนั้น”

“รู้แล้วว้าไปเที่ยวกันให้สนุกสนาน แต่เพราะสนุกสนานอันไหน?”
“เฮเอละว้า ะสนุกสนานไหน ไปแล้วรู้เองนะแหละ”
“มีใครไปกันยังละ?”
“นี่สองแล้ว เขาอีกสองเป็นสี่”
“แล้วจะหาใครไปอีกสองละ?”
“ใครก็ได้! ไม่เป็นไรกับสิ่งสังคม แต่ต้องสาวและสวยหน่อย”
“นั่นก็ต้องไม่ใช่ผู้ชายอย่างเรา”

“นั่นน่อน! นอกจากสาวและสวยแล้ว ต้องมีเสน่ห์ที่คหน้อยและเป็นคนขี้เล่นชั่วว”

“นี่จะคงจะไปดังอโยธยากันละ? ก็เขามันเสียในกรุงนี่ล่ะ!”
“ไม่ก็เขามันชักรัก”
“ถ้าไม่ละ?”
“ก็เรื่องใหญ่แล้ว”
“อ้าว...โอ...อ...อ...จิง...จิงสินะ”

เข้าน้ำอาทิตย์
ผมนั่งข้างหน้าเพราะ
มีหน้าที่ถือพวงมา-
ลัย คนนั่งข้างข้าง
ผมชื่อ “แดง” สาว
สวยน่ารัก มีเส้นหน้า
หนวย เขาจ้างจ้าง
หลังๆก็ข “อู” สาว
สวยน่ารักและมีเส้นที่
อยู่บนคิ้วเหมือนคน
ก่อนนี้แต่ไม่รู้ว่า เธอ

‘โอโยยา’ แมมโมะ ชะ-ชะ-ซ่า

จะเป็นคนขี้เล่นขี้อวดหรือเปล่า เพราะผมแค่รถออกมาจากสี่ลมนั่งถึงหลัก
สี่ เราทั้งสองไม่ได้เริ่มเล่นหัวกันเลย ระวังผมเล่นส่วนไปส่วนมาชักใจ
ไม่ขาดสาย ถ้าผมมีคึกแค่เริ่มเล่นหัวกัน ก็คงไปไม่ถึงโอโยยา หยครว
แต่สุดท้ายก็ถึงเส้นยุติหรืออะไรบางอย่างที่ทั้งนั่งคอยไประคึกว่าเย็นแน่ คงนั้น
จึงยังไม่รู้ว่าเธอเป็นคนขี้เล่นขี้อวดหรือเปล่า.

“นุค” กับ “อู” ผู้รักกันเมื่อคืนนี้เองโดยบังเอิญ ที่ผมเพิ่งจะไปขอรถที่สี่ลมนาน
วันถึง เธอเป็นคนที่ผมเคยมีอะไรอะไรด้วยกันอยู่ ตั้งแต่เจอกันเป็นเพื่อนกันอยู่ช่วงแรก
เมื่อถึงโอโยยานี้ผมไม่ตั้งใจ เธอจึงเข้าไปในมือเธอ ไปที่หน้าอกคงทำให้อู ถึง
แม้จะยังไม่ทันเธอรักก็รู้สึกตัวนิดๆ เราจึงชวนกันจูงมือหาอะไรจูง.

“แกลงทานอะไรกัน?”

“ผั่งของเขียวยี่เย็นเย็นสักซวด คอแห้งจังเลยล่ะ”

“อู ะทานอะไรกัน?”

“อู ขอบรับสักเป็กละนะขอ”

แล้วสิ่งที่ต้องการก็มาในไม่ช้า

“อูเอ๋ยมันคึกสุดผมไปในจอกเขียวยี่ แกลงขอซวดกันเขาเขาซวด
เป็นพริกแล้วมันได้แกวดยกันจับ

“แกลงถึงถารอะไรอีกไหม?”

“อู ะ?”

“ก็อย่างสักวันสักคืนเหมือนกันนะอูนะ”

“จริงสิเนว จินเอาไปอย่างสักตัวหนึ่งอะ”

ประเคียวเคียว ก็อย่างที่มา แล้วก็กินกันอย่างเร่ร่อนชวย

“ผั่งเคยมาที่ขี้อวดโอโยยาที่ครั้งแล้ว?”

“แกลงมาขี้อวดบ่อยล่ะ”

“อู ะ? ซอยโอโยยาไหม?”

“อู ซอยซอยล่ะ อู รักโอโยยามากล่ะ”

“ถามมาความว่าถึงแม้ยังไม่มีการซูดมันก็ตาม ยังไม่มีคนเมือง
กรุงมาเกียหมากมากอย่างนี้ อู ก็เคยมาขี้อวดบ่อยหรือ?”

“อู มาเสมอเสมอแหละล่ะ แกลงมาพรอวันทุกที”

“แกลงอู คงเป็นนักประวัตศาสตร์หรืออะไร?”

“เห็นผมจะมาก็กินยาเกี่ยวกับโรคประสาท หรือไปถักเส้นกันคันควา
อะไรสักอย่างหนึ่ง”

แกลงอู ผมเห็นไรผมเป็นเงาจากไฟหมักๆ ยังไม่ค่อยว่กรอะไร

“ความทรงจำของเขาน่าจะเยอะ น่ามาคิดขี้อวดบ่อย ถึง
แม้ว่าเราจะเห็นในทางประวัติศาสตร์ว่ามีมาแต่แล้วก็ตาม แกลงฉันคิดว่าใน
ทางเขายังไม่มีผลสัก ไม่รู้ว่าในโลกมีการมีอะไรใหม่ในประวัติศาสตร์
เกิดขึ้นเสมอ หรือไหม?”

(อ่านต่อหน้า ๓๑)

แสดงแบบโดย “มาก”

(4)

(5)

ชุดที่ ๔

สำหรับวันครบรอบ ๒๐ ปี—เสื้อราตรียี่ห้อสีม่วงกับ รังทอง วัสดุ ทั้งจับที่พาเขา
ไว้โดยยี่ห้อที่พูดหาแล้วสีเหลืองทอง ของทำใหม่ ยาวยาวข้างหลัง แล้ววัดขยับ
เพื่อเป็นหาง สร้อยไข่มุกที่ แฉงงๆรอบคอ มีกรวยสีแดง, เส้นยาว, ร่องทองที่บน
มีน้ำหอม, ภูเขาเงิน, สักที่เสื้อวัดออกไม่ จดๆ เป็นของจริง จากกัน, จากเพื่อน
สนิทผู้ชายที่เพื่อน.

ชุดที่ ๕

สำหรับวันเกิดครบรอบ ๒๐ ปี—เสื้อคอขาว ผ้าป่านขาว ยาวขึ้นไหมยาว สักที่
เกล็ดนมขาว สวมเส้นพาดหัวบริเวณคอกับ แล้วติดมจากเงินเล็ก ๆ ไม่มีของจริง.

ถ้าเป็นเช่นนั้นการให้คิดค้นมาจากใจ
ของลูก เขาได้คิดค้นเขาเองจะจริง
หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับเขาที่เขาเป็นเด็ก
บางคนชอบทำอะไรหนึ่งซึ่งเป็นที่พอใจ ทั้ง
บางส่วนของเขาจึงอาจ จะต้องเข้าใจว่า
แม้ว่าบางครั้งเขาได้พบแต่ความผิดหวัง
ในบางครั้งก็ต้องมีวิธีการปรับจนเคยชินกับ
มันเอง ในขณะที่บางครั้งเขาก็อาจหาที่
หนีได้ แต่เมื่อเขารู้ว่าเขาจะต้อง
กลับสู่ทางนั้นและเขาก็ต้องอดทน อด
กลืนไปวันวันต่อไปๆ ประกอบกับ
เขาอาจจำและถกเถียงว่าทำไมในบางครั้ง
เขาตกต่ำ จึงทำให้เขาเป็นเหมือนไร้
ทิศทางไปตลอดทั้งวันทั้งคืน โดย
ปล่อยให้เขาพบความสงบใจบ้างก็พอ
แต่ก็เท่านั้น มันน่าที่จะเกิดเนื้อหา
ที่สัมพันธ์กับของนั้นได้สักที.

เหตุการณ์ครั้งยิ่งใหญ่เช่นนี้นั้น หน่วยงาน
ต่างมาจัดเก็บข้อมูลกัน ๓๔๕๔ ซึ่งใน
ขณะนี้ สถานการณ์ภายในของพม่า
วุ่นวายขึ้นมากตามรัฐต่างๆ แม้จะอยู่
ท่ามกลางความขัดแย้งทั้งนี้ ก็มีความ
กังวลว่าความเปลี่ยนแปลงในส่วนนี้จะมี

ศพของ ศวพรหมแต้มน้ำเงินหาตัว不着
 ความสงสัยและไร้หน້าที่ผู้กล่าวกรบฏผิด
 หน้าที่จริงของเขื่อนงนาประเทศ และ
 ณ. ขวัญพรหมแต้มน้ำเงินนั้น แยก
 วัตรคู่ชีวิตกับขวัญงนา ณ. ขวัญพร
 มาณขมิ้นโดยกินขมิ้นจนทนทนให้เขื่อน
 งามนั้นเอง เขื่อนงนาเกิดจาก
 กล่าวไว้เมื่อ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔
 ศพของวัตรนั้นได้เขื่อนงนาขมิ้น
 พวงมณีปล้นกลองนา ขมิ้นกลองนา
 ขมิ้นกลองนา

ເມາເຊດງ

‘ทำลาขมัญจนีลห้ำข้อจริงหรือ?’

ปันให้กองทัพแห่งนี้อยู่ในรัฐคะฉิ่นส่วน
 ดึกกว่าเขื่อนกันแม่น้ำและในดินแดน
 ยูนนาน ฉะนั้นจึงยากที่จะแยกออกจาก
 ดัชนีรัฐชาติของโรมัน เช่นเดียวกับจีน
 เมื่อเข้าสู่ในรัฐว่า และชนเผ่าต่าง
 เหมือนกัน จนเผ่าต่างๆ ที่กล่าวว่ามี
 หลักแหล่งอาศัยอยู่ในดินแดน ของ
 ชะนึ่งประเทศ ฉะนั้นบทความนี้ต่างจาก
 รัฐจีนอื่นๆอยู่ แต่ก็อยู่ในสมัย
 ลัทธิขงขี้ เป็นใหญ่อยู่เหนือดินแดน
 พม่า ก็รับยกมาเป็นอิทธิพลใน ดัชนี
 รัฐหนึ่งนั้นคือ กว๋นเฉิงแห่งหมิง
 แล้วในกรุงในรัฐว่า ซึ่งทั้งในและ
 ลัทธิขงขี้ได้ถือว่าเป็นของจีน ผนวก
 ที่ตั้งในเขตประเทศชาติก็ตั้งขึ้นเมื่อ
 เดียวกัน โดยสงครามการมา
 แล้วด้วยสงครามมาใช้ชาติใน
 พ.ศ. ๒๔๐๖ ว่า เหมือนแต่แรกผู้
 เป็นของพม่า.

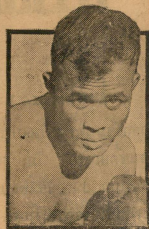
เหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน ใต้ถุน
ความเชื่อนั้นในแก่นสาร เหล่านี้
ที่อาศัยอยู่ในดินแดนหนา เป็นเพียง
ถึงกับยกพวกเข้าจับม็อบทางจีนแดง
ที่รักษาการอยู่ ณ ชีเหม่และนาคอ
ไปเป็นทะเลทรายประมาณแห่งละ ๒๐
คน อันที่จริงชนเผ่าจีนนั้นแม้จะมี
เลือดกันรบอยู่มาากิจจริง แต่ได้ปลูก
ศีลวิสัยแล้ว เป็นชนเผ่าที่รักสงบ
นัก และเกลียดชังการที่เขย่ง
พวกตนแต่โบราณ(อ่านตอนหน้า)

ഭവചക്രം

สามารถแผ่เกรียงไกร.

หมกิดว่า ไบรอนส์ปิดหัว
ที่แล้วหรือยังข้าทั้น แพนมวของเงา
คงรักก็ไผ่มอย ที่นักมวไทย ๒ คน
เขาชวนมวไทยขึ้นสัดก็ ขนด้นว่า
ในราชสำนักนั้น เมื่อมีราชาที่ ๑๑ คน
ขายน แล้วก็คงระเลื่อในไทยหนึ่งหรือ
มากต่อไก็ ที่นักมวไทยอีกคนหนึ่งไผ่
แพ้นักมวฟยบัสส์ ไกยเข้าที่นัก
มวไผ่อยู่แพ้นักว เกิกวขึ้นขึ้นแตก
ต่อไผ่ไก็ เลยต่อไไเราจอกข่านเรา
ซอไผ่ไป

๕๖๕

ผู้ที่สามารถ ครแดงไม่ว่า
จะก้าวหน้าไปพบด้วย

สามรถเอาชนะเชื้อชาติได้สักที
นี่ได้บอก ๔ และสุดท้ายขึ้นคะแนน
เนเธอร์แลนด์ เรือชน ส่วนของ ร.ส.ท. ซึ่ง
แพ้ก็ว่าต้องชนะ รสปคิตลา กับ
ไปแพ้คนเนเธอร์แลนด์ เพราะชนะกว่าหัว
เกิดแตกแยกกับ เลขขอไม่ได้ จึงต้อง
ไปหาไป จะเท็จจริงอย่างไรก็ไม่
แต่คนคิดว่าคุณ ๆ ทุน ๆ ขึ้นเป็นนาย
ลงเงินไปเสียจริงในอีก เพราะในตอนนี้
แรงงานเขาได้ถึง ๓ คน ผลก็น่าพอใจ
อยู่แล้ว.

[illegible]

ສາມາດ ສາມາດ

นักบวชชั้นสูงในกรุงของไทย

๑๒๓๔๕๖๗๘๙๑๐๑๑๒๑๓๑๔๑๕๑๖๑๗๑๘๑๙๒๐๒๑๒๒๒๓๒๔๒๕๒๖๒๗๒๘๒๙๓๐๓๑๓๒๓๓๓๔๓๕๓๖๓๗๓๘๓๙๔๐๔๑๔๒๔๓๔๔๔๕๔๖๔๗๔๘๔๙๕๐๕๑๕๒๕๓๕๔๕๕๕๖๕๗๕๘๕๙๖๐๖๑๖๒๖๓๖๔๖๕๖๖๖๗๖๘๖๙๗๐๗๑๗๒๗๓๗๔๗๕๗๖๗๗๗๘๗๙๘๐๘๑๘๒๘๓๘๔๘๕๘๖๘๗๘๘๘๙๙๐๙๑๙๒๙๓๙๔๙๕๙๖๙๗๙๘๙๙

ชวนหนังสือพิมพ์ ไปเข้าพรรคเสรีมั่ง ๆ.

ប្រេស៊ីត ពាចរវេលាវិស័យ

100 Yen

" .. ก็เราขงากไปทำเขาก่อนนี้
สัญญาไว้ไม่เห็นบ่บั่นอะไร...

ความรัก อันใด

ស្រា-ស៊ីបាហ៍

ประวัติศาสตร์ของชาติ
ไทย - ทัศนเทเหตุการณ์สำคัญใน
ระบอบการปกครอง ประชาธิปไตย
ไว้อย่างละเอียดลออถึงแก่นแท้ ซึ่ง
มีแปลนแปลนมากมาย ตลอดจนประวัติ
ประเทศไทย ได้ปกครองในระบอบ
ประชาธิปไตยมา เหตุการณ์อันสำคัญ
ได้ทวีความวิจิตร และ
ความซับซ้อน คือความเป็นประชาธิปไตย
ของไทยอย่างนี้ นั่นคือการเกิดขึ้นมา
ทรงปัญญาคณ พระสมเด็จพระนาง
เจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถทรง
ทรงดำเนินปฏิบัติราชการและพระ
ราชกิจ เมื่อถึงวันที่ ๒๐ กันยายนคณ.

...เท่านั้น ในบริเวณพระราชฐาน
เขตที่ตั้งสำนักพระราชวร จัฟลุค
พล่านไปด้วยรถยนต์ของบรรดาท้าวผู้
มีเกียรติ และทูตานุทูตต่างประเทศ
ที่ทยอยเข้ามาคืนแล้วคืนเล่า จนดูแน่น
ขนัดไปหมด แทบจะไม่มีที่จอด นอก
จากนั้น บรรดาสัตว์ป่าของท้าวผู้ถือ

ขบขันในการปกครอง ของประเทศไทย
 และมักการเมือง ซึ่งได้รวมในเนื้อหา
 ของการเมืองนั้น ซึ่งรวมถึงการปกครอง
 ที่ปกครองโดยทักษิณ มีข้อเขียนคุณ
 ทักษิณประมุขยุทธศาสตร์โลก คุณ
 ทักษิณจิตร นนรัชต์ คุณอุบลรัตน์
 ศรีชวนะนันต์ นนธจากนั้นก็ยัง
 คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม ฝ่ายไทย
 และมีความร่วมมือด้านวัฒนธรรมด้วย
 ทั้งนี้ทั้งขององค์กรที่เกี่ยวกับและประ
 ชาชนเพื่อเผยแพร่มรดก ทางด้าน
 หนังสือพิมพ์นั้นแล้ว ก็ว่าหน้าที่ของ
 พร้อมพร้อม บรรดาชาวภาพแต่ละ
 แห่งมาถ่ายทอดกันนั้นขอได้แบบเขียน

พอได้เวลา ๘.๕๕ น. ประธาน
กล่าวเชิญผู้สังเกต ขุนนางข้างขวาของ
ประธานคนหนึ่ง ขึ้นสู่ถ้ำศักดิ์
ษากร และร้องประธานคนที่สอง ขึ้น
วิวัฒนาสูวักขา นัยสมาธิทุกวักขา
ถึง ๑๖๖ คน ขึ้นบนถ้ำศักดิ์ษุมอง
ไม่ค่อยเห็นเงาว่าว มากมายอย่างแค้น
ก่อน.

ประธานกล่าวมีเกียรติคุณ และ
แจ้งว่าใจที่ประชุมทราบว่า ไกวัล
พจน์สีกุลนั้นมาจากทางเขต ป. พึง
สงเคราะห์นายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๐
กันยายน ค.ศ. และเรื่องกล่าวทวน
อยู่ด้วย มีข้อเสียใจใจว่ามีความผิด
ผู้แนะนำบุตร ไกวัลกล่าวมีความเห็น
ชอบ ในการแต่งตั้งสมเด็จพระนางเจ้า
สิริกิติ์ พระบรมราชินี เป็นผู้รับ
ราชการแทนพระองค์นั้น ให้ความ
ชื่นชมยินดีมากถือการทราบดี มี
พระยาภคสมเทพรัตนธำมณี
พระพรหมราชูปถัมภ์กล่าว พระ
ราชประราชพิทักษ์ธำมณีว่า กล
ทรงผนวชในวันที่ ๒๒ ตุลาคม ค.ศ.
และทรงผนวชอยู่ประมาณ ๑๕ วัน
ก็ประชุมใหม่ ไกวัลก็ค้าน จึง
ว่าเห็นชอบด้วย ประธานจึงถาม
งานคือไปทำระเบียบ แต่แจ้งว่า
ได้พบพจน์สีกุลมาปรึกษาหนังสือ
วันก่อน เห็นชอบไปก่อนจะ
รับ โสภณราช ป.ร.ม. และนาง
คณะกรรมธิการวิสามัญ พิจาร
แล้ว แล้วว่า พ.ร.ม. ไกวัล
สัปดาห์หน้าพิจารณา ประธาน

๔. ^๕ ^๖ ^๗ ^๘ ^๙ ^{๑๐} ^{๑๑} ^{๑๒} ^{๑๓} ^{๑๔} ^{๑๕} ^{๑๖} ^{๑๗} ^{๑๘} ^{๑๙} ^{๒๐} ^{๒๑} ^{๒๒} ^{๒๓} ^{๒๔} ^{๒๕} ^{๒๖} ^{๒๗} ^{๒๘} ^{๒๙} ^{๓๐} ^{๓๑} ^{๓๒} ^{๓๓} ^{๓๔} ^{๓๕} ^{๓๖} ^{๓๗} ^{๓๘} ^{๓๙} ^{๔๐} ^{๔๑} ^{๔๒} ^{๔๓} ^{๔๔} ^{๔๕} ^{๔๖} ^{๔๗} ^{๔๘} ^{๔๙} ^{๕๐} ^{๕๑} ^{๕๒} ^{๕๓} ^{๕๔} ^{๕๕} ^{๕๖} ^{๕๗} ^{๕๘} ^{๕๙} ^{๖๐} ^{๖๑} ^{๖๒} ^{๖๓} ^{๖๔} ^{๖๕} ^{๖๖} ^{๖๗} ^{๖๘} ^{๖๙} ^{๗๐} ^{๗๑} ^{๗๒} ^{๗๓} ^{๗๔} ^{๗๕} ^{๗๖} ^{๗๗} ^{๗๘} ^{๗๙} ^{๘๐} ^{๘๑} ^{๘๒} ^{๘๓} ^{๘๔} ^{๘๕} ^{๘๖} ^{๘๗} ^{๘๘} ^{๘๙} ^{๙๐} ^{๙๑} ^{๙๒} ^{๙๓} ^{๙๔} ^{๙๕} ^{๙๖} ^{๙๗} ^{๙๘} ^{๙๙} ^{๑๐๐} ^{๑๐๑} ^{๑๐๒} ^{๑๐๓} ^{๑๐๔} ^{๑๐๕} ^{๑๐๖} ^{๑๐๗} ^{๑๐๘} ^{๑๐๙} ^{๑๑๐} ^{๑๑๑} ^{๑๑๒} ^{๑๑๓} ^{๑๑๔} ^{๑๑๕} ^{๑๑๖} ^{๑๑๗} ^{๑๑๘} ^{๑๑๙} ^{๑๒๐} ^{๑๒๑} ^{๑๒๒} ^{๑๒๓} ^{๑๒๔} ^{๑๒๕} ^{๑๒๖} ^{๑๒๗} ^{๑๒๘} ^{๑๒๙} ^{๑๓๐} ^{๑๓๑} ^{๑๓๒} ^{๑๓๓} ^{๑๓๔} ^{๑๓๕} ^{๑๓๖} ^{๑๓๗} ^{๑๓๘} ^{๑๓๙} ^{๑๔๐} ^{๑๔๑} ^{๑๔๒} ^{๑๔๓} ^{๑๔๔} ^{๑๔๕} ^{๑๔๖} ^{๑๔๗} ^{๑๔๘} ^{๑๔๙} ^{๑๕๐} ^{๑๕๑} ^{๑๕๒} ^{๑๕๓} ^{๑๕๔} ^{๑๕๕} ^{๑๕๖} ^{๑๕๗} ^{๑๕๘} ^{๑๕๙} ^{๑๖๐} ^{๑๖๑} ^{๑๖๒} ^{๑๖๓} ^{๑๖๔} ^{๑๖๕} ^{๑๖๖} ^{๑๖๗} ^{๑๖๘} ^{๑๖๙} ^{๑๗๐} ^{๑๗๑} ^{๑๗๒} ^{๑๗๓} ^{๑๗๔} ^{๑๗๕} ^{๑๗๖} ^{๑๗๗} ^{๑๗๘} ^{๑๗๙} ^{๑๘๐} ^{๑๘๑} ^{๑๘๒} ^{๑๘๓} ^{๑๘๔} ^{๑๘๕} ^{๑๘๖} ^{๑๘๗} ^{๑๘๘} ^{๑๘๙} ^{๑๙๐} ^{๑๙๑} ^{๑๙๒} ^{๑๙๓} ^{๑๙๔} ^{๑๙๕} ^{๑๙๖} ^{๑๙๗} ^{๑๙๘} ^{๑๙๙} ^{๒๐๐} ^{๒๐๑} ^{๒๐๒} ^{๒๐๓} ^{๒๐๔} ^{๒๐๕} ^{๒๐๖} ^{๒๐๗} ^{๒๐๘} ^{๒๐๙} ^{๒๑๐} ^{๒๑๑} ^{๒๑๒} ^{๒๑๓} ^{๒๑๔} ^{๒๑๕} ^{๒๑๖} ^{๒๑๗} ^{๒๑๘} ^{๒๑๙} ^{๒๒๐} ^{๒๒๑} ^{๒๒๒} ^{๒๒๓} ^{๒๒๔} ^{๒๒๕} ^{๒๒๖} ^{๒๒๗} ^{๒๒๘} ^{๒๒๙} ^{๒๓๐} ^{๒๓๑} ^{๒๓๒} ^{๒๓๓} ^{๒๓๔} ^{๒๓๕} ^{๒๓๖} ^{๒๓๗} ^{๒๓๘} ^{๒๓๙} ^{๒๔๐} ^{๒๔๑} ^{๒๔๒} ^{๒๔๓} ^{๒๔๔} ^{๒๔๕} ^{๒๔๖} ^{๒๔๗} ^{๒๔๘} ^{๒๔๙} ^{๒๕๐} ^{๒๕๑} ^{๒๕๒} ^{๒๕๓} ^{๒๕๔} ^{๒๕๕} ^{๒๕๖} ^{๒๕๗} ^{๒๕๘} ^{๒๕๙} ^{๒๖๐} ^{๒๖๑} ^{๒๖๒} ^{๒๖๓} ^{๒๖๔} ^{๒๖๕} ^{๒๖๖} ^{๒๖๗} ^{๒๖๘} ^{๒๖๙} ^{๒๗๐} ^{๒๗๑} ^{๒๗๒} ^{๒๗๓} ^{๒๗๔} ^{๒๗๕} ^{๒๗๖} ^{๒๗๗} ^{๒๗๘} ^{๒๗๙} ^{๒๘๐} ^{๒๘๑} ^{๒๘๒} ^{๒๘๓} ^{๒๘๔} ^{๒๘๕} ^{๒๘๖} ^{๒๘๗} ^{๒๘๘} ^{๒๘๙} ^{๒๙๐} ^{๒๙๑} ^{๒๙๒} ^{๒๙๓} ^{๒๙๔} ^{๒๙๕} ^{๒๙๖} ^{๒๙๗} ^{๒๙๘} ^{๒๙๙} ^{๓๐๐} ^{๓๐๑} ^{๓๐๒} ^{๓๐๓} ^{๓๐๔} ^{๓๐๕} ^{๓๐๖} ^{๓๐๗} ^{๓๐๘} ^{๓๐๙} ^{๓๑๐} ^{๓๑๑} ^{๓๑๒} ^{๓๑๓} ^{๓๑๔} ^{๓๑๕} ^{๓๑๖} ^{๓๑๗} ^{๓๑๘} ^{๓๑๙} ^{๓๒๐} ^{๓๒๑} ^{๓๒๒} ^{๓๒๓} ^{๓๒๔} ^{๓๒๕} ^{๓๒๖} ^{๓๒๗} ^{๓๒๘} ^{๓๒๙} ^{๓๓๐} ^{๓๓๑} ^{๓๓๒} ^{๓๓๓} ^{๓๓๔} ^{๓๓๕} ^{๓๓๖} ^{๓๓๗} ^{๓๓๘} ^{๓๓๙} ^{๓๔๐} ^{๓๔๑} ^{๓๔๒} ^{๓๔๓} ^{๓๔๔} ^{๓๔๕} ^{๓๔๖} ^{๓๔๗} ^{๓๔๘} ^{๓๔๙} ^{๓๕๐} ^{๓๕๑} ^{๓๕๒} ^{๓๕๓} ^{๓๕๔} ^{๓๕๕} ^{๓๕๖} ^{๓๕๗} ^{๓๕๘} ^{๓๕๙} ^{๓๖๐} ^{๓๖๑}

ข้าพเจ้า ส.ส. สังกัด จังหวัด
ขอนแก่น สังกัดพรรคเสรีประชาธิปไตย
ไทย ก็เคยได้โอกาสที่มหาวิทยาลัย พัง
คำของรองนายกรัฐมนตรีซึ่งได้
พยายามให้พิจารณาว่า เพราะกว่า
ชาว ก็คือให้คณะกรรมการวิชาการให้
ฟังเหตุผลกันก่อน ข้าพเจ้าได้เขียน
ให้มากนัก เพราะเรามีโอกาสได้
แจ้งเรียนเขาเพื่อขอความเห็น แต่พอ
ได้กฎหมายก็ออกโดยมีรัฐมนตรี
ถูกจัดตั้งขึ้น คณะนักกรฟังก้าว
คืนกัน

รอมพลัดไป ลากขึ้นโค้งให้ควายไป
 หน้าก็ขมแย้มก่อนที่จะกล่าวว้า “ข้าพ
 เจ้าไม่ขัดข้อง” ที่ประชุมหัวเราะกัน
 กันเกรง. (อ่านต่อหน้า ๓๑)

สมเด็จพระนางเจ้า สิริกิตพระบรมราชินีทรงรับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในระหว่างที่ทรงผนวช

“ข้าพเจ้าสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิตพระบรมราชินีขอปฏิญาณในที่นี้ว่า ข้าพเจ้าจะซื่อสัตย์สุจริตและจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์และจะปฏิบัติหน้าที่เพื่อประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตาม ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

คือคำปฏิญาณของสมเด็จพระบรมราชินีในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในท่ามกลางที่ประชุมสมัชชาอัสสัมชัญเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายนนี้ อันนับได้ว่าเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่สมเด็จพระบรมราชินีได้เสด็จไปยังสมัชชานานาชาติ บรรยายกาศต่างๆ ไปทั่วทั้งที่ไปด้วยความสดชื่นแจ่มใส และความรู้สึกล้นพ้นคำเป็นที่ยิ่ง

สภาผู้แทนราษฎรในวันนั้นนอกจรมอบรากาศอัน
สดชื่นเต็มคำแล้วยังเต็มไปด้วยความจงรักภักดีต่อพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชินีอีกด้วย

โปรดสังเกตว่ามีผู้ภาพสตรีเข้าฟังการประชุมอย่าง
มากมายผิดปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาภริยารัฐมนตรี
ทั้งหลาย เพื่อบรมหาราชสมเด็จพระบรมราชินีได้อย่าง
ใกล้ชิด

แต่ในภาพล่าง (ขวา) ผู้ที่ไม่มีโอกาสเข้าไปฟังการ
ประชุมและชมพระบารมีอย่างใกล้ชิด ก็ใช้วิธีเกาะขอบ
รั้วบนคอร์ตคุณเป็นแถว

ภาพไทย “ศาลาล้าง ไท-ต้ปดาห์”

ตอไม้กรร

ก็เป็นการแบ่งที่ถูกต้อง ๔ ลำดับวิธี
เด็ด ก็เป็นการแบ่งที่ถูกต้องมากที่สุด
อย่างเช่นนักข่าวหนังสือพิมพ์จะเป็นนาย
นายกจะทำหน้าที่นักข่าวก็ไม่
ได้โดยง่าย

ผนว “ความจริงเป็นอย่างนี้
ครับ เวลาทำงานอย่างนี้เขาไม่
ยอมให้ใครใส่เลืกอีกแล้ว เพราะถ้า
นโยบายเศรษฐกิจ ท่านนายกรัฐมนตรี
หรือเปล่า”

นายก “รายละเอียดผมไม่ได้รับ
แต่ผมเห็นว่าการเลือกตั้งหลายครั้งผม
ไปพูดในสภาว่า การตั้งแง่กันมาก
แม้กันก็ยังมีไปเอง ผมไม่แน่ใจ
ว่าเขารู้จัก เพราะโรสเล็คก็เป็นผู้
โฆษณาข่าวว่า เมื่อตอนนั้นเห็น
มีสื่อโรสว่าใหญ่ โรสว่าแข็งเล็ก
ทะเลาะกันเรื่อย ๆ”

ม.ล. ขาว “คำถามต่อไปเรื่อง
วงวนคืนกันคำพูดแปลกๆ นนท
บุรีให้กรมชลประทาน ทำความถือ
รับให้ราษฎร ท่านนายกรัฐมนตรี
ไม่”

นายก “ผมได้ชี้แจงว่าราษฎร
รู้เรื่องกรมชลประทานแล้วเรื่อง
ซ่อมเครื่องจักรกล ที่ใส่สำหรับเขื่อน
เจ้าพระยา ที่เวณิชนันท์ปลูกของ
ราษฎรหลายร้อยหลักเรือน ราษฎร
แก่ไปไม่ทราบชื่อบุคคลที่จะรับได้
ชาวบ้านแก่ไปไม่รู้ไปไหน เขาหาว่า
ข้าศึกใส่ร้ายว่าพวกข้าราษฎรไป ๒
๓ คน แก่กว่าจะรู้ว่าเขาขายของหลาย
ไป ผมเป็นผู้ประสานทนายความลง
ส่งกระทรวง ก็ให้ทนายความมาขอ
ประทาน เรื่องเวลานักการเมืองสมัคร
เพราะอาจส่งกระทรวงให้ทำหาคิดไปให้
ราษฎรเวลาเรียนกันกับเขา ในที่
ประชุมคณะรัฐมนตรีก็มีคำว่า ควรไป
ทำก็ได้ไหม ราษฎรแก่ไม่รู้ไปไหน
ราษฎร ๑๒๐ หลักเรือนก็หลายร้อย
คน ให้ทำก็ได้ ที่ทำไปไม่ได้ก็มี
มี ที่กันด้วยไม่เหมือนกันเรื่อง
หลักที่ ๔ เขาว่าที่หลักสี่เป็นเขา ผมให้
แก่ไปอยู่กับกรมสร้าง (อ่านต่อหน้า ๒๔)

สาวหลงเมืองสวรรค์ ถูกหลักเข้าห้องเสียดา.

(จากภาพ ๑๙ ก.ย. ๕๘)

หม่อมราชวงศ์แล้วรู้จักทุกใจเหลืกบ้าง แต่ก็เชื่อแน่ว่าเป็นต้นคอของชาว ระยองซึ่งมีใจ
มากกว่าหมหลายเท่านี้ เพราะเธอต้องถูกข่มขืนไว้หลายปี โดยมีโศภนภรรยาหม่อมโกนโกลย ชั่วหาของหม
มีความผิดกันนี้เราเอาไปไหน หม่อมโกนโกลยก็บอกว่าประกาศแรกต้องบอกผู้แก้วรู้อย่างแน่นอน เพราะ
รัฐไม่สามารถให้ควมคุ้มครอง และรักษาสวัสดิภาพแล้วผู้หนึ่งก็ เป็นส่วนที่เรามองกันแต่เพียงผิวเผิน
เท่านั้น ถ้าพิจารณาให้ดีก็ยังไม่ค่อยดี รัฐยังมีความผิดฐานเป็นคนที่ทำให้ราษฎรต้องประสบ
ชะตากรรมอีกด้วย เพราะ ๑. รัฐไม่สามารถสร้างความปลอดภัยไว้ทั่วถึงเช่นบทกวีในก้านวาทุณและพระยา ๒. รัฐ
ไม่สามารถให้การรักษากับประชาชนได้เพียง ๓. รัฐไม่สามารถแก้ไขปัญหาคะรุญกิจของประชาชนได้จน
ปัญหายุ่ง ๓ ข้อนี้แหละที่ทำให้ราษฎรทนทำงานมาก พยายามทนเอาความทุกข์ทรมานเมืองสวรรค์ จนกระทั่งได้
กลายเป็นเหยื่อของนางพญากษัตริย์ลงไป และนอกจากความผิดของรัฐแล้ว สังคมเราก็มองว่ามีส่วน
ผิดชอบร่วมอยู่ด้วย ในการสร้างความไม่มั่นคงขึ้นก็เช่นไปไม่ได้ ให้แก่ประชาชน ที่เห็นกันชัดก็แต่เจ้าพวก
หนังสือพิมพ์ขายประโลมโลกนั่นเอง เพราะผู้แต่งก็กระส่วนในภาคเขียนลงในทางอ้อมๆ โดยมีโศภนภรรยา
จากความเป็นจริงของการสมมุติทางเอกเป็นชนวนที่ชักชวน เขามาเขียนในกรรพทา แล้วก็ถูกรดถึงของ
พระเอกซึ่งเป็นศรีษะขึ้นนัยของ พระเอกพาไปพยายามแล้วก็เกิดรักกันมีความสุขอะไรกัน ซึ่งก็จริงแล้ว
มันเข้าไปในโกลย อันเป็นสมัยก่อนคนจีนเข้ามาอย่างนั้นก็ต้องถูกพาเข้าห้องอย่างไม่มีปัญหา เพราะไม่รู้
อยู่ที่ไหน ก็ที่ไหน ระวังอยู่ไม่ถ้อยว่ารามังก็เรื่องนั้นแล้วพวกของบุคคล แต่ก็เป็นแล้วพวกที่สร้าง
มีเจ้าทำลาย.

ว่าจะเขียนครวไปจีน คงถ้าเขียนจนจบพิจารณา.

(จากสยามนิกร ๑๖ ก.ย. ๕๘)

ถึงแม้จะมีข่าวนี้ว่าเป็นข้อหาเสียอีกที่หนังสือของพระประชาธิบดี ที่เรสร้างคามนิยมให้เกิดขึ้น
แก่ประชาชนชาวไทยก็ตาม แต่เมื่อข้อสนธิสัญญาความผิดกันถูกตั้งข้อสงสัยในครั้งเดียว เพราะผมเชื่อแน
ว่ากรมพระประชาธิบดี เป็นหนทางเกี่ยวกันที่ระคายความคงเคยที่มีอยู่ให้ทางลงไปก็ และเห็นหนทาง
เคยที่เรสร้างคามนิยมให้ชนถูกตั้งให้เกิดขึ้นแล้วอย่างนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราเห็นผลให้เกิดกันทำในแล้ว
ในเมื่อเราประชาธิบดีมีภาพที่ชัดขึ้น การสร้างสวัสดิภาพการพ้นลี้ภัยให้แก่กันนั้น ย่อมไม่มีทางที่จะเป็นไป
ได้โดย คนจีนก็ควรต้องรู้ให้พิจารณาในสิ่งที่ดีกว่าความไม่เอกราชของประเทศไทย ในเมื่อกลายกันแล้วเขาได้
ขึ้นคือเห็นมีการภาพแล้วเราเห็นมีความเป็นมิตรกับเขาที่ยั่งยืนเสียหรือ แล้วเรได้ข้อสงสัยว่าเราเป็นผู้
ใส่สันติภาพ ในเมื่อเราไม่ปรารถนาจะเป็นมิตรกับเพื่อนบ้าน อย่างน้อยเราก็คงจะรับเพื่อให้เรเห็นกัน
เสียก็ ว่ามันเกรงจะรู้ว่าเราหรือไม่ว่า เพราะมันมีงานของพวกกันอย่างอื่น ๆ แล้ว ๆ ต่อไป

จอมพลไม่ซัดนักศึกษามาไว้เสีย.

(จากสยามนิกร ๑๕ ก.ย. ๕๘)

หม่อมของโศภนภรรยาหม่อมโกนโกลย เป็นเจ้าใจใจความนี้ ในการดำเนินงานอันถูกต้องด้วยเหตุผล
ที่ย่อมอนุญาตให้นักศึกษาไทยเดินทางไปหาความรู้ยังประเทศรัสเซีย โขงประมาณที่ทางรัสเซียกับเขามา
เอง นับเป็นเจ้าใจของคนไทยที่เรไว้ใจโดยมีทั้งลงทุนแต่ประกาศไว้ และเป็นสิ่งที่ไม่ใช่ออย่างปราศจากเงื่อนไข
ใดๆ ทั้งสิ้นอีกด้วย เพราะเรื่องของเขาความรู้นี้แล้วไม่จำเป็นจากบุคคลชนิดใดที่เราคิดว่าควรจะศึกษา ทุกคนย่อม

101 02

คอขวด "สิงห์"
 ผลิตโดย โรงโกลาธรณ์-สุรสีห์

ហ្មក្រងឆ័ងហ្ម

พ่อก็อยู่ในวังปารุสกวันตลอดมา.

ในขณะที่ปลายของชีวิต ท่าน "เชนจู
บุรุษ" เจียงกระเสาะกระแสะทั่วโลก
อันพิภพ โยนไปไหนมาไหนไม่ค่อยจะใช่
ไหน...เมื่ออาการของโรคร้ายเวียนขึ้น ท่าน
ก็ทิ้งสิ่งอันสำคัญฉวยกรรม โดยส่งเมื่อ
เวลา ๓.๐๕ น. ของคืนวันศุกร์ ที่ ๑๕
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ด้วยเส้นโลหิตใน
สมองแตกเป็นครั้งสุดท้าย.

บรรดาผู้ก่อการ และบุคคลชั้นผู้
ใหญ่ ในวงการเมืองสมัยนั้น ได้กล่าวคำ
อาลัยสลดตักเตือนความดีของท่านไว้พอประ
มวลได้ดังนี้

หลวงจีนเวียงจันทน์ (นายกรัชม
ภักชฌณ) กล่าวว่า "รู้สึกเสียดสีใน
และเสียเปรียบอันมาก ในฐานะที่ท่าน
เป็นหัวหน้าในการนำรถบัสประชาชนไป
โดยมาให้แก่ชาวไทย. และได้บำเพ็ญ
คุณประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติเป็นอัน
มาก โดยเฉพาะ, หมกกันทำนุบำรุงราชนา
กันด้วยความสนิทสนม และด้วยความ
ไว้วางใจ" เป็นธรรมดาจะต้องเสียดสี
ตามหน้าที่

นายกวางฮกยั้งวงศ์กล่าวว่า "เมืองไทยได้เสียนักประชาธิปไตยที่ดียิ่งไปคนหนึ่ง พร้อมทั้งตัวอย่างแห่งความซื่อสัตย์สัจจรตถ์หาได้โดยยาก."

กรมทึนนั้นราวปีพ่ดักประพณ์ (พระ
องค์เจ้าวรณโทยภากรขณะนั้น) วัตุ
ที่ “ลูกแก้วรัตนกัเป็นอย่ง
เพราะท่านเป็นทักบ่ด้วยความนด-
ดา, กุณ, ความยุดิรรมและศีลธรรม
เป็นนุรชาติโดยแท้. ท่านเอษันท์ของ
ท่านอย่งเคร่งครัด และได้พยายามทัก
น้าเพื่ญกรณียอย่งดีสุด โดยเห็นแก่
ประโยชน์ของชาติ และยึดความเป็น
ธรรมเป็นหลัก”

นักคิดแรก ชัยนามกล่าวว่า “สมร
 ธิ์ศึกเสียดายและเสียใจมาก ในฐานะที่
 ชาติ ต้องเสียบุคคลผู้ทรงคุณที่สุดผู้หนึ่ง
 ซึ่งหาได้ยากเหลือเกิน.”

เป็นนว่าชาติไทยก็ได้สูญเสีย **บรรพชา**
ผู้ใหญ่ปกครองเป็นอย่างดีไว้จะคิด ที่บกพร่อง
อีก ท่าน **เจ้าสุริยพงษ์** ซึ่งครองลาวไว้มา
ความดีความชอบเสียสละจนชีวิต
ความจงรักภักดี... ซื่อสัตย์ กอบกู้
ความเมตตาปรานีและพรหิณีซึ่งต้องรวม... แต่
ธรรมะออกมา เกือบครึ่งของท่านได้...
ที่ความโรจน์นี้ ประชาชาติได้ผ่านไปด้วย
แล้วพวก... เป็นนักประชาธิปไตย ซึ่งสมควรที่
ชาวไทยทุกคน จะต้องจงใจใหญ่ที่เท่ากัน
"บิดาแห่งประชาธิปไตย" ของเมืองไทย
ที่ควรถือแบบอย่างที่ดีต่อไป...

พลเอก พระยาพหลพลพยุห
เสนา แม้ใกล้จะถึงสัณยุครรม
ก็ยังยึดถือคติ 'ชาติเสือต้องไวลาย
ชาติชายต้องไวข้อ' จนกระทั่งว
ระสตกท้าย!

☐ สภา-สัปดาห์

ต่อจากหน้า ๒

[illegible]

เมื่อกรมการกงสุลมาขึ้นนั้น
ส.ส. เทพ เกตุพันธ์ น้องใหม่แห่งอุดร-
ดิตถ์ ซึ่งเพิ่งได้รับเลือกตั้งเข้ามา
เมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็กระชั้นชิดจึงลุกขึ้นมา
ทูลถวาย ให้ประชุมเพื่อเป็นขวัญคา-
ชะมา โดยได้ถูกถามกล่าวว่า เธอ
ก็ให้โอกาสมาเป็นเวลาช้านานแล้ว ขอ
เสนอให้ลงมือ.

ประธานจับประเด็นลงมติโดยฉันท

ที่ประชุมว่า ใครเห็นว่าควรระงับ
การร่างแก้ไข... มีเสียงอื้อ... ใคร
เห็นว่าควรระงับก็ไปตามคณะ กรรมการ
การ พรบ ๆๆ เติมนิติประธานจึงว่า
“ส่วนมากแล้วท่าน” ฝ่ายค้านทบทวน
คายตามระเบียบ.

จากนั้นประชาชนก็แซ่ซ้องให้ประ
มุขว่า โคตรพระราชาที่ดีของชาติ
ประจักษ์ในพระปณิธานไทย ไปรกลด
ลงจนมิอาจสลัดพ้นความทุกข์ มีความ
ทรงพระเกษมสำราญเป็นอันมากม. จึงให้
สมควรมงคลทั้งนี้ ผู้สั่งให้ราชการแทน
พระองค์และทรงให้พระราชดำริว่า สม
เทพพรนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี
ทรงพระปรีชาสามารถ ทรงบริหารกิจ
ได้ความความในมาครวญแต่เพียงชั่ว
นัยของพระราชาชาชาติไทย พุทธศั
กศ. ๒๔๙๕ แก้วใจเพ็ญใจ พ.ศ.
๒๔๙๕ ด้วยความเต็มใจของสถป
แทนราษฎร จึงทรงพระกรุณาตั้ง
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรม
ราชินีนาถ เป็นองค์ให้ราชการแทนพระ
เจ้าอยู่หัวที่ประทับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน
พ.ศ. ๒๔๕๕.

พทพิจารณาถึงเพียงนี้ก็ใช้เวลา
๑๐.๓๐ น. ซึ่งเกินกำหนดที่สมเด็จพระ
นางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถเสด็จม
ปฏิญาณตน ประธานสงฆ์จึงนำวงจาก
บัลลังก์เพื่อคอยรับเสด็จ ขณะถูกอุทิศ
ถวาย ร้องประธานคนไหนจึงได้ถวาย
ขึ้นสู่บัลลังก์แทน.

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระ
บรมราชินี ได้เสด็จพระราชดำเนิน มาถึง
พระที่นั่งอนันตสมาคมทางด้านหลัง สู่
ประตูทองใต้ตึกพระที่นั่งพระเกียรติประวัติ
อยู่กลางเสา สมเด็จพระบรมราชินี
ฉลองพระยศ สังขีพระปกเกล้าฯ พระ
พักตร์สดชื่น ทรงยิ้มแย้ม ยอสาละมุน
โฉมนี้ ที่ประสูติด้วยความเคารพ สม
เด็จพระบรมราชินี เสด็จมาประทับ
พระเกียรติ พระพุทธเจ้าสุทธกิตติ
พระอนุชา เสด็จมาประทับด้วย
สลิมาแทน น้าพระวาทะราชสีนยศ

เกล้าถวายแล้ว พระองค์ก็พระราชทาน
 รัชฎาภิเษกพระองค์ตามรัฐธรรมนูญ
 ความว่า

“ข้าพเจ้าสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ขอกราบถวายบังคมทูลพระกรุณาขออภัยในสิ่งที่ข้าพเจ้าและข้าราชบริพารได้กระทำความผิดต่อพระองค์ท่านและต่อปวงชนชาวไทย ขออภัยในสิ่งที่ข้าพเจ้าและข้าราชบริพารได้กระทำความผิดต่อหน้าที่และต่อตำแหน่งที่ข้าพเจ้าและข้าราชบริพารได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อประโยชน์ของประเทศไทย และประชาชนชาวไทย และขออภัยในสิ่งที่ข้าพเจ้าและข้าราชบริพารได้กระทำความผิดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

พระราชพิธีราชาภิเษกและพิธีที่เกี่ยวเนื่องกัน
กล่าวปฐกนิพนธ์คุณค้ำที่ประมุขนั้น เป็นที่
ตรึงใจ และเป็นที่นิยมชมชอบของบรรดา
ราษฎรที่อยู่ในที่ประชุมอย่างยิ่ง ตลอด
เวลาที่ประมุขนั้นแต่ความเจียมเจียน ทุก
คนตั้งใจฟังพระราชดำรัส ด้วยพระส
เนียงแจ่มใส และพากันสรรเสริญ.

เมื่อเสร็จพิธีแล้ว เลขานุการ
สภาฯ ก็ได้นำสมคมมาให้ลงพระนาม
ก่อนที่จะเสด็จออกจากที่ประชุมไป ทรง
มีพระเคียวให้สมาชิกทั้ง ๔ ท่าน แล้ว
ก็ทรงเสด็จพระราชดำเนินกลับ

ต่อจากนั้นที่ประชุมก็ได้พิจารณาว่า พ.ร.บ.
แรงงานในวาระที่ ๒ ต่อไปจนจบวาระในตอนที่
และได้ผ่านวาระที่ ๓ ลงมติให้ประกาศใช้
กฎหมายได้เสร็จแล้วที่ประชุมพิจารณา
พ.ร.บ. โรคระบาดสัตว์ ซึ่งคณะกรรมการวิชาการ
มีผู้พิจารณาในวาระที่ ๒ จบแล้วที่ผ่านวาระที่
๓ ลงมติให้ออกใช้เป็นกฎหมายได้ แล้วพิจารณา
ในวาระที่จะยกขึ้น

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี
ได้กล่าวคำปราศรัย ต่อที่ประชุม เมืองนิวยอร์ก
เปิดประชุมสมัชชาใหญ่ ๒๕๕๕
ท่ามกลางม่านน้ำ ไกล่ล้าพอบคลุมประธาน
และผู้แทนราษฎร ที่ได้สละเวลาอันมีค่าร่วมคำ
นิพนธ์ อัน เป็น ประโยชน์แก่ ประเทศชาติและ

จอมพลสฤษดิ์ถวีสถิต งามวิจิตร ภายในและ
ภายนอกประเทศ ซึ่งได้มีผู้ติดตามไปขอทาน ที่ใด
แล้วไป เมื่อกล่าวถึงพระบรมราชโองการที่
ออก ก็เป็นเวลารัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ถวีสถิต
แล้ว รัฐบาลที่รักษามันจนในรัชกาลสมเด็จพระ
เอกาทศธรรมนั้นว่า ไปไว้ที่นั่น นอกจากนั้น
จอมพลสฤษดิ์ว่าเสียของไทยในต่างประเทศนี้
ไปเมื่อใดก็ตามตามข้อกล่าวหา ในสมัยพระ
องค์การสหประชาชาติในสมัยนั้นว่า จะ
กล่าวคือในกรณีนั้นมีการประท้วงประหัต
ประหารไปเสียทีเดียว เป็นประเทศของอังกฤษ
ไทยแน่นอน นับว่าเป็นเกียรติซึ่งไทยได้รักษา
ไว้.

(อ่านต่อหน้า ๓๓)

ผู้ชนะสิบทิศ

๒๗ ๒๕๖๐

ฉบับสมบูรณ์แบบมาตรฐานที่อ่านรอคอย

พิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นชุดถาวรเหมาะสำหรับประภคณัฐสมา

ชุดปกแข็งหุ้มแพรจีนเงินทอง กระดาษปอนด์ ชุดละ ๖๐๐ บาท

ชุดปกแข็งหุ้มแพรจีนเงินทอง กระดาษธรรมดาชุดละ ๓๕๐ บาท

ชุดปกแข็งหุ้มผ้าเงินทอง กระดาษธรรมดาชุดละ ๓๐๐ บาท

เวลานี้มีเหลืออยู่น้อยชุดเก็บกักแล้ว ท่านที่เป็นนักสะสมหนังสือโปรดรีบมาเข้าประภคณัฐสมุทของทางโดยเร็ว!

บริษัท ผลงูศศึกษา บริษัท จำกัด ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ ๒๐๑๖๐

□ คลื่นใต้น้ำ

ต่อจากหน้า ๑๑

“เมื่อคุณเห็นรอยน้มน้ำกลิ้งลงมาระທိထူထေး คุณไม่ใช่มีรอยน้มน้ำที่ออกว่าคุณเป็นใคร และคนไหนเป็นใคร?” ข้าพเจ้าตอบโดยไม่หันหน้าไป. “ทุกชีวิตมีความหมายกัน...”

“แถมมันถึงไม่มีน้ำ เทาอยู่ชีวิตของพวกเรา?” โกรธอีกคนหนึ่งว่า.

ข้าพเจ้าหัวเราะอย่างขมขื่น “ถูกไม่มีใครต้อง... แต่คุณก็รู้ว่า คนเขียนนั้นมาก เขาคายภาพของความพยายามช่วยคนอื่น ๆ ราวไฟไหม้ ราวเรือไฟไหม้ ราวอุทกภัย ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยมีอะไรเกี่ยวข้องกับหรือเป็นญาติกับญาติกับใคร...”

อวิช สุริย ทั้งสามถึงมาชาวสาวไทย โยเมยซ์ซึ่งเข้าไปในอากาศแล้วก็ถอนมือออกไปโยโย โยเมยซ์ที่

ตกลงมา เขาเอื้อมขึ้นช้า ๆ น้ำเสียงต่ำไปครึ่งความกรุณา และยืหน้าว่า.

“เรื่องมันไม่เข้าเรื่องแรงถึงขั้นถ้าไม่มีใครไปช่วยก็ยากให้รู้ว่าการสั่งการเช่น...”

“แต่คุณก็รู้ อวิช” ข้าพเจ้าว่า “ทุกคนรู้ว่า ผู้ว่าราชการก็แท้จริงของจังหวัดเป็นใคร...”

ท่าน ประเสริฐผล ว่างใหญ่และหน้าตาเคร่งขรึม รากอุทิสราที่รักกันอย่างมากในอันมาแต่เช้า หนึ่งมาของข้าพเจ้าเริ่ม เราเห็นเร้าที่ประจักษ์มีพันของบริบทที่สดชื่นแล้ว มันจึงทำกับเราซึ่งมันที่กลิ้งกันขึ้นพวกเรา.

“ผมคิดว่าอย่าอย่าท่านพูดเข้ามาเกี่ยวกับข้อนี้ด้วยดีกว่า คุณอวิช” เขามอง “ชาวเมืองทุกคนว่าท่านเลวทรามทุกตัว ไม่มีความปรารถนาจนหนึ่งเดียว ที่จะได้เห็นคนเมืองด้วยกันต้องเสีย

เลือกหรือหรือชีวิตอย่างนี้ เขาหัวเราะว่า ท่านซุนรักและปรานีคนงานทุกคนอย่างถูกต้องอย่างหวานบางคนท่านซุนเคยเห็นมา ตั้งแต่หัวเท่ากัน บาดคนเป็นซุนเท่าเท่าเพียง นอกจากนั้น ท่านซุนยังเป็นคนเพื่อนร่วมชั้นเดียวกับเรเรียนเดียวกัน กับผู้อื่นวอยการหนังสือพิมพ์ของคุณ อวิชล้มข้อนี้เสีย ถ้าอย่างงั้นว่าใครเป็นมาก่อนหรือคุณก่อน ให้เรื่องมันว่าถึงขั้นนี้ก็ทำไม่ได้จน

ความมันส์แล้ว ของคุณคนนั้นคนงานของเรา อยู่เป็นปกติสุขตลอดมา จนกระทั่งนางสาวอวิช แดงคนนั้น โสธัน...”

ว่า ข้าพเจ้าเราพวกที่ออกออกไปจากคนที่ทำมางาไว้ด้วยไรกัน ขณะนั้นบรรดาการออกมายาข้าพเจ้าราวประวัติกะแล้วไปให้ ข้าพเจ้าเลอธวีมีเสียกพยายามจะพูดอะไรออกไป แล้วก็จะเสียใจไป ทนไปของข้าพเจ้าว่า “จะเหลืออีกแล้วละ ข้าพเจ้า”

ทันใดนั้นเอง ความแค้นก็เกิดขึ้นของทุกคนที่กล่าว อวิชมองข้าพเจ้าขึ้นมัย เราอาจจะไม่ได้พูดอะไรเลยแต่คนคิดว่าเหมือนเราออกอย่างซุนคนว่า “ก็แล้ว, ข้าพเจ้าโรลละ เมื่อคุณอยู่ที่นี่...”

เสียงกริ่งโทรศัพท์ดังขึ้นที่นั่นห้องข้าพเจ้า ที่ห้องสมุดจากที่นั่น ก็เข้าไปด้วยอย่างประวัติกะแล้ว เมื่อเขากลับมาอีกครั้งก็บอกว่า

“จากประจักษ์มันนี่ละ! การสโตร์ครั้งนั้น นับวันนับแต่จะคลี่คลายโรจนมันเองไปเข้าในทุกๆ ที่ในเงามืดออกมาว่า บ่ายนั้น พรรค

บุทกวัยฉิบหาย

นาวิกโยธิน๑ กองพลได้รับคำสั่งให้เดินทางมาที่นี่..

ชาวเขมร ทำใ้การชุมนุมของเขา ยุติ ทุกคนต่างกลับไปพักผ่อนของตน เมื่อข้าพเจ้าไปเยือนโรงเรียนเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ภายหลังที่กินอาหารกลางวันแล้ว ข้าพเจ้าก็ยังไม่เห็นใคร กังวลใครสักคน ทั้งชาย ผู้ถูกคุมขังขบวนการก็ "ชีวิตใหม่" เขาบอกข้าพเจ้าว่า ยังไม่มีการประกาศกฎอัยการศึก และตามคำสัมภาษณ์จากนายกรัฐมนตรีก็น่าแปลกว่า เราไม่มีการประกาศปิดไป เพราะสถานการณ์ยังไม่ร้ายแรงจนถึงกับระดมคุมขังไม่ได้ นอกจากนั้นกำลังทหารพรานนาวิกโยธินก็ส่งมา ก็มีใช้เพื่อระดมการสโรครัก ทหารรักษาความสงบเรียบร้อย และป้องกันสวัสดิภาพ

ของประชาชนทั่วไป. เขาบอกว่าไม่สามารการแปลความหมาย ของการเคลื่อนไหวของเขมร และถ้าช่วยให้อาชีพเขมรยึดความสงบโลกที่ถูกรบกวนไปอย่างใกล้ชิด.

เมื่อกลับลงมาข้างล่างอีกครั้ง ก็พบพลวิทยุ ไลลาภย์ กับซิดนีย์ ทรวงชัย นังอยู่ที่โต๊ะอาหาร ข้าพเจ้าบอกเธอตอนว่า ภายหลังงานนี้ควรระดมพลของเธอแรงเสียสัก ๒-๓ ชั่วโมง - เพราะไม่รู้ว่ามีขบวนการนี้เหตุการณ์อะไรข้าง ระบึกขึ้นอีก.

"แล้วให้คืนพลากันไป ถ้าพลใด ๆ เข้าใจ ๑๒ หรือ ๒๔ ชั่วโมงนี้ว่า คุณค่า" พลเรือนเขมรหน้ากระตือล้น.

ข้าพเจ้าบอกว่า "ตั้งแต่เข้ามาเธอสั่งการทุกอย่างหรือเปล่า? ตามกะเป็นนการการทุกอย่างนั้น."

"ถึงคุณค่าก็เหมือนกัน" พลวิทยุเสียง. "มีอย่างก็ไหน ดูคำสั่งทำงานร่วมกันมาเหมือนกัน ถึงตอนหน้าสัปดาห์ข้างหน้าข้าพเจ้าจะเขียน รวบรวมคนเดียว."

ซิดนีย์ ทรวงชัยก็ฟังก็เงยหน้าจากงานอาหารพลางหัวเราะ "ปล่อยตามใจเขาดีกว่าดีกว่า! อ้อเลยพยายามชักจูงคนก็ของเรามาหลายรายแล้ว ไม่ค่อยสำเร็จ."

พลองพลวิทยุก็ชนะตามเคย เมื่อมันเป็นความปรารถนาของพลเรือน เช่นนั้นข้าพเจ้าถามซิดนีย์เหตุผลของการที่เขาไม่ระดมกัน ชุนเลาห์เศรษฐีรักก็เขาไม่ถึงสถานที่เกิดเหตุ บอกชายก็ฟังก็หัวเราะละ.

ทั้งนี้มันสำคัญมาก ในความว่า

นการการของเขา" ข้าพเจ้าว่า "ในฐานะที่เธอเป็นแขกของข้าพเจ้าของแก ก็เช่นธรรมดาอยู่เอง ก็จะต้องได้รับเชิญให้ไปอยู่."

ลือหาความหมาย ชุนเลาห์เศรษฐีเป็นคนที่ขี้กลัว ขี้เกียจให้ย้ว่าราชการสั่งการไว้ใช้กำลังบุกเข้าไปในโรงงานนั้น"

"ก็จะอะไรก็บอกอะไร คนอย่างชาชุนนั้น ไม่ไปเข้าของโรงงานหรือประธานกรรมการบริษัทใด ๆ ที่ระบูกฎประโชยของเขมรก็ได้! วันละหมื่นวันละแสนไปง่าย ๆ แกะก็ต้องหาวิธีหาเงินไป เข็มหมุดชุนกันไว้"

"ถ้ามีการการกันที่ กับผู้บังคับการตำรวจ การการการหรือเป็นไปในการการนั้น"

"ก็เหมือนซิดนีย์ การใช้กำลังจัดการกับกรรมการใดตรงนั้นแล้ว ขอมันขึ้นได้ไว้ไม่มดักก็ออกนอกเขตพื้นที่นั้นแหละ แล้วพวกก็ออกให้เข้าไปสำรวจความเสียหายภายในโรงงานนั้น ในขณะเดียวกัน แกะก็ทำการใช้กำลังตำรวจพร้อมด้วยอาวุธปืนเข้าไปถึงนั้นและเกิดอะไรขึ้นอะไรนั้นก็ถืออย่างนั้นตามความหมาย เวลาการการใดก็เป็นการการการใดต่อไป แต่กับนาย

เริ่มวันอังคารที่ ๒๕ กันยายนนี้

แต่ปีปิตอล

ปี ๒๐๑๗

ใช้เครื่องทำความบันเทิงแบบทันสมัย

ดู... ความสลับซับซ้อนของทวีป ดู... ความดุร้ายของป่า

ลงพวย ลงตามต้นต้นไม้ในทางผจญ

บริษัท โคโลมเบีย เสนอ

ปิตอล

ริคตองโกเมฆมัย

ลึกลับลึกลับน่าขนลุก

ซึ่งดู ความอ่อนหวานของนางงามสละวิไล

CINEMASCOPE
COLOR BY TECHNICOLOR

Odongo

ADVENTURE ON THE AFRICAN FRONTIER

นำโดย • รอนดา เฟลมมิง • แม็คดอนนัลด์ • เดย์ •

SEE

The white woman made her husband

SEE

Bambusa warriors' tribal vengeance

SEE

Jungle boy tames jungle beasts

SEE

The stampede of wild animals

SEE

Stampede of the Banu

A COLUMBIA PICTURE

บุกวัยขิขิขบร

ท้องถิ่นต่างประเทศ ถึงกับต้องขึ้น
ชาวอเมริกันผู้มีอันจะมานับคนในสวน
มาก เมื่อตอนแห้งแล้งแล้วมาเป็นเวลา
นาน พวกมันเกิดกลัว ข้าพเจ้าซึ่ง
ชอบอยู่ต่างประเทศมา ๖ ปี จึงชอบเล่น
นทพยขาไปไกล.

ระหว่างที่พักอยู่ในเมืองแคลิฟอร์เนีย
ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะไปไหนมาไหนได้
คามไป เพราะมีบัตรประจำตัวอเมริกัน
ทหารในกองพลอังกฤษ ไม่มีใครเอา
ใจใส่หรือเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ
แม้ว่าขณะนั้น จะเป็นเวลาสงครามโลก
ก็ตาม

ตอนเช้าข้าพเจ้าไปทำงานที่สถานี
งานของ พล.บอยซ์ทอว์น และได้
คุ้นเคยกับนายทหารอังกฤษในกอง
พลไทยมากขึ้นตามลำดับ หลังจาก
มาถึงเมืองแคลิฟอร์เนีย ๒-๓ วัน พล.
บอยซ์ทอว์น ก็บอกกับข้าพเจ้าว่า เขา
จะให้ข้าพเจ้าเดินทางไปเมืองแคลิฟอร์เนีย
ซึ่งเป็นที่ตั้งกองบัญชาการ หน่วย ๑๓๖
และกองบัญชาการกองพลภาคพื้น
ดินตะวันตกเฉียงใต้ เพื่อทำงานตัวร่วม
กับ พล.เอ็ท.

พล.เอ็ท. จึงนำข้าพเจ้าออก
เดินทางจากแคลิฟอร์เนียโดยเครื่องบิน
โดยสารไปลงที่สนามบินเมือง
โลคอลโม เกาเซอิก ๓ วันตาม
นั้นแห่งนั้นข้าพเจ้าได้พบคนไทย
คนหนึ่งโดยบังเอิญนั้น มาโดย
ตัวนั้นบอยซ์ทอว์นคือ พล.ท. หลวง
สุวรรณรงค์ (ธงชัย ขนิษฐเสถียร)
เวลานี้เป็นสมุหนายกของอินโดจีน ซึ่ง
ขณะนั้นมิใช่เป็นพันเอก.

เรื่องของหลวงสุวรรณรงค์ที่ออก
ไปหาทหารเอกาทหาร ทหารกองพันทหาร
จังหวัดทหารบก ตลอดจนครอบครัวข้า
พเจ้าในว่าหลวงสุวรรณรงค์ ได้หายสาบ
สูญหรือหายไปแล้ว เมื่อกองทัพญี่ปุ่น
ภายใต้บังคับบัญชาของ นายพล ยามาชิตะ
เข้ายึดเกาะฟิลิปปินส์ไว้ได้ และ

กองทัพอังกฤษได้อพยพทหารไปดินแดน
อินโดจีนและประเทศอินเดียในที่สุด.

เรื่องราวของคนหลวงสุวรรณรงค์
ณรงค์มีคุณ พล.เอ็ท.หลวงสุวรรณรงค์
เป็นผู้สำเร็จการศึกษาจาก โรงเรียนนาย
ร้อยทหารบกฝรั่งเศส ที่กรุงปารีสซึ่ง
ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่งและเข้า
สมทบกับกองทหารอาสาของไทย ที่ส่ง
ไปร่วมรบกับสัมพันธมิตรในยุโรป เมื่อ
พ.ศ. ๒๔๖๐ ครั้นสงครามโลกครั้งนี้
ยุติลงแล้วได้กลับมารับราชการในกอง
พลไทย ในระหว่างนั้น คุณหลวง
สุวรรณรงค์ เคยเป็นครูสอนวิชาประวัติศาสตร์
ไม่โรงเรียนเสนาธิการทหาร
บกซึ่งข้าพเจ้าก็เคยอยู่ ณ นั้น จึงรู้จัก
และคุ้นเคยกับข้าพเจ้าเป็นอย่างดี ต่อ
มาทางราชการทหารได้ส่ง คุณหลวง
สุวรรณรงค์ ไปศึกษาที่โรงเรียนเสนา
ธิการของอังกฤษพร้อมกับ พล.ท. หม่อม
หลวงชาญกุล ซึ่งได้กลับมาประจำกรม
แผนที่เมื่อภายหลัง ครั้นกลับแล้ว หมอ
พล.บ. พิบูลสงครามซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี
ก็แต่งตั้งคุณหลวงทหารบกในเวลานั้น
ให้สั่ง พล.ท. หม่อมหลวงชาญกุล
ไปสั่งทุกทหารบก ประจำ ประเทศสห
รัฐอเมริกา ส่วน พล.ท. หลวงสุวรรณรงค์

นอกจาก ประจำกรมเสนาธิการทหาร
บกแล้วยังได้รับแต่งตั้งให้เป็นนายทหาร
ติดต่อกับระหว่างกองทัพไทยกับกองทัพ
อังกฤษภาคพื้นอินโดจีน ซึ่งมีกองบัญชา
การตั้งอยู่ที่ สิงคโปร์ อีกตำแหน่งหนึ่ง
ด้วย.

พอสงครามโลกครั้งที่ ๒ ยุติลงข้าพเจ้า
เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๒ สถานการณ์ทางการเมือง
อินโดจีนกลับเริ่มขึ้นตามเดิม ข้าพเจ้า
เป็นนายทหารติดต่อกับอินโดจีนไปอยู่
อยู่ระหว่างประเทศอังกฤษและฝรั่งเศส ในเวลา
นั้นข้าพเจ้าได้ส่งรายงานไปยุโรป ข้าพเจ้าไป
ในทางที่ปลอดภัยและดีเยี่ยม ต่อมาเมื่อทราบ
กันแล้ว ข้าพเจ้าเป็นนายทหารติดต่อกับ
กองบัญชาการประเทศอินโดจีนในกองพลอินโดจีน
นี้ ข้าพเจ้าได้แนะนำข้าพเจ้าให้ชื่อชื่อเพราะข้าพเจ้า
“วังโยชยุวัฒน์แห่งมหาเอเชียบูร-

พา” ข้าพเจ้าชอบโลกที่นั่นเหมือนเจ้าอาชกร
มีพระบรมราชูปถัมภ์ในยุโรป ก็กลับลง
มาทางใต้ได้ ข้าพเจ้าได้ลงนามกับประเทศ
จีนเมื่อต้นแรก เจ้าอาชกรนั้นบุตรของ
จีน และประเทศ “หุ่น” จีนนั้นเรียกว่า
ประเทศแมนจูเรียและในครั้งนั้นข้าพเจ้า
ได้เดินทางไปประเทศจีน ข้าพเจ้าเคยเมือง
ฮามยง ซึ่งเป็นเมืองท่าทางภาคเหนือของจีน
และเมื่อข้าพเจ้าลงนามจากข้าพเจ้าของอินโดจีน
ข้าพเจ้าได้เลือกชื่อของ “ผู้ปกครองอินโดจีนพิพ
ระหว่างไทยกับอินโดจีนประเทศ” ใน
ที่สุดกองทหารญี่ปุ่นก็มาถึงกับในฐานะ “วัน
ทองท่ามกั” อยู่ที่นี่ไปสอง ชั่วโมงที่จะ
ขออินโดจีนต่อไป.

การคัดเลือกของสถานการณ์
อันเป็นอันตรายต่อประเทศไทย ทั้ง
กล่าวนี้ รอมพล.บ. พิบูลสงครามได้
เผ่ากึกกึกของข้าพเจ้าอยู่ด้วยความกรวน
กรวยไป ในที่สุดรัฐบาลไทยในขณะ
นั้น ก็ได้ตกลงการตกลงไปโดยการประ
ภาคนั้นเป็นกลาง ข้าพเจ้าทราบกันอยู่แล้ว
ในขณะเดียวกัน รอมพล.บ. ที่สั่ง พล.
หลวงสุวรรณรงค์ (ยศในขณะนั้น) ไป
ติดต่อกับกองทัพภาคพื้นอินโดจีนของ
อังกฤษที่สิงคโปร์ เพื่อขอร้องให้และ
ขอทราบว่ามี ในกรณีการตกลงไป
ทราบระหว่างประเทศไทย ฝ่ายอังกฤษว่า
ความช่วยเหลือให้แก่ไทยก็ทำให้ไทย
การตัดสินใจนี้ เกิดขึ้นต่อหน้าข้าพเจ้า
ในวันที่ ๒๔๔๔ ซึ่งเป็นวันที่กองทัพ
ญี่ปุ่นเข้ากวาดประเทศไทยไม่กี่วัน.

คำขอของอังกฤษ ในเวลานั้น
คือ อังกฤษไม่ต้องการที่จะส่งเข้ามา
ช่วยเหลือประเทศไทย ก็ดูเหมือนว่า
อังกฤษบอกว่า ข้าพเจ้ากองทัพอังกฤษจะ
ส่งเครื่องบินเข้ามาช่วยเหลือไทยก็ไม่ได้
เพราะขณะนั้นอังกฤษกำลังรบ เพิ่ง
แต่การจะยอมมากมาย และสิงคโปร์ ก็ไม่
พออยู่แล้ว ในระหว่างที่ พล. หลวง
สุวรรณรงค์ ไปรายงานความช่วยเหลือ
จากอังกฤษที่สิงคโปร์นั้น ข้าพเจ้าก็
มาลงสงคราม ในภาคพื้นอินโดจีน
โดยส่งกำลังเข้าช่วยรบในอินโดจีน
มากไทยทุกด้าน ทั้งการจะตั้งญี่ปุ่น
ได้, สมุหนายก, ประมุขคณิศร,

สมุหนายก, นครหลวงพม่า, สงขลาและ
ปัตตานี และต้องไปลงใต้ในเขต
แทนของสหรัฐมาลายู คือ โกตาบารู
และกัวลันตันอีกด้วย

ข้าพเจ้าใช้เวลาไม่กี่วัน กองทัพญี่ปุ่น
ก็ทำการรุกเข้ายึด ในสมุหนายก
แล้วกวาดลงเข้ายึดเกาะสิงคโปร์ไว้ได้
กองทัพแทนของอังกฤษ ก็คงพอพ
ลังเข้าไปยังเกาะสุมาตราในประเทศ
อินโดจีน เครื่องบินของกองทัพภาค
ญี่ปุ่นได้ยึดเกาะโมกกีเรียบร้อยแล้ว
ของอังกฤษอยู่ประจำศรีลังกา พากลับว่า
เรือเหล่านี้ ถูกกองทัพเรือหลวงในทะเล
หลายลำลำ ได้เหลืออยู่ไม่กี่ลำ.

สำหรับ พล. หลวงสุวรรณรงค์ นั้น พอดี
ความไม่พอใจของข้าพเจ้า กับกองทัพญี่ปุ่น
ก็ลบล้างไป จะกลับมารับราชการในอินโดจีน
ไม่ได้แล้วเพราะ พล. หลวงสุวรรณรงค์ ก็เคย
เจ็บไป ซึ่งความที่ลบล้างไปนี้เป็นการกระทำ
และการกระทำของหลวงสุวรรณรงค์ เป็นที่ผิด

ทางราชการของไทยได้พยายาม
ทวงคืนสิทธิ์ได้ตราชาวทหาร เกือบ
กับ พล. หลวงสุวรรณรงค์ โดยตามไป
ทางข้าพเจ้าที่ญี่ปุ่น ข้าพเจ้าคงจะลี้ภัยไป
ให้ช่วยสืบสวนให้ด้วย แต่แล้วแล้ว
รบกับไทยในความนี้ ข้าพเจ้าทรา
นั้นข้าพเจ้าหลวงสุวรรณรงค์ คงจะถูกทาง
การทหารอังกฤษพาไปจับเมื่อสิงคโปร์
แตก แต่ข้าพเจ้าขอพบหลวงสุวรรณรงค์
ไปลงเกาะสุมาตรา นั้น ส่วนมากถูก
เครื่องบินญี่ปุ่นยึดเกาะโมกกีลงและ
เกาะเอหมก กันนั้น พล. หลวงสุ
วรรณรงค์จะต้องเสียชีวิตไปในเวลานั้น
ก็ไม่ได้ แม้กระนั้นทางราชการของไทย
ยังไม่หมดความพยายาม ได้ส่งคน
ไปทางของการการทางสากล ก็คงจะ
ว่า ซึ่งเป็นกลาง ขอให้อยู่ตามไปทาง
กองทัพสัมพันธมิตรว่า พล. หลวงสุ
วรรณรงค์ ยังมีชีวิตอยู่หรือเปล่า ทาง
ของอังกฤษการทางสากลคอยมาว่า ไม่มี
ข้าพเจ้ากับหลวงสุวรรณรงค์เคย!

ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เป็นหม่อมหลวงที่
ได้ทราบข่าวหลวงสุวรรณรงค์ คน
จำนวนมาก ตลอดจนนายทหารและ
มิตรของ พล. หลวงสุวรรณรงค์ จึง
กันว่า พล. หลวงสุวรรณรงค์คงตาย

เสียแล้ว ทางครอบครัวจึงมีงบทำบุญ และให้ลูกใช้ทำ ตามประเพณีของไทย ส่วนทางราชการ ก็ไม่ทราบว่าจะทำ เป็นเกียรติหรือเป็นขยานุ เกียรติของใคร อย่างไร เพราะเป็นจิตศรัทธาของประชาชนไป แล้ว ก็ไม่มีหลักฐานยืนยันถึงสิ่งสองประการ. ๓) เกือบมาครึ่งศตวรรษแล้ว ที่ไม่มีข่าวคราว จดหมายเหตุราชสำนักใหญ่ขึ้น เป็นการทรมานจิตใจ แก่บรรดาครอบครัวและญาติมิตรของ พ.อ. หลวงสุรพันธ์ เป็นอย่างยิ่ง.

หลวงสุวรรณวงศ์พจนานุกรม "ก
ผมได้ยื่นข้อข้อข้อ ข้อ ข้อว่าคงจะ
คุณหลวงพรหมโยธเสียดอก ก
คุณเนตรนง"

ข้าพเจ้าส่งสมบัตรารมณ์ และห้องดูบุรุษที่
ผู้คุมเกาะงาเอ็นตักก็สวมเสื้อจิตต์เสียกับันต์
มิได้คิดเครื่องหนาบศทหาร สวมหมวกกะโล่
จนไม่รู้ว่าไม่ใช่ และเป็นพ.อ.หลวงสุรตพงศ์
ที่ข้าพเจ้ารู้จักและคุ้นเคยเป็นอย่างดีแล้ว จึงตอบ
ไปว่า "ครับ ผมเอง ผมเพิ่งเดินทางมาจากเมือง
ไทยเมื่อ ๒-๓ วันนี่เอง"

“ผมยินดีเหลือเกิน ที่ได้พบคุณ
เนตร” หลวงสุวรรณวงษ์รำลึก จิน
ตเกิดเห็นใจ. “คุณเป็นคนไทยคน
แรกที่ผมรู้จักและมาจากเมืองไทย”
“ผมก็ยินดีมาก” ขำพเจ้าตอบ

“คุณครู (ข้าพเจ้าเรียกคุณหลวงสร
ณรงค์ว่า “ครู”) ทราบไหมว่า ทาง
เมืองไทย เขาก็คิดว่าคุณครูตายแล้ว
ทั้งนี้ เพราะไม่มีใครได้ข่าวคุณครูเลย
เป็นเวลาเกือบ ๕ ปีมาแล้ว ในเรื่องมัน
ไปจนถึงมายังไง คุณครูจึงมาอยู่ที่นั่น
ครั้น?”

“เรื่องมันยืดยาวมาก แล้วค่อย
คุยกันวันหลัง” หลวงสุรา พก “สมัคร
ว่าเราคงจะพบกันอีก ในวันสองวัน
แล้วมันจะไปไหนต่อไป?”

ข้าพเจ้า “ผมจะเดินทางไปยัง
แดนศักดิ์สิทธิ์เด้อเจ้า”

เราไม่มีเวลาด้วยกันนานนักเพราะ

เพราะฉะนั้น เมื่อ
ข้าพเจ้า ลงจาก เครื่องบิน โดย สารีท
สนามบินเมืองโคลอมโบ และได
พบ พ.อ. หลวงสุรณรงค์ ไชยมณี
นี่คน ข้าพเจ้าจึงคงใจมากที่เขื่อ
ว่าข้าพเจ้าหนีไปหรือ? พอเห็นหน้า
ข้าพเจ้า คุณหลวงสุรณรงค์ก็รับ
เดินเข้ามาจับมือ แสดงความยินดี
อย่างฉันทน์ ที่ได้พบกันโดยกระทัน
เฉยๆ ข้าพเจ้าจับมือไปสัณส์
กันมือของ คุณหลวงสุรณรงค์ ด้วย
การกระปรี้กระเปร่ามาก ข้าพเจ้า
นึกไปใจมากที่ เขามีอยู่ ตรงหน้าข้าพ
เจ้านั้น ไม่น่ามีและหรือ?

“ผมได้ข่าวจากหน่วย ๑๓๖ ที่นั่น
ว่า มีคนไทยคือพ.อ.โยธีระมาดถึงนั่น”

พอมาถึงทางคอกขี้ข้าฟ่ายู โหงกษัตริย์โดยสรวล เหน็ดหนักที่สนามนิมนานกรเป็นเก็นทางของเรามาให้เรียบร้อยซะแล้ว แล้วก็พาพวกทาสอยู่ที่นี่มาอยู่อย่างน่าวัดที่เขานากลามาอาศัยกันด้วยพิชเชกัณท์ข้าฟ่ายูอยู่แล้ว เราวีรชนของจีนวก หลวงสุวรรณวงศ์ก็เกิดความมาส่งข้าฟ่ายูที่วัด แล้วก็อ้อลามาขากทางไปข้าฟ่ายูของกรม "ครู" ของข้าฟ่ายูที่เขานาวัดอยู่ลึกที่ถนนเค็น และที่โหยงขอกใกล้ๆ.

เจ๊กหันมาพทกยข้าพเจ้า เมื่อเร
นั่งในรถเรียบร้อยแล้วว่า “คินเรา
จะต้องไปพทกโชเค็ดก่อน เพราะไม่มี
รถไฟไปแคนกีในเวลากลางคืน พว
งน่าจะจะไปขึ้นรถไฟเด้า.”

รถถีบ นำเราผ่านไปตามถนน
เล็ก ๆ และเต็มไปด้วยหมู่บ้านราย-
ยวราชภัฏการ ๑๐ กว่าข้างออก
ถนนใหญ่ มุ่งตรงไปยังโยธาธิการ
กองและสำนักงานแห่งหนึ่ง ซึ่งตั้งอยู่
ชายทะเลในเมืองโคลอมโบ แต่
ข้าพเจ้ายังไม่ถึงภาพ และเรื่องราว
ของหลวงสุวรรณภักดีโปรดคลาดทาง.Δ
(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

□ สภา-สัปดาห์

ต่อจากหน้า ๓๑

จอมพลได้แถลงถึงด้านการเศรษฐกิจและอื่นๆ ก็ได้สนับสนุนส่งเสริมไปด้วยดี

ในคอนท้ายก็ได้กล่าวถึงคนหมู่มากในด้านการศึกษาว่า บางครั้งฝ่ายค้านก็ได้ถือประโยชน์แรงไว้ข้างแม่แต่ในพรรคเสรีมันักคิดลา ซึ่งเห็นฝ่ายสนับสนุน ถ้าได้มีการโต้เถียงกันจริงๆ อย่างเร็วในเวลาประชุมพรรค ซึ่งผู้กล่าวที่หาหน้าก็เห็นประโยชน์ด้วยกันทั้งนั้น สักท้ายแห่งการกล่าวก็ได้ขอพรต่อที่ประชุม

ໄທ-ສີປາທໍ

เมื่อจมนพดกด้วยแล้ว ประธาน
สภา ก็กล่าวขอใบนาม สมาชิกสภาผู้
แทนราษฎร ขอขุด ใน โฉมวิจิตร ของ
นาถกรูมณทวี และใกล้กล่าวถึงการ
ปฏิบัติงาน ด้าน สภาฯ ก็ ขยับตัว เพื่อให้
เกียประโยชน์แก่ส่วนรวม แท้กระนั้นก็
ขุดกล่าววิพากษ์วิจารณ์ว่าที่ประชุม
สักครั้งบ้าง มีขอขมบ้าง แต่ก็คิดว่า การ
ปลุกเร้าเพื่อประโยชน์ประชาชนโดยนัย ก็ถ้า
ค่อยๆเพิ่มขี้นจากเป็นระลอก

ในตอนท้ายก็ได้กล่าว ขวพร แก่
นายกรัฐมนตรีเป็นการตอบแทน แล้ว
ประธานสภา ก็อ่านพระราชกฤษฎีกาปิด
สมัยประชุมสภาผู้แทนสมัยสามัญ พ.ศ.
๒๔๕๕ ให้ที่ประชุมทราบ △
แก้ว นันทน.

☐ เลือดสีน้ำตาลเงิน

แต่ถ้าแล้วหันมาชอบใจชาตชนพวกที่มั่งคั่ง
ก็ชวนกันลอบสังหาร ทั้งให้ประณตถึงอยู่กับชาตชนแปลก
หน้าทั้งสอง. ถึงกับเอาคนเศรษฐีในสุทนต์คือบุญ
โนนาคีต เวรอันมาของพ่อค้ำนี้แก่ท้าวทรงต.

เขามาแจ้งไว้ตามเสนา ด้วยข้อนี้กับชาวเรืออย่าง
แจ่มแจ้ง เขาชวนรบกับ ท้าวโสมนัสที่นางเวรต้อง
จัดการเอาขึ้นมาให้องค์
เจ้าโสมนัสไว้คิดก็ตาม.

เขาชวนกันด้วยอริยวงศ์สงครามนั้นอาจจะต้อง
เว้นแต่เสียเลย.

เผือกทั้งให้ยุต
หน้าขายหนวดไปขายผอมเก้ง
คนลาทั้ง เปรมกฐิวกาประคอง
ซึ่งโคปดองข่ง กัระจะไว้งได้ว้า
เขาจะข่งไปคองขบโนนเข้าป่า
ไปก่อข้งคองแล้ว เขาจะ
หลาดไท่เหตูใด ข่าข้งฮอนนัง
เจ้ามาช่วยเขาไว้ ดูเป็นกรรมบังเอิญ
อย่าประหลาดสุด ขะจะข่งข้ง
อยู่หนัดไปซื้อขายหนวดไปผอมว้าง
“เอ็งมาโกนไหน”
“ผม-อยู่นครปฐมครับ”
“เอ็งมาทำอะไร”
“ผมจะมาสมัครงาน กรมทาง
ครับ”
(เจ้าต๋องหน้า ๗๔)

บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด

(บริษัท รัชตประกันภัย จำกัด)

สำนักงานอาคาร ๑ ถนนราชดำเนิน โทร. ๒๔๐๕๕

ชั้น ๒ ของบริษัทวิจิตรก่อสร้าง จำกัด

รับระดบ

- อัครคิภย์
- ภักทาทะเล
- ภักทยนต์
- อภักทาทะเลต่าง ๆ

ภายใต้ความควบคุมของรัฐบาล

นายมงคล ศรียานนท์ กรรมการจัดการ
หลวงดำรงจิตตเรข ที่ปรึกษา

บุกรุกวิชชิต

□ อโยธยา โสติเคย์

ต่อจากหน้า ๑๘

แถมกับขั้ว พยัคฆ์หน้าพลางขกแก้วอันวิเศษไป

“เวลานี้ ในอำเภอกักกันยังเป็นข้าศึกกันอยู่ในเรื่อง...”

“กลองตุ้มเอ๊ย”

“ไม่จริง มีเวลาไม่กี่ชั่วโมงก็ถึงกับอยู่เหนือกับในเรือขุดดินสมกับมีทหารกว่าประวัติศาสตร์ สมดังว่าใคร่องประวัติศาสตร์ไม่มีความหมายไปได้อะไรหรอก อีกครึ่งถึงก็ถึงก็ถึงก็ แต่อะไรที่จะเออะถ้าผู้ชู้ก็ต่อคำกับอย่างนั้นเราเดาสูงลงไป แทนที่จะพบพวกประวัติศาสตร์กับศพแต่ “น้ำ” ประวัติศาสตร์ไป เสียเวลาโดยใช่เหตุ”

“แกลงไฉนจะไร้อะไรอ้อหรือวะ?”

“อู๋ล่ะ?”

“ชอบกินอะไร?”

“เกี่ยวอะไรโยธยารานี้ กลายเป็นเมืองของนักท่องเที่ยงไปแล้วนะ”

การเก็บออมทรัพย์
โด่งดัง
สลากออมสินพิเศษ

อาจมีโชค...

ดูการผลตลอดเวลานี้

แถมนะ คนเมืองกรุงมากันแยะ ใครใคร่จากฟ้าพ่นของเข้ามากันทีละแถมนะ”

“ค่ะ!”

“เมื่อก่อนนี่โยธยาริเย็บ เกียนสนุก ค่อยไปขังสนุกในอุ้งจอมพล ทำการมาอยู่ที่นี่ มาพักซ่อนหย่อนในในเมืองเก่า ชาวอโยธยาก็ยังมิไยละ”

“ค่ะ!”

“อันว่าเมืองอโยธยานี้ละ อันที่จริงควรจัดให้เป็นเมืองใหญ่ของนักท่องเที่ยวนานมาแล้ว ไม่ไว้เพ่งจะมิดึกอ่านแล้วกันปรับปรุงอย่างในปัจจุบันนี้ อันนี้ไม่มีการขุดสมมติได้หมดที่ความศาลอย่างนั้น โยธยาก็ควรจะเปิดอโยธยาอยู่อย่างเดิมไว้มีอะไรเปลี่ยนแปลง ท่านจอมพลคนหัวปักก็ยังไม่ถูกบ้านช่องที่หอหินให้เสียเวลาหรอก ทำไร่นาไปนอนแต่ที่เขาสมมุขเมืองชลอันที่หอหินไปแล้ว”

“เอ๊ย! แกลงไฉนจะไร เกียนบ้านจอมพลชอยอโยธยามากกว่าเห็นว่าเป็นเมืองประวัติศาสตร์ มีความร่มเย็นนี้ นายกรัฐมนตรีคนหนึ่งของไทยสมัยก่อนก็เป็นคนอโยธยานี่ว่าพัฒนาเมืองนี้ การที่ท่านมาปลุกบ้านปลุกช่องอยู่ที่นี่ นอกจากเหตุผลเพื่อต้องการเปลี่ยนบรรยากาศแล้ว ยังเพื่อให้เป็นขวัญแก่พี่น้องชาวอโยธยาก็ด้วย นั่นแหละ!”

“แต่เพื่อให้เกิดความสนิทสนมประจักษ์ใจชาวอโยธยาขึ้น เกี่ยวกับการเลือกกันสมัยหน้า”

“แต่เพื่อปรับปรุงอโยธยาให้สวยงามน่าดูด้วยการโค่นกันหมากรากไม้...”

“แบบเดียวกับโค่นกันหมากทัพหลุสมัย เชื้ออู๋นั่น ชาวบ้านร้องชู้ไปถามตามกัน”

“เอ๊ะ! ในใครเกินกรมมากที่ใครเรา สองคนเห็นไหนล่ะ?”

“หมองมาขยักพวกเรากลายเป็นนั่นเสียด้วย”

ชาวหนุ่มสองคนใส่เสื้อขาวเดินครมกราไถ่แล้วหยุดมองคนแดงบู้

“ชอบในแครงบู้ รุ่งเรืองที่มาตามนัก นักว่าระกลาครเวลาเสียแล้ว” คนหนึ่งพูด

“มารอใครล่ะ?” อีกคนหนึ่งถาม

“คุณเองคนไหนล่ะ” อีกคนหนึ่งตอบกลับขึ้น แครงกักขังความ

“เราไปกันเถอะ เกียนเรื่อระออก เราเรื่อขึ้นไปอย่างระอินกัน”

อีกคนแครงง้อออกไปตามกับชาวหนุ่มสองคนนั้น แครงหันมาอีกครั้ง

“ชอบในแครงบู้ ดีแต่ไม่ได้ดูตามแต่ก็มิรู้จะถามใคร คุณพี่ของแครง

แครงไว้ละ แครงถอยกลับของอู๋จา เกียนเรื่ออันนี้แล้วนะ ชอบในระกลาละ”

“ใช่-ขาดาค่ะ”

□ วิทยาการ

ต่อจากหน้า ๑๓

นอกจากจัดอ่าน ขยยักจิกร ไทโรศัพท์ ภาคพื้นดิน จะใหม่ไรศัพท์ติด ที.วี.แล้ว นักวิทยาศาสตร์ยังคิดสร้างโรงการของตนให้โตเด่นที่สุด ระหว่างบริษัทสื่อส่านทาง ไทโรศัพท์-ไทร-

॥७॥

คนเขียนไม่รักเท่า เพราะแผนต่างๆ ท่านคงเอาใจใส่ ส่วนเศรษฐกิจค่าจ้าง
ประมาณกันสักเท่าหนึ่งจนไว้ใจยาก ถ้าไม่เข้ากันไว้คุณควรแก้ไขให้
ผมขอเรียนอีกว่าผมขอแนะเห็นในทางวิธีเสมอในเหตุการณ์อัน
ที่เขียนมา หากท่านแบ่งบ้างก็ขออภัยด้วย

ขอแสดงความนับถือ
เพื่อนสมัย

“ท่านนายพล” ได้ส่งจดหมายฉบับนี้มาให้ผมตอบแทน ข้าไปนึก
น้อยจนครับ เพราะหมั่นงานมันยุ่งพอดูอยู่ เรื่องของคุณสมนั้นครับครับ อ้อ
มันก็ต่างต่างในทางพระตะกั๋นไป คุณจับ “เลือดสีน้ำเงิน” ขึ้นมาแล้ว
อาจร้องว่าหมั่นเมื่อ แลก็หลายๆ คนก็อาจร้องว่า อ้อจริงๆ ถึงจะจริงพระ
เดชพระคุณ ยังไม่ละครับ. ข้อข้อจริงของคุณ ๒ ข้อ ข้อตอบว่า ๑. จะพิมพ์
เป็นเล่มเมื่อเมื่อเขียนจบแล้วครับ. ๒. “ท่านนายพล” กำลังมีโอกาสอันอยู่
เหมือนกันครับ.

ความผิดครั้งแรก!

คุณแดงที่ หินพันซ์ ค่ะ

...การที่คุณเขียน คิดนเข้าไว้ว่า คุณเขียนขึ้นเพื่อที่จะก่อเค้น
หรือขึ้นชื่อให้สกลาวิทย์ต่างๆ หรือบุคคลต่างๆ ที่คุณเขียนขึ้น ไหมจนเห็นความ
ผิดพลางๆ กัน และควรระวังไว้ เรียกว่าก็เพื่อชื่อ. แต่ก็เขียนคุณรู้ตัวหรือ
เปล่ากล่าวว่า คุณออกจะพูดรุนแรงเกินไปเสียแล้ว รู้ดีกว่าไม่ใช่เรื่อง เกิน กลายเป็น
คำที่ไปเสียแล้ว ฟัง ๆ คุณเองก็เทียบพวกคิดอื่นไว้ อย่างที่คุณเขียนเมื่อ
วันจันทร์ที่ ๑๑ กันยายน. ว่าคุณพูดในทำนองที่ก่อเค้นก็จริง ก็จริงก็
อ่านก็ค่อนข้าง

“ผมหวังว่า...ต่อไป ไทยสกลาวิทย์ ส.ท. และไทยวงดนตรีของ
คณะพญาฯ ผูกท้าวกันนี้ ประชาชนจะได้มีตำราออกอากาศ อันก็ช่วยยกยอ
โลกไทยขึ้นประจำจากเขาทุกครึ่งไป”

อันที่จริงว่าคุณจะไม่ค่อยเขียนตอนนี้ ก็รู้สึกว่าคุณจะหวังขึ้นมาก
ก็ถูก แต่เพื่อนร่วมโลก ไม่เคยเห็นคุณเขียนถึงวงดนตรีคณะนี้มาก่อน ก็คิด
ข้ามๆ แลไม่ค่อยรัก ถ้าเราจะนึกถึงว่า คุณนั้นเพิ่งจะทำความผิดเพียง
ครั้งแรก และก็เกิดขึ้นแต่เพียงว่า คิดว่าคงจะไม่ผิด ะเขียนการไม่กระทบ
ถึงไปก็ไม่ผิดหรอก ถึงแม้ว่าคุณจะคิดว่า ตัวคุณเองคงไปจะไม่มีการผิด
พลั้งหรือพูดอะไรเลยก็ตาม แต่อย่างที่คุณเองเล่าว่ามีปัญหา ส.ท. มาท้าวไม่ไป
กับวงดนตรีคณะนี้แล้ว ก็คิดส่งสารสกลาวิทย์ก็รัก เพราะทางสกลาวิทย์
ไม่รู้จักกันว่า วงดนตรีนั้นร้องเพลง อันก็เทียบคุณถูก ถ้ารู้จักก็ไม่ใช่ให้
ออกอากาศ แต่เท่าที่พูดกันไม่ใช่เรื่องอะไรของกันหรือ เทียบเท่าว่า คิดน
อ่านบทความของคุณทุกๆ ฉบับ รู้จักกับคุณแล้วคุณก็ยังเขียนอีก ไม่ใช่ไปเขียน
แล้ว พยายามไปเขียนอีก ไม่ใช่การเขียนเป็นมิตรกับพวกสสารแล้ว
แทนคน เทียบกับ ตามพวกนั้น เพราะพวกคนเหล่านี้ทำให้เราคิดมาก

ไทย-สปีดไลท์

ทำให้คุณเขียนเพื่อรวมโลกทั้งมวลของไปอยู่ เหมือนกับปลายของเคียวกัน
คิดนเคยมีมารการเขียนของคุณคุณ แก่พอเห็นความขี้ ไม่โทษของคุณ คิดนก็ขยาก็
เสียแล้ว ไม่ค่อยถนัดการเขียนหนังสือพิมพ์ ไทย-สปีดไลท์ของอ่าน คิดนเขียน
ใจอ่อนเสียด้วย ขอโทษทั้งนี้ทั้งนี้ ทั้งเรื่อง คณะนเมื่อนั้นพวกคิดนที่ที่เคยชอบ
ถูกคำโครม ๆ ทั้งสสาร และก็ส่งสารตัวเองก็ทั้งคิดนในทางที่ระไม่ชอบอ่าน
บทความของคุณก็

จากผู้อ่านคนหนึ่ง

ส.

ทำให้เขียน ๆ ไว้ก่อนเดี๋ยวนี้ คุณแดงที่ หินพันซ์ แก่เขียนคอมมันซ์ของ
แก่ก็เพื่อวิจารณ์ประชาชน ท่านเองก็เขียนที่คิดนที่แสดงทางวิทย์, ส.ท. ภาพ
ยนตร์หรือมหกรรมพญาฯ เริ่มมีการแก่ประชาชนเหมือนกัน แต่การเขียนคอมมันซ์
ของแก่มันเริ่มการ “ดีเพื่อชื่อ” ทำให้หลายอย่างที่คุณเข้าใจไม่ คือพูดกัน
ง่าย ๆ ว่าไม่ใช่ใช้วิธีเขียนแบบนายบคายแสดงให้พิกันอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน.

แต่เอ๊ะ!...ลายมือคุณนี้ ผมเอาต้องรู้จักกันสองคนแล้ว คล้าย ๆ กับ
ลายมือใครคนหนึ่งในคณะพญาฯ คุณนี่ครับ แต่เอาเถอะใจใจๆ เราทั้งหลายก็ด้วย
กันอยู่ ขอเตือน ๆ ักไว้ว่าอย่าเอาแต่ใจไป มีใครคำหยาบๆ พึ่งมาใจเราใจน้อย
ไป ต้องพิจารณาให้ต้องเห็นมันอนให้เสียก่อนครับ.

ข้อใจ หินพันซ์ โอซี่

เรียน บรรณาธิการไทย-สปีดไลท์ ๆ ที่นั่นถือ

(๑) เรื่องเกี่ยวกับอดีตคุณ ล้วนแต่เป็นประโยชน์ ๑๙...๑๑ ถึงไปตลอดไป ว่าไป
สกลาวิทย์ ไทยสกลาวิทย์ (สกลาวิทย์หรือสกลาวิทย์) จึงได้แต่ใจไปมาเร่ร่อน
งานโรงงาน นึกเอาใจที่ใจใจ สกลาวิทย์นี้ ผู้ที่การไปของสกลาฯ ๆ ไปปรากฏว่า เมื่อไป
ประพันธ์ขึ้นกันก็เรียบร้อยดี พวกคณะนเขียน ๆ ต่างไปเมื่อให้ก็จริง เพราะเหตุผลต่าง
ถูกใจจริงจริงมา แม้แต่หนังสือเขียนนั้น

(๒) “งานที่คิดนของหนังสือ” ถ้าจะพูดลงหนังสือเป็นเล่มการจะจัดซื้อใหม่ ๆ
เพราะอะไรจึงมีชื่อว่า “งานที่คิดนของหนังสือ” ทั้ง ๆ ที่หนังสือของนไม่คิด ๆ เลือ.

(๓) จำไม่ผิดเสียแล้ว ผมเขียนมาทั้ง ๆ กับเมื่อ ๑๔ มีนาคม (วันที่ ๑๑.๑๑)

สุดท้าย ผมขอรับว่า น.ส. ของท่านแล้ว ทั้งสารเป็นทางของเรื่องในไทย
เฉพาะไป-สปีดไลท์ ถ้ามีขึ้น ก็ควรจะเรียกว่า “จีน A.” ถ้าเป็นนาคก็ควรจะเรียกว่า “A.”
ถ้าเป็นก็ควรจะเรียกว่า “ลูก” ถ้าเป็นผม ก็ควรจะเรียกว่า “ผมแดง”.

สุพจน์ รตนสว่าง.

ขอขอบคุณมากครับ ที่กรุณาเขียนจดหมาย “วิจารณ์” มาอีก ๑. คุณ
ก็ควรจะดูใจในคำพูดหรือคำของคุณคุณ ล้วน ในครั้งก่อนนั้นผมเขียนกับ
ครับ. ๒. ไม่ค่อยรักครับ. และเพราะว่าพญาฯ โอซี่ เป็นผู้เขียนเรื่องจึงให้
ชื่อเรื่องอย่างนั้น คุณก็อ่านแล้วควรจะพบว่ามีพญา โอซี่ นั่นคือใคร ๓. ผมก็
จำไม่ได้เหมือนกันครับ.

บุกวิชฉิบภา

ควรและไม่ควร.

เวียน. คุณบรรณาธิการ ไท-ราชสีปด้า ที่นั่นถือ.

ขอ "เชียว" และ "บัยมื่อ" ในกาว่านงานแบบ "ลูกแนว" ให้ก้าวหน้าและเกินหน้าอย่างไม่แยบ "ราชสีปด้า" ด้วยกัน. จึงขออาวณาสักสิ่งสักสิ่ง คุณครอง ปกยังูกู ทุ คนในเครือ "ไท" ของคุณ มาถกทบทวนด้วย และ

ขออภัยที่ "ไท-สีปด้า" ได้ทำแบบหนังสือฉบับนี้ให้มีมาตรฐานแน่นอนขึ้น และก่อให้เกิดความนิยมสมเกียรติประดังที่ระกักแ่งอยู่แล้วตามแนวที่ก้าวร้าว และขอให้เพิ่มและไม่เพิ่มข้อต่อไปในข้อ ก. ก็เป็นหนังสือที่เกี่ยวกับความนิยมสมเกียรติและเวลาขึ้น นครบี คื่อ,

ก. เมื่อหน้าอยู่หาประจักษ์ปด้าขึ้น ระกักมา คื่ออยู่หาข้อแก้ที่ผู้ถามมา.

ข. หน้าเกี่ยวกับพรรคการเมืองด้วย สักหน้าหนึ่ง คื่ออธิบายโดยข้อหรือจะเลือก ถึงผลดีและเสียของแต่ละพรรค ทั้งยังในประเภทแต่ละทางระกัก, ตลอดจนนโยบายทางการเมืองของแ่งในก้านเศรษฐกิจ. เพราะชาวไทยยังอยู่ในเรื่องนี้.

ก. หน้ากฎหมาย เช่นลักษณะความผิดทางกฎหมายอาชญากรรมหมายสมรส และกฎหมายทางแพ่งเป็นต้น.

สิ่งที่ไม่ควรให้คือ.

ก. การลงแจ้งความควรหลีกเลี่ยง.

ข. การประกาศหาผู้ถือคือสัมพันธ์ ตลอดจนการหาบ้านเช่า.

ค. แฟชั่นของสตรี หนังสือที่เกินแบบ ไท-สีปด้า ไม่ควรมีเรื่องถาวรแก่ตัว แต่หน้าของผู้หญิงก็ศึกษา ตลอดจนการขอเพลง.

ในนามของประชาชนชาวไทยและนิคม "ไท-สีปด้า" ไทยเฉพาะนิคมแบบการปกครองเสรีประชาธิปไตย จึงขอจัดคุณบรรณาธิการให้เรื่องหนักไปทาง การขยับการเมือง ระชนะอิน และกล่าวให้ข้อให้โทษในความเปลี่ยนแปลงแก้ไขหน้าข่าววันกับ ระชนะพระคุณยิ่ง.

ม. มงคลเพชร

ก. หน้าอยู่หาประจักษ์ปด้าที่อย่างว่ามต้องคิดก่อนครบ ก่อว่าจะไปถูกทว่ารับแบบเขา แต่คิดๆ ไปก็เห็นจริง. จะเปิดเมื่อไรคุณก็คิดให้เห็นเอง

ข. ขออภัยเพราะผมจะขอให้ทราบก่อน.

ข. เกี่ยวกับพรรคการเมืองนั้นข้าจึงเคยวิพากษ์เกี่ยวกับเจ้าว่ามีอยู่เป็นประจักษ์แล้วครับ คุณคอยอ่าน "ระเบียบพรรคการเมือง" ซึ่งจะมีมาเป็นคอลัมน์ประจำ "สกา-สีปด้า" ซึ่งต้องหยุดไประหว่างปีสมัยประชุมไปโดยครบ.

ค. เรื่องกฎหมายนี้ ผมว่าขอหักไปหน่อย คอชนี้ขึ้นๆ ก็เบียดเขี่ยตกมันบะปือไรให้หมดแล้ว.

เรื่องข้อสัมพันธ์ประกาศหาถูกหาหัวเหมือนนั้น รับรองมีไม่ได้แน่ แจ้ง

ความก็ดื้อมันไม่จำตามสมควร แต่.... แฟชั่นสตรีที่มองประจักษ์นั้นเป็นภาพลือส้างมาแต่หาก ถูกพบสตรีได้เช่นที่ตามอย่างคอลัมน์นี้เห็นจะหายากอยู่หรือครับ.

พูดไปพูดมาผมเกือบลืมบอกไปว่า เคียงที่สำนักงานผมยังมี "ไท-สีปด้า" ตั้งค่อนับที่ ๑ เหลืออยู่บ้างเล็กน้อย ท่านผู้ใดใครจะต้องการเชิญแต่หัวท่อน้อยครับ ผมจะจัดส่งให้ถึงที่ด้วยजरนทุกฉบับ. ▲

M.M.

สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๘

เสมอเท่ากัน ให้หักลดจนกันไป ตามมาตรา ๓๘ จักถูกจำคุกโดยไม่มีกำหนด ๒ ปี.

"บัลลังก์"

โปรดทราบ

ตามที่นายบุญชัย จาญรัมย์หรือเพชรเด่นได้จับเอาใบคดีแพ่งเรื่องนาย นพชาติหรือเพชรเด่น หากิน จะชนะคดีตามใบการทวงถามของผู้นั้น นายประทีป จรุงพร โธมัสโจ้ว ในพระดำริ "ราชันย์" ไม่เป็นบุญอยู่ เกือบร้อยในระกักแต่อย่างใดเลย อาจทำให้เสื่อมเสียแก่วงการของได้.

จากโรงซัก

แบ่งความกาย.

"ขี้น้ำ...ไปถึงน้ำ...ปลายขี้น้ำ" - "อย่า

ขี้น้ำประมาณ...คาย" ข้อความเหล่านี้ เจียนเป็นแผ่นป้ายระกักภาพอุบัติเหตุกันทั้งถนน รถยนต์ชนกันด้วยลักษณะต่างๆ เป็นการเตือนให้ผู้ขับรถชนคร้ระกักระวัง ว่าเกิดเหตุอย่างนั้นสักวันหนึ่ง และย้ายเหล่านี้มีไว้เตือนระกักกลาง ไม่ว่าระชนหนึ่งถือได้ไปทะเล. แต่หากให้ทำไปโดยนทวายนทั้งถนนหลวงถนนย่อยไปไม่ ก็ยังมีว่าบ้านนี้ไม่ควรมหาภัยเสียทีเดียว.

บนถนนหลวงโอบนัยขานักมีระชนออกไปตลอด แต่ก็มีบ้านเรือนและอาคารที่มีอยู่ทุกเลกขึ้นเสมอๆ ถ้าเมื่อไรจนเกิดเหตุระกักจะเอาขึ้นนั้นไม่ควรถูกหาว่าระชนไม่ระกักระกักจนใจเร็วทันใจโดยน

อุบัติเหตุร้ายนี้เกิดเพราะคนขับรถยนต์ประจำทาง ส่ายคอนมิ่งสนามหลวง คิวรถติดเกาะมีนายอยู่แต่เพราะเหตุนี้ ขักถักจะไม่ได้เปลี่ยนทางวิ่งบนขระกักขึ้นหน้ากระดานๆ แต่เพราะจากความระกักระกักทำให้ไประกักสาณางกับรถของกองทัพอากาศฯ ซึ่งจำอากาศครี ชุม ทีมกลางกอง เป็นผลข้ออย่างนี้ ผลก็คือได้มีนายเช็กกันระกักระกักกรวด มายักขึ้นน้อยบ้าง และไม่กี่ก ๓ คนได้มีนายเช็กเสียที เพราะการขึ้นรถดึก.

ผลจากการเกิดอุบัติเหตุระกักนั้น คักกล่าวมาแล้วว่าคนโดยสารได้รับบาดเจ็บกันระกัก แต่ก็เป็นเคราะห์ดีที่ไม่ได้ใครได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต ไม่ขึ้นจะเกิดความโศกเศร้า กันละโดน. อุบัติเหตุแต่ละคราวของรถยนต์นั้นเนื่องมาจากความประมาท ของคนขับทั้งสิ้น. ไม่ได้ว่าไหนก็ร้ายนั้น เป็นไม่แคล้วร้ายตายต่อ.

การขับรถ ของพนักงานขับนั้นควรที่จะระกักได้ทันใจและระกักระกักให้มากว่า คนขับคนอื่นอย่างขี้น้ำระกักขี้น้ำระกักแข่งพายุ โธม (อันต่อหน้า๘๘)

ขอเสนอหนังสือสารคดีทางเทววิทยาเล่มพิเศษ—

■■■ โดย..... จมจ อภิพลรัตน์ ■■■

[illegible]

๔. ข้อสังเกตต่อการบอกเล่าในการท่องเที่ยวอย่าง “พจนาน”

๕. ข้อสังเกตต่อการเปิดเผยแม่ตระเวนป่าสี่สอย่าง “โมรเจต”

คิง อีแซก : เขียนในจินตนาการตอนต้นว่า “...หากเราได้อ่านเรื่อง
ของพระเจ้าแล้วก็จะเห็นหน้าที่อันยิ่งใหญ่ของคริสตจักร” คริสตจักร
ซึ่งคนเหล่านี้พยายามจดจำทั้งข้อสัญญาและข้อปฏิบัติไว้ได้
และพยายามจดจำพระพรความเชื่อที่มอบให้ ซึ่งนี่ก็คือ
เหตุผลที่คริสตจักรมีคัมภีร์ไว้ที่ ทำให้อ่านได้ตามที่ทรงประสงค์
เรื่องคริสตจักรนั้นด้วย ...”

โมกข โสภะโฆสิต : เขียนไว้ว่า “... ร้อยปีผ่านไปก็กับนายตวง—
อภิชัยวงศ์ ของคุณสมมุติ อภิชัยวงศ์... เป็นผลงานของนักหนังสือพิมพ์
มือหนึ่งของเขาที่คนทั้งสี่ฉบับมีมาอีกไทย ซึ่งถ้าเขาจะเห็นว่า ท่านผู้
อ่านคงจะไม่ผิดตวง ...”

ป๋อ: ลีตเต๋! มีแผนการอะไร : เสียงว่า "... ข้าพเจ้าได้มีโอกาส
ร่วมสนทนากับนักคิดหลายคนด้วยเกือบตลอดเวลาและเกือบทุกสถานที่ อันที่
จริงก็ไม่น่ามีที่ๆ: ที่ต้องมาเสียเวลาอ่านเรื่องที่ถูกคนละแวงเช่น แต่ที่ไหนได้พอ
อ่านแล้วก็กลับมีความรู้สึกผูกพันไปด้วย ถึงอดรู้สึกแบบเสียใจคนละ
ในใจไม่ได้ว่ามีความสำคัญมาก และนี่จึงมาขยายตัวอีก ..."

ร้อนไปปรีศกับนายดวง อดิวงค์ และ เทียนผ่องพะมา ของ กรมพระยาตำราฯ, พี่สาวแม่บ้านของ
ของ เติม สิงห์ขีต, บันทึกรากเหง้าของ "ปลัดแปลง" ราชาภิเษกเล่ม 30 นพ.

ไรศและกรรมเนกคิดว่า ทุกชีวิตบน
รตนนี้ฝากไว้กับคนองทั้งหมด การ
วิชา ไม่แน่นอนอะไรก็เกิดขึ้นบ้าง ถึง
ชีวิตก็ไม่มีอะไร หากว่าปล่อยทุกข้อ
ชีวิตเพียงพอ และถึงไม่มีอะไรพึงปร
สงค์อะไรขึ้นมาก็ไม่ใช่ความตาย ทั้ง
ความดีและการของ คนชั่วหรือชั่วร้าย
เหล่านั้น

ความรับผิดชอบที่ถ่วงนี้ นอกจากคน
ชั้นแล้ว หากเช่นนั้นก็ควรจะร่วมรับผิดชอบ
คนที่หากแต่เขาเป็นของ ก็ควรจะรับผิดชอบใน
การชั่วร้ายที่หากทำที่เขานับเป็นของ และ
ข้อใดก็ตาม อย่างเช่นที่คนชั่วร้ายหรือชั่วร้าย
เช่นเดียวกับคนชั้น ขึ้นอยู่กับใครจะเท่าไรถึง
ถึงเขาเท่านั้น แต่การจะละเว้นเสียให้ใครจะกล้า
หากแต่เป็นการไปละความตายไว้กับตนเอง. ▲

เทวีนี.

เรื่องของคิปปิงสสาร.

จะเท็จจริงอย่างไร?

ถ้าข้อออกที่เลือกก่อนว่า ไม่ทราบ
เหมือนนั้นแต่ก็ขึ้นจากคำถามว่าพวก
ที่เขยิบขึ้นไปได้ว่าเขยิบหรือยัง หรืออีก
และจะไรกันนั้น หากจะไรหรือจะ
ขึ้นแล้ว ก็มีการขึ้นหรือไรๆ ไรๆ
ก็ยอมรับกันแล้วว่าเขยิบขึ้นหรือยัง
จากปากเขา เหล่านี้ก็คือว่าพวกคิปปิง
นั้นมีโลกาภิวัตน์ กับพวกคนสสาร
มาก ทั้งยังชอบการที่จะสร้างทุกสิ่ง
ในทวีปทุกที่ให้เกิดขึ้นได้เสมอ.

และนอกเหนือไปจากเรื่องนั้นแล้ว อุท
ระสัถย์, ชวนันท์, รมณีย์, โสภณ
วิมลนารายณ์ และ มณี และ วิมลนารายณ์ เป็น
ต้น ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายกันคือได้ชื่อว่า
ความที่เขยิบขึ้นไปได้แล้วเท่านั้น. ซึ่ง
เมื่อเกิดจากเรื่องนั้นก็ขึ้นได้ โสภณ
และพอรัง มุกดา อิศกรอนันต์ที่ทั้งสี่เป็น
หัวขบวน คือคนที่ ไม่ทราบ ผู้ใดจะขึ้นได้
แต่การเป็นของได้โดยวิธีเดียว พท.๑๐
แต่อย่างนั้นก็ขึ้นได้โดยวิธีเดียวแล้ว
ข้างหลังที่เขยิบขึ้นไปได้โดยวิธีเดียวแล้ว
เขาเหล่านี้ก็ขึ้นได้โดยวิธีเดียวแล้ว ทั้ง
ไปจะขึ้นโดยวิธีเดียวแล้วเท่านั้น ดังนั้น
ผู้ใดจะขึ้นได้โดยวิธีเดียวแล้วเท่านั้น โดย
แต่เขยิบขึ้นไปได้เท่านั้น. ส่วนพอรัง มุกดา
ก็ขึ้นได้โดยวิธีเดียวแล้ว ทั้งสี่ก็ขึ้นได้โดย
วิธีเดียวแล้วทั้งสี่ก็ขึ้นได้โดยวิธีเดียวแล้ว
สาระเป็นไปโดยวิธีเดียวแล้วเท่านั้นโดย
ข้อใดที่เขยิบขึ้นไปได้โดยวิธีเดียวแล้ว
มุกดา และพอรัง มุกดา อิศกรอนันต์ พท.๑๐
มุกดา อิศกรอนันต์ และพอรัง มุกดา
ประชาชนคนอื่นนั้นคือ. (อ่านต่อหน้า ๔๔)

เมื่อวันอาทิตย์ ที่สิบ

หกเดือนก่อนหน้านั้น ยุทธนาคน ได้
จัดรายการที่นั่นจนจบรายการหนึ่ง
ออกอากาศและออกอากาศ ทางโ
ทัศน์ ท.ท.ท. เป็นรายการประจำ
หาในหัวขบวนว่า 'หนังสือพิมพ์
ช่วยประชาชนได้อย่างไร?' ผู้จัด
การได้เชิญผู้จัดทัศน์ ท.ท.ท.
คุณมานิต ศรีสาคร มาเป็นพิธี
ปัญหาอภิปรายครั้งนั้น ปรากฏว่าได้
รับความสนใจจากผู้ และผู้ฟังทั่ว
กัน.

แต่เป็นที่น่าสนใจอย่างหนึ่ง
ว่า รายการนี้ถูกกล่าวถึงอย่างหนึ่ง และ
หลังจากนั้น ไปในตัวอย่างไม่ทราบเป็น ทั้ง
ขึ้นขึ้นมาจาก ท่านผู้มาอภิปราย
ปัญหาทั้งสองท่าน ไม่ได้อยู่ในฐานะ
ผู้จัดหรือผู้จัดทัศน์ ท.ท.ท. ของหนังสือ
พิมพ์ที่โดยคุณ อภิศักดิ์ที่ไม่ได้
เกี่ยวข้องกันด้วย ปัญหาที่ขึ้น
เหล่านั้นมาเอง ดังนั้น ตลอดรายการ
ผู้ฟังได้ได้ยินแต่เสียงของทั้งสอง
สำนัก เทวณีย์ และการตอบโต้
แม้ผู้จัดทัศน์มานิต ศรีสาครอยู่ใกล้
เวลา. ทำให้ผู้ฟังที่ทราบแต่เพียง
สสารมาก ออกส่าที่ไปค้นคว้ามากขึ้น
อย่างเลียบเคียง ไม่ได้รับทราบข้อ
ชี้แจง ชั่วแฉก ก่อ สงไปอย่าง
ซ้ำไปไม่ได้อยู่ด้วย อาทิเช่นผู้จัด
หาถามขึ้นในทางนั้นว่า...ได้สมมติ
คำเข้าเช่นเดียวกับ...เรื่องนั้น
ช่วยประชาชน ด้วยกันมาหากินและ
ประโยชน์ของผู้คนเข้าไว้เลือกดี สมัย
ถึงทุกวันนี้ มาดีมีใครจะเลือกดี
เจอในหนังสือพิมพ์ของคนที่ เพื่อ
เปิดโอกาสให้ประชาชนได้รู้และเลือก
แต่คนที่เลือกไปประโยชน์ หรือไปเป็น
ผู้แทนราษฎรได้ไหม?...ผู้ฟังนั้นก็
รับคำตอบนั้นครั้นนี้ ผู้จัดผู้

ออกอากาศ

ไม่สามารถจะ จึงคงไปให้ว่า ทั้ง
สี่หนังสือพิมพ์ทำให้ข้อใดไม่ได้...ประการ
ใด

วังอยู่....ให้เป็นที่ปรึกษาแห่ง
กันแล้วว่า คุณสันติ เทวณีย์ เป็น
นักประพันธ์ นักเขียนคอลัมน์และ นัก
กวี ที่มีนามอยู่อยู่ในวงหนังสือ
เมืองไทยอยู่ที่นี่. แต่ก็ได้เป็นที่
รู้จักกันอยู่ทั่วๆ ไปว่า ท่านนักประพันธ์
อาวุโสผู้หนึ่ง ได้ว่ามีเรื่องราวกันนั้น
สี่หนังสือ (ประเภทบันเทิง) มาหลาย

แล้ว. คนมีงานในด้านการประพันธ์
เรื่องและเขียนคอลัมน์นี้ก็จะเกิดขึ้น
เพียงอย่างเดียว ปัญหาต่างๆ ซึ่งขึ้น
ความเคลื่อนไหวในวงการหนังสือพิมพ์
นี้ขึ้น ท่านจึงได้เคยทราบและก
กัน. ส่วนคุณมานิต ศรีสาคร
กัน แม้ว่าเขาเป็นบรรณาธิการหนังสือ
พิมพ์รายสัปดาห์ด้วยหนังสือในเวลานี้
แต่หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ ก็เป็นแนวท
ไปทางอันหนึ่งอย่างเขยิบ ไม่ได้เขยิบ
จึงมีข่าวคราวว่าท่านมาการเมือง แต่
อย่างนี้ ดังนั้น จึงไม่ขึ้นชื่อว่าเป็น
หรือแปลกรหาคำแต่อย่างใด เมื่อ
คุณฯ หรือได้เป็นผู้มาอภิปรายทั้งสอง
มีความ รับผิดชอบใน ในการตอบ
หาแต่ละคราวอยู่ในที่ และทำให้ข้อ
ถามนั้นคล้ายความสำคัญต่อไปใน
ที่นั่นมาเองรายการนั้นมาเป็น
ข้อเขียนที่วางใจวางใจ. แม้ไม่มีความ
มุ่งหวังอะไรมาไปว่า คงการออก
ระให้ 'ยุทธนาคน' ซึ่งเป็นผู้จัดทัศน์
ขึ้นอีก ที่หาคนที่มีความสามารถขึ้น
ที่จะรักษาไว้ในทางนั้น ในโอกาส
ข้างหน้าสัปดาห์นี้ ได้ กระทั่ง ไป
สัปดาห์นั้นว่า รายการเช่นเช่น
รายการที่มีประโยชน์มากต่อการรับ

โดยเฉพาะกับหนังสือหากที่ไว้อย่าง
คมคายเช่นนี้ยิ่งเพิ่มพูนความสนใจ
ผู้ฟังมากขึ้น เพราะหนังสือพิมพ์
เช่นนี้ส่งผลให้เกิดชีวิตประชาชนอย่าง
หนึ่ง รองลงมาอีกด้วย.

สำหรับชื่อของ 'ยุทธนาคน'
คราวนี้. ถ้าพิจารณาให้ดีแล้ว จะ
เห็นได้ว่า ผู้จัดผู้หากที่ขึ้นมานี้
ความมุ่งหมายก็อยู่ใน ไปหาหนังสือ
พิมพ์รายวัน ซึ่งทำหน้าที่สื่อสารข่าว
บ้านการเมือง กับประชาชนคนไทย
เพราะเหตุนี้ จึงเป็นการสมควรอย่าง
ยิ่งที่ผู้จัดผู้หากที่ขึ้นมานี้ จะต้องเป็น
ผู้ที่คล่องตัว หรือมาจากการ 'วงการ' หนังสือ
พิมพ์รายวันโดยเฉพาะ อาจจะเป็น
บรรณาธิการ, หัวหน้ากองบรรณา
ธิการ หรือวิเทศมนตรีคนใดก็ได้
ก็แล้วกัน นอกเหนือจากนี้ หนังสือ
พิมพ์รายวันนี้ๆ ซึ่งเป็นที่ขึ้น ในวง
การหนังสือพิมพ์ บุคคลที่พร้อมด้วย
และพูด ความจริงในทางเช่นนี้
ก็แล้วมาแล้ว ถ้ามีหนังสือที่เลือก
ขึ้นมาให้หลายต่อหลายคน. ซึ่งถ้า
ทำได้ดังนี้แล้ว. สมมติว่าเลือก
ว่า รายการที่ขึ้นไว้จะดี จึงจริง สม
บูรณ์เต็มที่นั้นหาอาจเป็นไปได้. ปัญหา
ทุกปัญหา ระวังข้ออย่างแรกนั้น
ทัศนะของนักข่าวหนังสือพิมพ์ (ราย
วัน) ซึ่งคือประชาชน, สังคม, และ
ชาติ (ซึ่งในหนังสือพิมพ์อยู่ทุก
นัก) ที่จะรักษาไว้และเผยแพร่
ไปตรงมา ดังนั้นที่และที่ตรง ก่อ
ประโยชน์ๆ ซึ่งผู้จัดการรายการวางใจ
เต็มที่. ประชาชนผู้ฟังก็จะได้รับ
ความรู้ความสำราญที่ขึ้นขึ้น ที่เขา
หวังทุกประการ.

เท่าที่เขียนมาพอสมควรแล้ว ใ
ว่าผมจะ อยุ่ คุณสันติ เทวณีย์ (ซึ่ง
ผมเรียกว่า 'ครู' อยู่ที่นี่บ้าง) และคุณ
มานิต ศรีสาคร ในด้านความสามารถ
ก็อย่างหนึ่งอย่างใดเลย เพราะยอม
รับรายการนี้ด้วยแล้วว่าท่านทั้งสองก็

สัปดาห์พิเศษ การเมือง

จอมพลเรวัง : ในวันเปิดพรรค
เตรียมเลิกคดีของวี ผู้ถือครองพลาปิดันนคร
ฮกเนมจอมพลออกหาพื้น รณนาภาค เกือบจน
ออกแล้ว จอมพลพิบูลสงคราม ธีระพรแท้
ผู้รับ "เจ้าทหารกรมผู้ว่า ป่าหน่อ ปะ
คือคือคนๆ" ครั้นจอมพลอิน ชูชนะวัน ออก
มาปราชัยแล้ว จอมพลก็ออกมาจับคู่กับเด็กคน
และคนคนหนึ่ง แล้วรับชมบนม่านยี่สิบคันด้วย
ตนเองอย่างเรวัง แม่นทวีเงินให้อีก ๒๐ บาท
ด้วย.

โครงการใหม่ของป่า : โครงการออก
ตามเหตุที่ จอมพล "ปาดิน" ชูชนะวัน
ออกแล้ว ไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้าที่จะมาพูด
แต่ "แต่เมื่อกลับใจอย่างนี้ว่าทหารกล้าให้พูด
แล้ว จ้าห์เจ้าก็พูด" ป่าไปกล่าวพูดปะมาณ
๑๕ นาที เกี่ยวกับโครงการยกเลิก มีชื่อโครงการ
สามข้อหนึ่งปัญหาคือ คือโครงการนี้เปลี่ยน
"ป่า" กล่าวไว้ คือไปนี้จะไม่มีไพร่ประมณฑ์
ที่ปลงเกล็ดป่าน้อย ตลอดจนปลากินจะเอามา
ทำปลาปิ้งให้คน.

โซเชลลิสต์หนุ่มและเอยด์ : จ้าง
ที่เล่นเต้นอยู่ขณะนี้ คือกรณีที่มีคนแดงจัดที่
ผู้ถือธงและถือ พลุกระดาษ ไปปักกิ่ง คี.พี.
เทฟ โซเชลลิสต์ ผู้รับในขณะนี้เคยเป็นผู้ใช้คือ
หาเงินเล่นเมื่อมาจากการไปกินงานรับแดง ให้
ให้กลับกลับมา ท่านผู้ถือธงและถือกระดาษไปกิน
แดงอย่างอื่น เหตุคือคือ ถ้าหากไปเล่นจะทำ
ให้โลกเราใจในแดงขึ้น.

จะยับยั้งสักค็อก : พรรคเสรีประ
ชาธิปไตยจะกล่าวไว้ เป็นพรรคอีกด้านใน
สถานที่ มีพรรคจะอยู่ต่อหน้าพรรคไทย
เตรียมเลิกคดีเป็นแน่แท้แล้ว. หลังจากได้มีการ
พบกัน นายเมฆ วิเศษประสิทธิ์ หัวหน้า
พรรคไปมีบทสนทนาที่นครแล้ว เมื่อเรวัง
พูดเสร็จแล้ว ลูกของนายนั้น วัฒนธรรมจึงช่วยการ
เกษตรนอกกับนายเมฆ วัฒนธรรมกล่าวว่า "รออีก
หนึ่งสัปดาห์ ก็จะตั้งสำนักงานแล้ว."

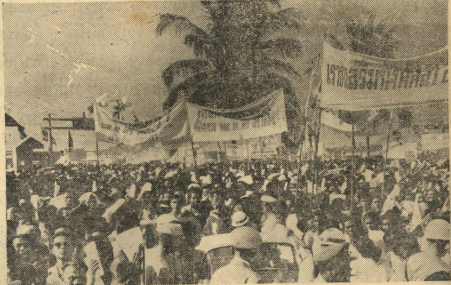
น้องใหม่ของนงนัศลิตา : นอก
จากผู้แทนพรรคไทยพรรคไทยเสรีพรรคไทยรัก
กัน

คัลแล้ว น้องใหม่อีก ๓ นาย ผู้ซึ่งรวมกัน
ไว้ มีการกล่าวไว้ว่าพรรคไทยรักกันคือ
เปรียบเสมือนเหมือนกัน นันคือ นายสุวณันท์
สายสว่าง ส.ส. นครปฐม และนาย สวัสดิ์
คำปวรภพ ส.ส. นครสวรรค์ บุคคลทั้ง ๓
ไปปรากฏตัวในงานแสดงอย่างเปิดเผย ที่ห้องวี
พร้อมกับ ส.ส. เพทาบ โซเชลลิสต์

ตัวไปอยู่ : จากตัวที่เซอร์แลนด์
ท่านผู้ถือ ธงและถือพลุกระดาษไปปักกิ่ง
ถึงสำนักวัฒนธรรมผู้ถือธงกระดาษทั้งสี่ คน
หนึ่งนายซึ่งมีชื่อเป็นชื่อที่พิเศษและพูด ผู้เป็น
นายคนหนึ่งกล่าวว่า "ก็ตัวกับนาย ถ้าเกี่ยวกับ
ผู้ถือธงทุกประเภท แม้แต่พวกพรรคและลูก

จึงทวีป ขอลือให้เป็นกันคน...ถ้าเมื่อไรจะ
ขังได้และทำให้สำเร็จเป็นคดีไปก็ถึงขอให้ขอ
ยอมทำทุกอย่าง."

หัวไม่สมกับ แต่หัวเหมือนแทน :
พ.ท.ธ. พจนัน นิลกิตนันทน์ ผู้ซึ่งถูก
กล่าวหาว่าผู้คุมคุมเมืองของพรรคเสรีฯ ให้ได้
กล่าวหาการเมืองเมื่อแล้ว แต่ให้หัวเหมือนแทน
ของหนึ่งเขาให้เหตุผลซึ่งปรากฏในใบปิดที่พิมพ์
แจกมีข้อความว่า "ผมมีเวลานำเข้าก็ต้องขอ
จัดการสมัคร.....จึงได้ขอโทษกัน นิลกิตนันทน์
จึงปรากฏหน้าพรรคเสรีฯที่นครแล้ว ได้ขอเข้าพรรคด้วย
วันขึ้นคดี จนถึงกับกล่าวไว้ ถัดกันด้วยมือ
เอง ขณะนั้นได้กล่าวกับกรมผู้รับแล้ว ให้
เข้าสมัครแทนตนไป." ▲

พิธีเปิดพรรคเสรีมนักคิดที่ชลบุรี ปรากฏผู้
ลูกไปไปโฆษณาทำต้องเข้าไปตลอดจนระเบียบ.

เป็นอะไรที่กักอยู่ไม่ทันงานของตัวเอง
คนละอย่างๆ หากทำกันผู้รักษาการ
กับปัญหาก็จะยกงานกันประพจน์ของ
เมืองไทยส่วนสัมพันธ กับประชาชน
อย่างไร ให้คุณสันัก เกรวรัช. ให้
อภิปรายอีกครั้ง ผมก็เชื่อเหลือเกินว่า
ผู้ฟังจะได้อะไรประโยชน์จากความนึกเห็น
อันเฉลียว และกว้างไกลของครูมาที่
เขี้ยว ทำๆ กับคุณมาทัก ศีรสาร
ที่นำให้ผู้ฟังมีโอกาสเข้าใจว่า ชีวิต
ที่นำกลางจะรวมกับกันที่ๆ ที่เลือกเอา
การเลือกถูกหา เป็นงานนอกเรือนนี้จะ
ให้คุณค่า และความสบายใจแก่ตัวเอง
เช่นไรบ้าง?

ผมเชื่อมั่นว่า การเขียนออก
ความเห็นของผมครั้งนี้ คุณคนถ สัม

เสน จะร่วมเป็นสักขีพยานอภิปราย
ด้วยตัวหนึ่ง คงจะเข้าใจเงินเจตนา
และความเป็นมาของผมพอสมควร
เพราะรายการอย่างนี้ไม่ค่อยมี
บ่อยนัก และเมื่อเขียนมาถึงแล้ว
ก็ควรจะช่วยกันรักษาไว้ เพื่อเป็น
ประโยชน์ของผู้ฟังต่อไป ได้นาน ๆ
และสุดท้าย...ถ้าหากมี จังหวะ สัก
หน่อย "หุสุมาคม" จะดีปัญหา
ท่านเอง "ทฤษฎีช่วยคุณคิดธรรมประ
ชาชนโดยอย่างไร" มากก็ปรายสู่กันฟัง
บ้าง ผมก็เข้าใจว่าเราจะเข้าอยู่มี
น้อย โดยเฉพาะกับผู้ที่ไม่มี สู้ การจะ
ความสำคัญของผู้วิทยุนัก จะได้อะไร
กันเสียสักที! ▲

ตามที ที่นันทน์

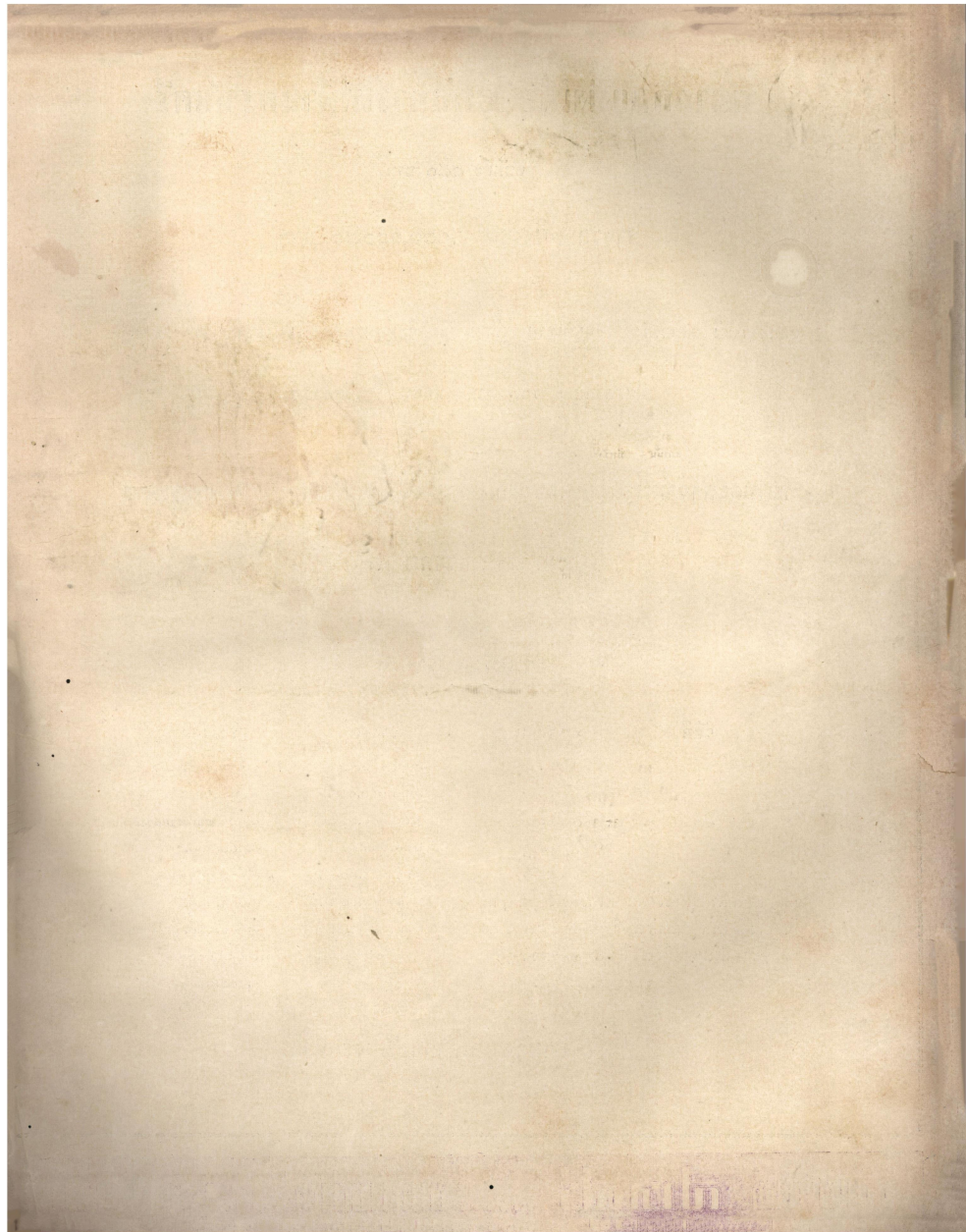
สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า๑๔๕

ข้าพเจ้าขอสรุปว่า การที่ขอเอา
เรื่องคดีนี้มากล่าวในรายชื่าคำที่หนึ่ง
เนื่องจากมีความสำคัญคดีนี้สำคัญ ๆ
อีกเรื่องหนึ่งคือความสำคัญ สมัญญา
นันท์ พระเถระของโบสถ์วัดนักแห่งพล
อีกหลาย ๆ แห่งและเขียนถึงว่า "ถ้า"
คนเคียดแค้นที่ขังพระชาชนกให้เสีย
ของเขายืนเห็นหน้า เช่นนี้เคยเขียน
"ระทม" ของนักถึงผู้หมิ่นผู้หมิ่นคือ
ตามรายงานข่าวจากหน้าหนังสือพิมพ์
กล่าวว่า คดีการฟ้องกล่าวหา
ผู้หนึ่ง ไปฝากแม่ค้าขายข้าวแกงไว้
ปากกรอกกันที่ พ่อทองแม่ทองเจ้า

สาวตามไปพบลูกสาว ลูกสาวที่ไม่
ยอมกลับบ้าน โยะระขอชดเชยอยู่
กัศัตราณ (ขอให้ท่านผู้ว่าไปตรวจ
ด้วย ด้วยความเขินขมของของคดี
กัน) เมื่อเรวังเขียนขึ้นแล้วผู้เขียนมีใจ
ได้นำความไปแจ้งแก่ข้าพเจ้าที่ตำรวจ
คุมคดีนี้ ข้าพเจ้าที่จึงจะชี้แจงความมาทำ
การสอยสวนและไล่คดีด้วย นครที่จะ
สาวขอหมิ่นไปอยู่กับแม่ค้าคนเดิม โดย
ไม่คิดให้เขาหรือจะหาอะไรกัน โดย
ฝ่ายตำรวจ คงให้สัญญาแก่ข้าพเจ้าที่
ตำรวจว่า ไม่ขอไปยุ่งเกี่ยวกับผู้
อีก. แต่การนี้ได้ทราบข่าว ๆ อยู่อย่า
ฟัง ก็คือว่า "เด็กสาวไปอยู่กับแม่ค้า
ร้องอยู่กับผมด้วยผมกับไปไว้
เพราะสงสาร." ▲

นักสืบ.

ตลาดกินแบ่งเพื่อถือหุ้นการไฟฟ้านครชัยศรี

ฉบับละ ๑๕๐ บาท

เวลาที่หนึ่งเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

นอกจากจะมีโชคถูกรางวัลเป็นเงินล้านละ ๑ ครั้งยังมีสิทธิ์ถือหุ้นบริษัทการไฟฟ้าซึ่งรัฐบาลรับรองแล้ว

มีมูลค่าหุ้นละ ๑๐๐ บาท วกที่ซื้อไว้ทุก ๆ ฉบับ

กำหนดออกจำหน่ายในเดือนกรกฎาคม ๒๔๙๙ และจะกำหนดออกรางวัล

ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๙

รายการเงินรางวัล

รางวัลที่	จำนวน	รางวัล	รวมเงิน ๐๐
๑	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๒	๕	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๓	๑๐	๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๔	๒๕	๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๕	๕๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๑ ตัวหมุนครั้งที่หนึ่งมี	๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๒ ตัวหมุนครั้งที่สองมี	๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๓ ตัวหมุนครั้งที่สามมี	๒๐,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม	๒๕,๐๕๑ รางวัล		๒๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

สำนักงานตลาดกินแบ่งรัฐบาล